ప్రతులు ౧౦౦౦

సర్వస్వామ్యసంకలితము

PRINTED AT

ORIENT PRESS, TENALI

1949

గ్రంథ ప్రాప్తిస్థానము :

శిరోమణి సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి,

44 జీరా

సికింద్రాబాద్ (దక్కన్)

ప్రస్తావన

వివేకానందస్వామి యన్న నాకుఁ బరమగౌరవము. వారి దివ్యప్రతికృతి నేఁబది యేండ్లనాఁడు ఏసుముహూర్తమునఁజూచితినో, శాంభవీముద్రాముద్రితములైన తన్నేత్రకమలముల దృష్టిచేత నతిమాత్ర మాకృష్టుఁడనైతిని. నాఁటఁగోలె, శ్రీవారి దిగ్విజయాది వృత్తాంతములు వినుటయు, తదుపజ్ఞములైన యుపన్యాసాదికములు చదువుటయు నియమముగా నాకుఁ దటస్థించుచుండెడివి. వారిగ్రంథములలో నేను తొల్దొల్తఁ జదివినది 'రాజయోగము'. 'త్రయమేకత్ర సంయమః' ఇత్యాదిపాతంజల యోగసూత్రములకు వారు వ్రాసిన వివరణము పఠించుటవలనను, ఆగ్రంథమునకు ఉపోద్ఘాతముగా వారు నెలకొల్పిన యెన్మిదధ్యాయములలోని విషయము పరిశీలించుటవల్లను, యోగశాస్త్రము యొక్క ప్రామాణికత్వమును, తదభిఖ్యాతవిభూతులయొక్క యాథార్థ్యమును నా డెందమున కసందిగ్ధముగఁ బొడకట్టెను. ఆవల నన్నాకర్షించినవి వారి 'జ్ఞానయోగ' భాషితములు. వీని నే నెన్నిమారులు చదివితినో చెప్పఁజాలను. నా చదువుట మూలమున ఆసంపుటములు రెండుమార్లు శిథిలములై పోఁగా నేఁడు మూఁడవది తాదృశావస్థాపన్నమై యున్నది. వానిలోఁ గొన్ని భాగములు నేఁడును నాకు ముఖస్థములు. కాని గ్రంథమును స్మృతివిధేయము కావించుకొనుట వేఱు. అందలి యాశయముల ననుభవమునకుఁ దెచ్చుకొనుట వేఱు. శ్రీవారిమాటల కెంత పాటవము కలదోకాని, నేఁడు చదువుచున్నను, వానికి నిర్నిరోధముగ హృదయమునఁ జొచ్చుకొనిపోవు వాఁడిమి కలదు. సాక్షాత్కారవంతుల వాక్కుల కట్టి ప్రభావ ముండునుగాఁబోలు.

2. ప్రాచీనభారతమునకు శ్రీశంకరభగవత్పాదులెట్టివారో, నవీనప్రపంచమునకు వివేకానందు లట్టివారనుట నిక్కువము. శంకరుని యద్వైతడిండిమారవములు భారతదేశైకవిశ్రుతములు కాఁగా, శ్రీస్వామివారివి అరణ్యానుల నతిక్రమించి, కొండలను చీల్చుకొని, సముద్రముల దాఁటి, సర్వదేశములఁ బ్రతిధ్వనించినవి. వీ రిర్వురు ప్రతిపాదించు తత్త్వము ఒక్కటే యైనను – విని యోగవిషయమున భేదము కానవచ్చుచున్నది. సాధనచతుష్టయసంపన్నుఁడగు పరివ్రాట్టునకుఁగాని బ్రహ్మతత్త్వము చెప్పఁగూడ దనుట శంకరుల మతము. జాతిమతనిరపేక్షముగ జిజ్ఞాసువుల కెల్లరకుఁ జెప్పవలయుననుట వివేకానందుని మతము. (318) దీనాతి దీనులై దాసాను దాసులై విదేశ

ప్రభువులకు కేలొగ్గి యున్న యస్మద్దేశీయజనసహస్రములఁజూచి, వీరియందడఁగి యభివ్యక్తముగాకున్న యాత్మస్వరూపమును జ్ఞప్తిసేసిన, వీరు ఆత్మగౌరవము నధిగమించి, ఆధ్యాత్మికబలమువడసి, మానవులలో మానవులై, సాధువులలో సాధువులై, వీరులలోవీరులై తలయెత్తికొని తిరుగఁగలరని వివేకానందుని నిశ్చయము. పాశ్చాత్యుల స్వాతంత్ర్య ప్రియత్వమును, భారతీయుల (పారతంత్ర్యేఽపి) ధన్యత్వమును జూచిన శ్రీవారి కిట్లుతోఁచుట వింత కాదు. సత్యమొక్కటియే యయ్యు దేశకాలనిమిత్తములఁజేసి, బోధించువిధులు భేదిల్లుచుండుననుటయే యిందలిరహస్యము. శంకరులుముక్తులయ్యు, జగన్మిథ్యాత్వదర్శనము కలవారయ్యు చేసినపని యంతయు, వ్రాసినగ్రంథములన్నియు జగముకొఱకే. అట్లే వివేకానందుఁడును, శంకరుఁడు, తనరచనలచే జనులకపునర్భవమునకు దారిఁజూపఁగా వివేకానందులు భవమెత్తినమానవులు భౌతికముగా, నైతికముగా నార్థికముగా నభివర్ధిల్లుటకుగూడ వలయునుపదేశములును గావించియున్నారు. గృహస్థులకుఁగాదు సన్న్యాసులకే ఇట్టిది సాధ్య మనియు, కర్తవ్యమనియు స్వామివారితలంపు. (711)

3. శ్రీవారి గ్రంథములఁ బెక్కేండ్లుగాఁ జదువుచుండినవాఁడ నయ్యు, వారి చరిత్రము మాత్రము, మొన్న మొన్నటిదాఁక సాకల్యముగా నెఱుంగకుంటిని. శ్రీవారి చరిత్రములు చిన్న చిన్న వెన్నో యున్నవి. కాని పెద్దవానిలోఁ బేర్కొనఁదగినవి 1933సం॥ మన్మిత్త్రులు శ్రీబులుసు వేంకటేశ్వరులు బి.ఏ. గారు వ్రాసిన దొకటియు, 1939 సం॥ మాననీయులు శ్రీ చిరంతనానందస్వామి రామకృష్ణమఠముగారు రచించిన దొకటియు ఈ రెండును చక్కని వచనగ్రంథములు. స్వామివారి చరిత్రము పద్యాత్మకముగా నున్న నెంతో హృద్యముగా నుండునని నే ననుకొనుచుండువాఁడను. కాని చరిత్రము దృష్టి వేఱు. కవిత్వము దృష్టి వేఱు. చరిత్రమునకు సత్యము ప్రధానము. కవిత్వమునకు రసము ప్రధానము. ఒకవంక రసము చెడకుండ, ఒకవంక సత్యముడివోవకుండ వ్రాయుట అసిధారావ్రతము. అందువల్లనే గీర్వాణభాషలో నున్న శంకరాదుల చరిత్రములు అత్యుక్తిభూయిష్ఠములై, చారిత్రకదృష్టికలవారి కసంగతములై, విశ్వాసము కొలుపుటకుమాఱు వివేకులను విచికిత్సపాల్చేసి, ఉద్దిష్టప్రయోజనమునకు దవిష్ఠులను, జేయుచున్నవి. ఇందుకు నేఁడు విద్యారణ్యుని పేరఁ బరఁగుచున్న శంకరవిజయకావ్యమే ప్రబల దృష్టాంతము.

4. శ్రీ శిరోమణి సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రులవారు ఈ చూపుల కెంటి జోడించి తమ 'వివేకానందము' అతి నిపుణముగ నిర్వహించిరనుట యందు యేమాత్ర మతిశయోక్తి లేదు. నిర్దిష్టాంశమును పఠితృజనచిత్తభిత్తికలఁ జిత్రించుటకు శాస్త్రులవారు ఉపమ, ఉత్ప్రేక్ష మొదలగు నలంకృతుల నాశ్రయించినను, ఇతివృత్తకథనమున రేఖామాత్రమైన సత్యమున కెడసి నడచినవారు కారు. అసలు శ్రీవారి చరిత్రమే యద్భుతముల కాకరమైనది. శైశవము దొరఁకొని నిర్యాణమువఱకుఁ గల తదీయోదంతములన్నియు అతిలోకమహత్త్వ సంపన్నములు. వాని నెల్ల శాస్త్రులవారు రమణీయముగను, రసోచితముగను, దిద్దితీర్చి మనకుఁ బ్రత్యక్షము గావించియున్నారు. అన్నియు నొక్కయెత్తు, అగస్త్యుఁ డొకయెత్తు అన్నట్లు శృంగారమును (అందును దదాభాసమును) పాకము చెడకుండ వర్ణించుట సుకరమైన పనికాదు. అది ముదిరెనేని, అశ్లీల మగును. లేకున్న రసపరిణతికే రాకయుండును. జగద్గురుని 'స్త్రీపరాఙ్ముఖత' నభివర్ణించుచు, శాస్త్రులవారు రచించిన సందర్భములు మూఁడును మిగుల నాగరికములుగా నున్నవి. ఆ కామినుల ప్రలోభనములును వారికి శ్రీ స్వామివారి ప్రత్యుత్తరములును అంత సుకుమారముగ వాక్రుచ్చుట శాస్త్రులవారికే సాధ్యమైనది. అందుఁ గొంత వేర్పఱిచి యిట నుద్ధరించుటకన్న వానిం జదువుకొను కార్యము పాఠకులకే వదలివేయుచున్నాను. అవకాశముకొలఁది శాస్త్రులవారు ఇతరరసములనుగూడ చక్కఁగా పరిపోషించియున్నారు. ఉదాహరణమునకు ౭౪౩ పద్యమున హాస్యరస మెట్లు వెల్లివిరియుచున్నదో చూడుఁడు. ఇట్లే యితరఘట్టములును — అతి హృద్యములుగా నున్నవి. ఉండకేమి ? శాస్త్రులవారి పాండితి సర్వతోముఖము. ఎక్కడనేని యొక సాహసము కానవచ్చిన అది "తేజీయసాం నదోషాయ" యనుటకు లక్ష్యము. పాణినీయ వ్యాకరణమునం దెంతెంత పరిశ్రమము సేయకున్న 'తత్సమచంద్రిక' వంటి గ్రంథము వ్రాయుటకు సాధ్యమగును ? తెనుంగు బాసమాత్ర మభ్యసించి గీర్వాణాగమప్రౌఢోక్తి ఫలముల కాససేయు కవి వామనులకు అది నిశ్రేణికవంటిది కాదా ? అట్లే కావ్యాలంకార సంగ్రహమునకు (నరసభూపాలీయము). వీరు వ్రాసినవివృతియు నలంకారశాస్త్రమున వీరుకావించిన యుదాత్తకృషికి ఎత్తిన పతాకగా నున్నది. ఇట్లెవ్వరునురచింప సాహసింపని వ్యాకరణ, అలంకార శాస్త్రముల నాంధ్రభాషలో రచించి భాషోద్ధరణమును గావించుటయే కాక ఆంధ్రభాషకుఁ గొంగ్రొత్తలగు జాతక

కథాగుచ్ఛము మొదలయిన యుత్తమకావ్యములను రచించియు సత్కవిగాఁ గీర్తితు లయిరి. ఎన్నియున్నను ప్రస్థానముల కృతశ్రములు కాని వారు, శ్రీ వివేకానందస్వామి హృదయమున నూకముగ నవగతము చేసికొన నేరరు. ఆ విషయమునను వీరపశ్చిములుగానే యున్నారు. పరమతపోగరిష్ఠులగు బ్రహ్మశ్రీ మేడవరపు సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలవారు వీరి కద్వైత తత్త్వోపదేష్ట లని యెఱుంగుటకు నే నెంతయు సంతుష్టుఁడ నగుచున్నాను.

ఇన్ని తెఱంగుల యోగ్యతగల శాస్త్రిలవారికి వివేకానందస్వామి జీవితము పద్య ప్రబంధముగా నిబంధింపఁ దలంపు కలుగుట పాఠకుల భాగ్యవిశేషము. దానిం గృతిగొన్న మానెయ్యురు, బంధుసింధుచంద్రాయమాణులు మహోదయులు చి॥ పులిగుండ్ల వేంకటకృష్ణయ్యగారి ధన్యత్వము నేమని కొనియాడవలయును ? వివేకానందుని యాశీర్వాదము క్షేత్రీపురప్రభువునకుం బోలె ఈ కృతిపరిగ్రహము ఆ జాయాపతులకు-సత్సంతానప్రదము,సర్వాభీష్టదాయకమునగుగావుతమని సర్వశక్తిసమన్వితుఁడగుపరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను. వస్తుగౌరవము వక్తృగౌరవము—రెండునుం గల ఈగ్రంథము ఆంధ్రదేశమున బహుళప్రచారముం బొరసి విద్వాంసులయు, విద్యార్థులయుఁ గరముల నలంకరించి పెద్దల స్వస్వరూపావబోధనమునకును పిన్నల లోకకల్యాణ హేతుకార్యనిర్వాహమునకును తరలించుగావుత మని యాశంసించుచున్నాను.

నెల్లూరు
9—7—1949

దుర్భా సుబ్రహ్మణ్యశర్మ

విజ్ఞప్తి

నా యీ గ్రంథ రచనకుఁ బూజ్య శ్రీ చిరంతనానంద స్వాములవారి వివేకానంద జీవిత చరిత్రమే యొజ్జ బంతి. కాని రెండు విషయములు శ్రీ స్వాములవారు సూక్ష్మముగా సూచించిన వానిని (౧) తన్నుఁ జేపట్టినచో ధనికురాలగు నొక వనిత యాతని దారిద్ర్యమును రూపుమాపుదు నని పలుక నరేంద్రుఁ డా ప్రస్తావనమును ధృణీకరించెను; (౨) ఇట్లే మరియొక యువతి యాతని వ్యామోహితునిఁ జేయుట కై యత్నింప నాతఁ డిట్లు తన విశుద్ధ హృదయమును వెల్లడించెను. (చూ. దారిద్ర్యము. దైవ ప్రార్థన పుట 52) కల్పించి విస్తరించితిని. ఇవి చరిత్రాంశములు గాకున్నను వివేకానందుని విశుద్ధబ్రహ్మచర్య వ్యంజకములు. ఈ కల్పనము కావ్యశిల్ప దృష్టితో విమర్శించినచో దూష్యము గాదని నా నమ్మకము.

ఈ కావ్యమున న, ణ ల ప్రాసము, రేఫ శకటరేఫ ప్రాసము, సబిందు నిర్బిందుక ప్రాసము, నన్నయ ప్రయుక్తమైన 'లేకను,' "లుక్సంశ్లేషౌనాచిద్రుతస్య" అని సూత్రించియుఁ దత్ప్రయుక్తమైన 'అన్నిష్టసఖ' వంటి అచ్చ్వోడి సంశ్లేషమును, నిట్లే కొన్నింటినిఁ బూర్వుల ననుసరించియుఁ గొన్నింటిని స్వతంత్రించియుఁ బ్రయోగించితిని. మరియు రేఫ శకటరేఫ నియమములు, అర్ధానుస్వార నియమములును మత భేదములు పెక్కు లుండుటవలన విశేషించి పాటింపలేదు. రెండు తావులందు యతిభంగము గలిగినది. వానిని సాధు పత్త్రమున సంస్కరించుకొంటిని. సామాన్యముగా నేను రస

మును గుఱించివలె యతిప్రాసలను గుఱించి శ్రద్ధవహింపను. అవి యాదృచ్ఛికముగా నే పడును. ఒకచోఁ బడకుంటయుఁ గలదు. అవి పడనిచో దోషి నైతి నని భావింపను. ఏలన నివన్నియు రసదోషములు గావు. నిజముగా 'రసాపకర్షకా దోషాః' అనుచోఁ బ్రతి దోషమును రసాపకర్షము గాక రసాపకర్షకమైనది మాత్రమే దోషముగాఁ బరిగణింపఁబడునని యర్థము.

నా యీ కావ్యకన్యకమూల్యమైన 'ప్రస్తావనా' రూపమగుఁ కల్యాణతిలకమును దిద్ది దీవించిన నా పూజ్య మిత్రులు అభినవ తిక్కన శ్రీ దుర్భా సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి నా కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు.

మరియు నా గ్రంథమును గూర్చి విన్నంతమాత్రముననే దీని నంకితము నొందఁ గోరి తమ కోరికిని నాకుఁ దెలిపి నా గ్రంథమునకు నుదాత్తతను జేకూర్చిన శ్రీ శ్రీ పులుగుండ్ల వేంకటకృష్ణయ్య, బి. ఏ., బి. యల్. గారికి భగవంతుఁడు దీర్ఘాయురారోగ్యములను, ధన కనక వస్తు వాహన సమృద్ధియుఁ, బుత్త్రపౌత్రాభివృద్ధియుఁ బ్రసాదించుఁగాత మని ప్రార్థించుచున్నాను.

గ్రంథకర్త.

కృతిపతి వంశావళి

కం. "శ్రీ కృష్ణంభొట్లు" సమా
ఖ్యాకుఁడు పులుగుండ్లకులుఁడు ద్వారావతి ము
న్నాకృష్ణుని చందంబునఁ
బ్రాకట 'వెలుపూఁడి' పురినిఁ బావనపఱచెన్. ౧

కం. వెలలేని శ్రోత్రియకమున
వెలలేని తపఃప్రభావ, వృత్తోజ్జ్వల కీ
ర్తుల, నతఁ డానల్లిండ్లగు
వెలుపూఁడినిఁ జేసివైచె వెలిపూఁడినిఁగాన్. ౨

కం. అతనిగృహంబున సతతము
శ్రుతిఘోష ప్రతిధ్వనించు; సూరిస్తుత్యుం
డతఁ డా కర్మ బ్రహ్మ
ప్రతిపాదికి జైమినికి సరాసరి వచ్చున్. 3

ఉ. ఆ పులుగుండ్ల వంశ కల
శాంబుధియందు శశాంకుఁడట్లు శ్రీ
'పాపయ' ధీవరుండు ప్రభ
వంబు వహించి కళాప్రపూర్ణుఁడై

లోపములేక యెందు, నతి
లోక పవిత్ర చరిత్రుఁడై ప్రతి
ష్ఠాపనముం బొనర్చెను ది
శావలయంబునఁ గీర్తిచంద్రికల్. ౪

కం. శ్రీలుండగు నాతని యి
ల్లాలు సతీరత్నమగు 'మహాలక్ష్మి' గుణా
వాలము; తనపతి దిద్దెను
వాలాయము మాధవునిఁగఁ బాపయనామున్. ౫

కం. పిలిపించి పెట్టుచుండును
గలకాలము భిక్షువులకుఁ గడుపారఁగ; గు
డ్డలు గుడుసులిచ్చు; నొసఁగును
వలసిన; వా యమ్మ దీనబాంధవి తలఁపన్. ౬

కం. ఆపుణ్యదంపతుల కొగి
శ్రీపతిపాదాబ్జచంచరీకమనస్కుల్
ఔపనిషదపథవర్తను
లాపుత్త్రులు 'చెంచురామయ'యు 'సుబ్బయ'యున్. ౭

కం. 'శ్రీరామయ్య'యుఁ గలిగిరి
ధీరులు; త్రేతాగ్నులో? శ్రుతిత్రయమో? యం
చూరూరఁ జెప్పికొందురు
వారిని నాబాల వృద్ధ పౌరజనంబుల్. ౮

గీ. 'చెంచుసుబ్బయ్య', 'పాపయ్య', ప్రాంచితమతి
యైన 'వేంకటకృష్ణయ్య' యార్యచరితు
లైన 'సుందరరామ', 'రంగయలు' 'శార
దాంబ' యును చెంచురామయ్య లౌరసతతి. ౯

సీ. శ్రోత్రియాగ్రణి బుధస్తుత్యుండు 'చెంచుసు
బ్బయ్య' పెండ్లాడె 'లక్ష్మమ్మదేవి'
నల 'రెవెన్యూ'శాఖ యం 'దినస్పెక్టరై'
'పాపయ్య' మనియె 'సుబ్బమ్మ'తోడ
ఆర్య 'సుందరరామయ' 'సబుమేజస్ట్రేటు'
'శ్రీరామసుబ్బమ్మ' చెట్టవట్టె
రైల్వేమహోద్యోగి 'రంగయ్య'బుధుఁడు 'స
రస్వతీ'దేవితో రాణనొందె

గీ. భ్రాతృపంచకమున రహిఁ దారకాళి సు
ధాంశుఁడట్లు కృష్ణయార్యుఁ, డతని
యువతి యన్నపూర్ణయును రోహిణివిధానఁ
బరగుచుంద్రు కనులపండువుగను. ౧౦

కం. పరువుఁ, బ్రతిష్ఠయు, శీలము
వరకీర్తియు, దానధర్మపరతయు నీయె
ల్లరికినిఁ బిత్ర్యంబగు సిరి;
సరాసరిగఁ బంచుకొనిరి శ్లాఘ్యులు భ్రాతల్. ౧౧

గీ. వీరి సోదరి శ్రీమతి శారదాంబ
గృహిణిగాఁగొని పెద్ద యదృష్టమొందె
ననఘ దుర్భాన్వయుండు 'పిచ్చయ్యశర్మ'
వడసి 'కష్టపస్సు' శాఖలో ప్రముఖపదవి. ౧౨

కం. ధీమహితుఁడు 'కృష్ణయ' య
ధ్యేమణివలె భ్రాతృతతిని దీపించుచు శ్ర
ద్ధా మేధాదిక సుగుణ
స్తోమము రూపొందినట్లు శోభిలుచుండెన్. ౧౩

కం. 'పులుగుండ్ల చెంచురామయ'
లలామ భూతుండు పెద్దలకు, విప్రులకుం
దలబంతి; తపోమహితుఁడు
వెలింగె శ్రీరాముఁడన్న విఖ్యాతిమెయిన్. ౧౪

కం. అడుగనివారిది పాపము
పుడుకుల ప్రాఁకనఁగ నతఁడు ముప్రొద్దులు బి
ట్టెడుచుండు; వానిచేతికి
నుడువుదురు నరంబు లేదనుచు నెల్లరునున్. ౧౫

గీ. అతని యర్ధాంగలక్ష్మి 'కామాక్షి' పేర;
శీల సంపద కామెను సీత యంద్రు
పుణ్యులగు వారి శుభనామమును స్మరింపఁ
గలుషకాండంబు పంచబంగాళమగును. ౧౬

కం. చరియించుచుంద్రు మున్నా
టరువదినాళ్ళెవ్వేవో వ్రతాదులు; గావిం
తురు దంపతిపూజలు ; భూ
సురసంతర్పణ లొనర్త్రు శోభితభక్తిన్. ౧౭

కం. విని దీనాక్రందనమును
గనికరమున మనసుగరఁగఁ 'గామాక్షమ' దాఁ
దినఁబోవు కబళమెత్తుక
కొనిపోయియు వారికొసఁగి కొను సంప్రీతిన్. ౧౮

ఆ. వె. దివ్యమూర్తులయిన దేవకీ వసుదేవు
లకును గృష్ణుఁడట్టులను జనించె
విబుధవినుతగుణుఁడు వేంకటకృష్ణయ్య
ధన్యులైనయట్టి దంపతులకు. ౧౯

ఆ. వె. అత్యుదారులయిన యా దంపతు లపత్య
హీనులకు స్వపుత్త్రదాన మొసఁగి
మొగివిఁ గాచినారు పున్నామనరకంబు
నందుఁ గూలకుండ నార్ద్రమతులు. ౨౦

కం. అల కృష్ణుఁడు నంద యశో
దల నటు తనపాలకులగు తలిదండ్రులఁ బు
ణ్యుల 'రంగమ' 'పిచ్చయ్య'ల
నెలయించెను గృష్ణయార్యుఁ డెల్లరు మెచ్చన్. ౨౧

ఆ. వె. దత్తపుత్త్రుఁడయ్యు బత్తిమై 'వేంకట
కృష్ణుఁ' డౌరసుండె యీతఁడనఁగఁ
బెంచుకొన్నయట్టి పితరులు ముదమొందఁ
గన్నవారి నట్లె కాంచఁదొడఁగె. ౨౨

గీ. కర్ణునింగాంచు నల రాధకరణి, గృష్ణుఁ
గనుఁగొను యశోదసరణి, రంగమ్మ తనదు
పెంపుడుకొమారుఁడనుచు భావించ దెదను;
కృష్ణయార్యుని జననినం చెపుడుఁ దలఁచు. ౨౩

సీ. అహరహంబును బ్రాహ్మమందు మేల్కని పోయి
పాదాభివందన వ్రతమొనర్చుఁ;
బరమభాగ్యంబుగా భావించి యనుదినం
బొగి మైలపట్టంబు లుదుకుచుండు;
సాయాహ్నములయందు శ్రద్ధమైదరిఁజేరి
తమిఁ దదీయోపదేశములు వినును;
గనుదమ్ములకు నద్దుకొని రాతిరులఁ బాద
సంవాహనక్రియల్ సలుపుచుండు;
గీ. నడుగులకు నెల్లవేళల మడుఁగులొత్తు
చాదిదంపతులనుబోలె నవిరతంబుఁ
గొలఁదిమీఱినబత్తిమై గొలుచుచుండుఁ
దల్లిదండ్రులఁ గృష్ణయ్య ధర్మవిధిని. ౨౪

కం. క్షితినిఁ వేంకటకృష్ణయ
పితృపైతామహకులంబు పెంపడరఁగ న
ద్భుతముగ మాతామహకుల
మతిలోకంబైనయట్టి యశమున వెలిఁగెఁ, ౨౫

సీ. వైదికాచారసంపత్తి లెస్సగఁగల్గి
నిత్యాగ్నిహోత్రియై నెఱి వెలింగె
వేళపాళలులేక విధివిరామములేక
తనయింట నన్నసత్త్రమును నడపె
స్వపరహస్తముల ద్రవ్యంబును గడియించి
యిచ్చియజ్ఞంబు సేయించెఁ బ్రీతి
లోకతంత్రమున నలోకసామాన్యంబు
ప్రజ్ఞ సంపాదించి ప్రౌఢిమెఱసె
గీ. అల చతుర్వేది సత్కుల కలశవార్ధి
సోముఁడైనట్టి 'సుందరరామ'యార్యుఁ
డల్ల వేంకటకృష్ణయ్య తల్లితండ్రి;
అతని కాతండె సముఁడందు రవని జనులు. ౨౬

కం. దేవబ్రాహ్మణగోగణ
సేవాపరతంత్రుఁ డతఁ; డశేషజనంబుల్
జేవెట్టుచుందు రాతని
కావించిన మేళ్ళు పెద్దగాఁ బేర్కొనుచుఁ. ౨౭

మ. క్షితి 'శ్రీరామయ'నాఁగ 'రాఘవయ'నా,
శ్రీ'రామచంద్రయ్య' నా
సుతు లా'సుందరరామ' యార్యునికి సం
శోభిల్లినా రుమ్గ్గు ; రా
యతపుణ్యల్ సుతలైరి 'రంగమ'యుఁ 'గా
మాక్షమ్మ' 'సుబ్బమ్మ' శ్రీ
మతి 'రామమ్మ'యు వేంకటాదియగు ల
క్ష్మమ్మన్నవా రేవురున్. ౨౮

కం. శ్రీరామయ పుణ్యోజ్జ్వల
చారిత్రను 'వెంకమా'ంబ సతిగాఁగొనియెన్
శ్రీరాముఁడు సీతనువలె;
వారలదాంపత్య మలరెఁ బ్రస్తుత్యంబై. ౨౯

కం. నూరాఱులిచ్చి బుధులకు
శ్రీరామయ గౌరవంబుసేయు; నతఁడు నె
ల్లూరి పురిం గట్టించె; ను
దారుఁడు సంస్కృత కళాసదనమందు గదిన్. ౩౦

గీ. వారి కుదయించె 'సత్యగోపాలుఁ'డనఁగఁ
గొడుకు; మన కృతిభర్తకుఁ గుడిబుజంబు;
మరియు "వేంకటలక్ష్మమ్మ" నిరుపమాన
వర్తన కొమార్తె; కృతిపతి ప్రథమభార్య. ౩౧

కం. నయధూర్వహుండు 'కాంగ్రెస్'
ప్రియుండు శ్రీరాఘవయ్య పెండ్లింటికిఁ జ
న్నయటుల్ చెఱసాలకుఁ జనె
వ్యయించె జీవితము లోకబాంధవునిగతిన్. ౩౨

కం. ఘనుఁడై 'హిందూబాంధవి'
యను పత్త్రిక, నిరువదేఁడు లాదట నడిపిం
చెను రాఘవయ్య దా నిలి
పిన శ్రీమత్తిలకవిప్రవిద్యాలయమున్. ౩౩

ఆ. వె. ఇతని పుత్త్రికుండు కృష్ణయ్య బాల్యంబు
నందె జ్ఞానవృద్ధుఁ డయ్యె నవుర!
అతఁడు దొంటిజన్మమందు యోగభ్రష్టుఁ
డయి, జనించె నిప్పు డనుచుఁ దోఁచు. ౩౪

మ. జనసమ్మాన్యుఁడు 'పల్లిపా'డను నెడన్
స్థాపించి కృష్ణయ్య పె
ల్చన సేవాశ్రమమొండు; జాతికుల వై
షమ్యంబుఁ బోఁద్రోలి సే
వను గావించుచు, యోగసాధనల న
భ్యాసించుచున్, గర్మయో
గసరూపుండయి దివ్యజీవనముతో
గాలంబుఁబుచ్చెం దగన్. ౩౫

కం. స్పృహణీయగుణుం డాతఁడు
మహాత్మగాంధిపదయుగము మరియుఁ గొలుచుచుఁ
సహవాసంబు 'సబర్మతి
మహాశ్రమ'మునందుఁ జేసి మాన్యతకెక్కెఁ. ३६

కం. "అరవిందు' సేవ సేయుచు
నరవిందాశ్రమమునందు నతఁడున్నాఁడి
త్తఱిఁ; బుణ్యజీవులందుం
బరగుచు నున్నాఁ డతండు ప్రప్రథముండై. ३७

గీ. అతఁడు శ్రీ 'యరవిందు' జీవితము వ్రాసె;
రచించి "విజ్ఞానచంద్రికాగ్రంథమాల"
కంకురార్పణకరులయం దాతఁ డొకఁడు;
ఆంధ్రభారతి సేవకుం డయ్యె నిట్లు. ३८

గీ. భ్రాతలందుఁ దృతీయుండు రామచంద్రుఁ
డన్నలకుఁ దీసిపోని సమర్థనుండు
ఏకవృక్షఫలంబులం దెచట నేని
నాకృతింగాక గుణభేద మరయఁగలదె? ३९

కం. కృతిపతి వేంకటకృష్ణయ
సుతునింగాఁ జూచుకొనుచు 'స్ఫోటక'పరిపీ
డితు నతనిఁగాంచి, తా మూ
ర్ఛితుఁడయ్యెను; వానికెంత ప్రేమయొ? తలఁపఁ. ४०

కం. వ్యవహారంబుల దక్షుం
డవనీసురవరుల సభ కుపాధ్యక్షుండై
ప్రవచింపరాని సేవను
స్తవనీయుఁడు సేసె రామచంద్రయ్య దగన్. ౪౧

ఆ. వె. ప్రాచ్యవిద్యలం దపారాభిమానంబు
రామచంద్రయార్య ప్రకృతియగుట
సలిపె 'సింహపురి'ని సంస్కృతపాఠశా
లకు సహస్రరూప్య నికర మీవి. ౪౨

కం. దయ బీదలందు, కాంగ్రెస్
ప్రియత్వ, మత్యార్జవంబు త్రికరణములలో,
నయశాలిత్వముఁ గలిగి వి
జయియై పొలుపారె రామచంద్రయ్య కడున్. ౪౩

కం. శ్రీరుక్మిణీ వధూ ట్యవ
తారంబగు 'రుక్మిణి'ని నతఁడు పెండిలియై
శౌరియనఁ జెలఁగి కాంచెను
మారుండనదగ్గ యొక కుమారకమణినిన్. ౪౪

గీ. కడుపునంబెట్టుకొని, తన్నుఁ గాఁచి, పెంచి
పెద్దగావించి చదువుఁజెప్పించి యింత
యింటివాని నొనర్చిన యాద్యు లిట్టి
మాతులులభక్తిఁ గృష్ణయ్య ప్రీతిఁగొలుచు. ౪౫

మ. మన శ్రీవేంకట కృష్ణయార్యునికి స
మ్మాన్యంపుఁజారిత్ర్య, మా
అనివాదాన్యక, మాత్మబాంధవసుహృ
ద్రాశి ప్రియంభావుక
త్వ నయం, బుత్కటకావ్యగానరసలు
బ్ధత్వంబు, సారళ్య, ము
గ్ధునఁద్రావించెనో తల్లి బాల్యమునఁ; జే
కూరెన్ సమృద్ధంబుగన్. ౪౬

మ. ధనసంపాదకు లెందఱో కలరు; ల
బ్ధద్రవ్య మీకృష్ణయా
ర్యుని చందంబున దీనమానవుల శ్రే
యోవృద్ధికై యిచ్చువా
ర్గనరా రొక్కఁడు; నానువంశికముగాఁ
బ్రాపించెనో దాన ధ
ర్మనిరూఢత్వము, సాధుశీలమును, సా
మంజస్య మవ్వానికిన్. ౪౭

శా. నాకున్ మిత్రుఁడు నాకుమిత్రుఁడని వి
న్నాణంబుగా నెవ్వనిన్
వాకొం ద్రెల్ల; రజాతశత్రుఁడని సం
భావింత్రు వేనిం బ్రజల్;

లోకారాధనమన్న వేనిమదిఁ గ
ల్లుం బెద్దయుత్సాహ; మా
శ్రీకృష్ణయ్యకు న్యాయవాది మణికిన్
జేవెట్టుదురు నిచ్చలున్. ౪౮

చ. పెనఁగఁడు పేర్ప్రతిష్ఠలకు;
బీదలపాలిటి పెన్నిధానమై
యొనరుచు గుప్తదానముల;
నోపఁడు స్తోత్రములం బొనర్చుచో
వినయవిధేయవృత్తులకు
వేంకటకృష్ణయ యాటపట్టగున్;
దన పులుగుండ్ల వంశము న
తండు వెలుంగఁగఁజేసె దీపమై.

కం. ఈచేత గడించిన ధన
మాచే వెచ్చించుచుండు నర్హాకృతులకై;
దాఁచినది ప్రాఁచి దనుకొను;
యాచకకల్పకమనంగ నాతఁడె పుడమిన్. ౫౦

మ. పెనుఝంఝూహతి నావ దీర్ణమయి పో,
బిట్టూర్చుచున్ వార్థిలో
మునుఁగంబోయెడు కన్య ‘యాంధ్రసభ’ స
మ్మోదింపఁగాఁ బ్రాణర

క్షణముం జేసి యొకింటిదాసిగ నోగిం
గావించెఁ 'గృష్ణయ్య' యొ
య్యన ; కృష్ణయ్యకు నార్తరక్షణగుణం
బాచారధర్మంబ పో ! ౫౧

సీ. 'అభినవతిక్కన' యని పేర్గనిన పెద్ద
తనకు 'దుర్భాశర్మ' ధర్మదోగ్ధ
'సరసకవీంద్రుడన్' బిరుదొందు 'మోచెర్ల
రామకృష్ణయ్య' స్వప్రాణసఖుఁడు
గుణోత్తరుఁడు 'సత్య గోపాలకృష్ణుండు'
గలకాలముం దన కార్యదర్శి
అల్ల కోటాన్వయుండగు శ్రీనివాసరా
వలరారు నిజబహిఃప్రాణమట్లు.
గీ. భారతీమహాదేవి పూజారులమగు
మాదృశులు చుట్ట పక్కముల్ ; మాన్యతముఁడు
బుధవిధేయుఁడైన పులుగుండ్ల వేంకట
కృష్ణయార్యునిదె యదృష్టమన్న. ౫౨

గీ. 'అన్నపూర్ణమ్మ' యతనియిల్లాలు సాధ్వి
'వేంకటేశ' 'సీతమ్మల' ప్రియతనూజ
నిట్టలము పుట్టినింటికి మెట్టినింటి
కసముఁ దెచ్చిన శ్లాఘ్యురాలామె నిజము. ౫౩

కం. పతి శుశ్రూషయు, నభ్యా
గతపూజయు, దైవభక్తి, కరుణార్ద్రమన
స్కతయును బెట్టని సొమ్ములు
మతిమతియగు 'నన్నపూర్ణ'మకు సత్యముగన్. ౫౪

కం. ఆయమ్మకు నాయయ్యకు
నీయిల నేయమ్మగాని యేయయ్యయుఁ గా
నీ యుండరు పోలంగా;
వేయేలా? సాటివత్తురు వీరికి వీరే. ౫౫

కం. ప్రవరున కతనిపురంధ్రికి
నవతారము లనఁగవచ్చు నల 'వేంకట కృ
ష్ణ' విబుధవర్యుఁడు, నాతని
యువతీమణి 'యన్నపూర్ణ'యును దలపోయన్. ౫౬

కం. అంకిత మొనర్తు శ్రీమద్
'వేంకట కృష్ణయ'కు నా 'వివేకానందం'
బంకించుత నీయుభయుం
బింక మిథోఽలంకరిష్ణు వృత్తి నెసఁగుచున్. ౫౭

శ్రీ పరదేవతాయై.

వివేకానందము

అవతారిక

కం. అలకాయస్థ క్షత్రియ
కులంబునను దత్తనామ గోత్రమునందున్
నెలవలెఁ గడలిని, బాలుఁడు
గలిగెను దశదిశలఁగాయఁగా వెన్నెలలన్. ౧

మ. తొలి నీ భారతఖండమెల్ల నభియు
క్తుండై ప్రయాణించి వా
గ్బలులన్ భిన్నమతస్థులన్ గెలిచి య
ద్వైతంబు స్థాపించు ధీ
బలుఁ డుర్విం డిగె శంకరుండు భగవ
త్పాదుండు పాశ్చాత్య దే
శ్య లలామంబుల శిక్షసేయఁగ వివే
కానందనామంబునన్. ౨

కం. వీరేశ్వరాంశభవుఁడై
'వీరేశ్వరుఁడ'య్యె; ముద్దు పేరఁట 'బీలే';
ధారుణి'నరేన్' 'నరేంద్రుఁడు'
నా రూఢి వహించెఁ జిన్ననాఁ డంకితుఁడై. 3

గీ. బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిం బొంది రామకృష్ణ
పరమహంసానుకంప సుప్రతిభుఁ డతఁడు
స్వామియై వివేకానంద నామమొంది
యార్షసంస్కృతి నాఁటె ఖండాంతరముల. ౪

౧. బాల్యము

గీ. భవ్యభస్మానలేప మాపాదముఖము,
జడలమొత్తంబుఁ దల, దోలు నొడలియందుఁ
బూని తిరుగాడు బైరాగి కానఁబడినఁ
బరమశివుఁడంచును నరేంద్రుఁ డెరఁగుచుండు. ౫

గీ. తాత సన్న్యాసి; జనకుండు ధర్మమూర్తి;
జనని సద్భక్తురాల్; భువి సంక్రమింప
కాస్తి పాస్తులు పొలిసిన నాత్మజునకుఁ
దఱచుగా నానువంశిక ధర్మమంటు. ౬

కం. ఇఱువదియైదేండ్లకె తా
విరాగియై యూబినుండి వెలికుఱికిన య
ప్పురమగవంబగు 'దుర్గా
చరణుని' దన తాత గుఱించి సాదుల నడుగున్. ౭

మ. 'నిను యాచించి గ్రహించి తెమ్మనిరి సూ!
సీతాతగా'రంచు డా
య నరేంద్రుం డదినమ్మి బాల్యమున నా
యాకంఠికా, కర్ణికా

మణిముద్రాకటకాంబరంబులను స
మ్యగ్భక్తిమై నిచ్చు చుం
డును సన్న్యాసులకుం సతంబుఁ దలి దం
డ్రుల్ చూడరా నట్లుగన్. ౮

కం. పరిపక్వయౌవనంబునఁ
బరిత్యజించెఁ దన తాత భార్యాసుతులన్ ;
నెఱదాత తండ్రి ; త్యాగము
నరేంద్రు కులవృత్తియగుట న్యాయంబె కదా ! ౯

గీ. ధ్యానమునఁ జేసి జడగట్టుఁ దల యటంచు
విని నరేంద్రుండు ధ్యానించి పెద్దతడవు
తడవికొని చూచుఁ ; గ్రమ్మఱ ధ్యానమగ్నుఁ
డగును ; వెండియుఁ గనుఁ ; జేయు మగిడి యట్లె. ౧౦

కం. నడినెత్తి కెత్తి కురులను
ముడివైచి, యులంది భస్మమును మేనెల్లన్,
నడుమున ధరించి కావిని
బుడుతఁడగు నరేంద్రుఁ డద్దమునఁ జూచుకొనున్. ౧౧

గీ. జనని భువనేశ్వరీదేవి శైశవమున
రామకథ నుగ్గుఁబాలతో రంగరించి
పోసెనో ! యేమొ ! వినఁజెవి గోసికొనును
వీణవలె నామె పాడెడు వేళలందు. ౧౨

గీ. ఎవరు రామాయణముఁ బఠియించుచున్నఁ
గేలుమోడిచి కూర్చుండి యాలకించు;
హనుమ త్యాగంబునకు, భక్తి కక్కజపడి
లక్ష్యముగఁ బెట్టుకొనియె బాల్యమున నతఁడు. ౧౩

మ. "హనుమంతుండు వసించు రేలరఁటి తోఁ
టం"దంచు నాలించి బా
లనికేంద్రుం డొకనాఁడు వేచి నిసిఁ జా
లాసేపు సంతప్తుఁడై
చనుదేరన్ భువనేశ్వరమ్మ యిటు లా
శ్వాసించె; 'నాతండు రా
మునికార్యార్థము పోయియుండు; మరి రే
పో! మాపో! రావచ్చులే!' ౧౪

కం. తన తోడిబాలకులతోఁ
జని తోఁటకుఁ గ్రీడలాడి సాయాహ్నము కాన్
"హను మందఱి మిటు ధ్యానం
బొనరింతి"మ టంచుఁ గూరుచుండె నతఁ డటన్ ౧౫

గీ. యోగసిద్ధుం డతండు గూర్చున్న త్రుటినె
నిర్వికల్పసమాధి మునింగి పోయెఁ;
కనులు మూయుచుఁ దెఱచుచుఁ గదలుకొనుచు
పిట్టలు సూచుచుండె నయ్యర్భకతతి. ౧౬

మ. సరిగా బారెడుదూరమం దొకమహా
సర్పంబు మందానిలాం
కురపంక్తిం బడగెత్తి మేయఁగని గ
గ్గోలొందుచున్ లేచి బా
లురు పర్వెత్తి యెలుంగు రాల్పడఁగఁ బి
ల్వుల్ పిల్చినం దన్ను, బి
గ్గరఁ జప్పట్లను గొట్టినం గదలఁడుం
గందోయినిన్ విప్పఁడున్. ౧౭

కం. పఱచి చోరంబడెఁ బుట్టను
సరీసృపము రివ్వుమంచు శాబకతతిప
ల్లఱపులకుఁ; బెద్దతడవుకు
నరేంద్రుఁ డీక్షించెఁ దెఱచి నయనయుగంబున్. ౧౮

గీ. అతఁడు వీరేశ్వరశివాంశ మందుఁ బుట్టె;
నాతఁడు నరేంద్రుఁ; డింక భయం బదేల?
ఎఱుఁగుఁ బామీరహస్యంబు; నెఱుఁగలేక
పిల్లకాయలు కడెఁది క్షోభిల్లిరెడఁద. ౧౯

గీ. ఉర్వి వీరేశ్వరాంశమై యుదితుఁడైన
వాఁడగుట నానరేంద్రుండు బాల్యమందె
ధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠత్వ మందికొనియె;
సంక్రమింపవె పూర్వవాసనలు జీవి? ౨౦

౨ పాఠశాలా జీవితము

గీ. తారకావళిలోనఁ జంద్రుఁడువోలెఁ
దరుగణంబునఁ జందనతరువువోలె
ముత్తెసరమున నాయకముత్తె మట్లు
గ్రాలె నాతండు దరగతిబాలురందు. ౧౧

కం. తనకడకు రమ్మటంచును
దనకడఁ గూర్చుండు మనుచుఁ 'దనకడ' ననుచున్
అనుదినము దోఁడిబాలకు
లు నరేంద్రుం బిలుతు రతని లోకోత్తరతన్. ౧౨

ఆ. వె. ఆనరేంద్రచంద్రుఁ డరుదెంచని దినం బ
మాస యంట; పూర్ణిమాదినంబ
వచ్చినట్టినాఁడు పాఠశాలాకలా
ర్థులకు; వానినిండుఁ బలుకనేల? ౧౩

కం. తనదగు కరరేఖావళిఁ
గనంబఱచి తోఁడిబాలకశ్రేణికిఁ దె
ల్పును "నేను సన్న్యసించెద"
నని సాముద్రికుఁడు నొడివె నని హర్షమునన్. ౧౪

కం. ఒకకాల్ క్రీడాస్థలమున
నొకకాల్ బడియందు వాని; కొకనాఁడును బు
స్తకమంటు పాపమునఁబోఁ
డొకటవ వాఁడుగఁ బరీక్ష నుత్తీర్ణుఁడగున్. ౧౫

మ. తన బోధించెడి పాఠముల్ విన కెదో
ధాన్యంబునన్ మగ్నుఁడై
న నరేంద్రుంగని యొజ్జ కోపితమతిం
దండింపఁ బ్రశ్నింప, వెం
టనె తూచా లును దప్ప కాత్మగురు నో
టన్ వచ్చె నేవాక్యముల్
మును వానిన్ సరిఁబల్కె దేశికుఁడు లో
లో నక్కజం బందగన్. ౧౬

గీ. దిప్పకాయలలో రణదిప్పకాయ
ప్రాజ్ఞమండలమునయందుఁ బ్రాజ్ఞతముఁడు
అయి నరేంద్రుండు బాల్యంబునందు నా న
రేంద్రుఁడగు కృష్ణునింబోలి యిల వెలింగె. ౧౭

కం. మొదలం దరగతి పెద్దై,
పిదపం బడిపెద్దయగుచు, వెనుకఁ గ్రమముగాఁ
బెదపెద్దలలోఁ బెద్దయి
యెదిగెను వామనుని భాతి నెల్లయుఁ దానై. ౧౮

మ. తమ జీతంబులు గట్టలేక, యొక పా
త్రంబేఁ గొనంజాల కం
గమునం దాలిచి చింకిపాఁతల స్వక
క్ష్యాబాలురం గూడి మా

డి మెలంగం గోదుకాఁడు పిల్లలకు హృ
ష్టింగూర్చ నాయాయి లో
పములం దీఱిచి చేసి నేస్తమును సౌ
భ్రాత్రంబుఁ బాటించుచున్. ౨౯

గీ. "జాతిమతభేదములు లేవు; జాతి యొకటె;
స్పృశ్యతాస్పృశ్యతలు లేవు; స్పృశ్యు లెల్ల"
రన్న యద్వైతసిద్ధాంత మా నరేంద్రుఁ
డింట వాదించుఁ బెద్దలు గంటగింప. ౩౦

కం. అనయము సీతారాములఁ
దనగదిఁగుడ్యమున వ్రేల్చి తత్పరమతి న
ర్చనలను మున్ప్రొద్దు లోన
ర్చును; భజనలుసేయు నతఁడు ప్రోజ్జ్వలభక్తిన్. ౩౧

మ. తలుపుల్ మూసి ప్రశాంతమానసమునన్
ధ్యానించు చాదివ్యమూ
ర్తుల మ్రోలం దగఁ గూరుచున్నతనికై
దుఃఖించుచుం దల్లిదం
డ్రులు గాలించిరి పట్నమెల్లఁ; దుదిఁగ
న్గోఁజాలిరింట్లోఁ గదిన్
దలుపుం గ్రుద్ది కడుంగడున్నఱచి దీ
ర్ణద్వారులై యెట్టులో! ౩౨

ఆ.వె. "పాలుగాఱు ముద్దుబాలకుం డితఁడేమి ?
ఇట్టి ధ్యానసిద్ధి యేమి ? తలఁప
భువి జనించెనో ? తపోభ్రష్టుఁ డెవఁడేని"
ననుచు సంశయాళు లయిరి వారు. ౩౩

కం. అందంబునఁ జందంబున
నందక వాఙ్మనసముల కుదాహరణంబై
మందికి, నాతఁడు శైశవ
మందును సడిసన్న యశము నంది వెలింగెన్. ౩౪

కం. ఒకనాఁడు క్రీస్తుమత బో
ధకుఁ డొకచో నొక్కరుండు తత్రత్యుల క
జ్ఞ కులంబునకుం గఱపుచు
స్వకీయమతధర్మనిష్ఠ వైశిష్ట్యంబున్. ౩౫

కం. "శ్రీకృష్ణుఁడు దేవుండే ?
పోకిరియై చెఱచెఁ బెక్కుపాలఁతుకల; నసం
ఖ్యాకము లొనర్చెఁ జౌర్యము;
లేకరణినిఁ బూజ్యుఁ డాతఁ ? డీరలె చెప్పుఁడీ ! ౩౬

కం. పరులొనరించినఁ బాపము;
హరి యొనరింపంగఁ బుణ్యమగునే ? దీనిం
బరికించి యేమొ ? యని ర
క్కఱ 'మహాతాం నాస్తి పాతక'"మ్మని విబుధుల్. ౩౭

గీ. నాను డిలఁ గద్దు "రామాయణమ్ము రంకు;
భారతము బొంకు; వేయేల భాగవతము
బండుబూ"తంచు నీ గ్రంథవార మెల్ల
మీరు ప్రామాణికముగ నమ్మెదరు గాదె? 38

ఆ. వె. రుబ్బురాయి శంకరుఁడు ; పంగనామంబుఁ
బెట్ట దాని కగును విష్ణుమూర్తి ;
ఆంజనేయుఁ డయ్యె నంటింపఁగాఁ దోఁక ;
దొండమిడ వినాయకుండు నయ్యె. 39

కం. కృతదురిత ఫలంబులు క్షితి
శతజన్మము లనుభవింత్రు జనులని హిందూ
మతమను : మా క్రీస్తుప్రభు
వు తగన్ క్షమియించి యిచ్చుఁ బోఁ మోక్షంబున్. 40

కం. అనుచున్ హైందవ దేవత
లను వారి పురాణగాథలను దెగడుచు ని
ట్లనె "నేమిసేయు విగ్రహ
ము నాదు దండమున లెస్స పూజింపంగన్."? 41

మ. అనుచుం బామరలోకపండితుఁడు క్రై
స్తాచార్యుఁ డాడంగఁ ద
జ్జనముల్ నమ్మక నమ్ముచున్ నగుచుఁ ద
త్సంబద్ధ హాస్యోక్తులన్

వినుచుండంగ నరేంద్రుఁ డాఁగి యెటకో
విచ్చేయు చాలించి జ
ల్పన లాపాదశిరంబుగాఁ బ్రబల కో
పజ్వాలలం గ్రాఁగుచున్ ౪౨

కం. "మీ దేవుఁడైన క్రీస్తును
నా దండముచేతఁ బూజనముసేయు" మటం
చాదేశించును మాకన
మీఁదికిఁ గ్రిందికినిఁ జూచి మెరమెరతోడన్ ౪౩

కం. "మరణానంతర మీదృశు
నరకంబునఁ గట్టి త్రోయు నా దేవుఁ" డనెన్
దారు; "అంపకోఁతవట్టును
బరపరమని యముఁడు నిన్నుఁ బట్టి" యని మరిన్ ౪౪

గీ. ఆర్షమైన సనాతనంబైన ధర్మ
తత్త్వమెఱుఁగంగఁ బ్రకృతిశాస్త్రములు దగవు;
దల్లక్రిందులుగాఁ గృచ్ఛ్రతపము సేసి
యేనిఁ బశ్చిమబుద్ధుల కెఱుఁగరాదు." ౪౫

గీ. అనిన యకుతోభయు నరేంద్రుఁ గని యలరుచు
సభ్యులందఱు చప్పట్లు చఱచి నగిరి
మొగము వెలవెలఁబాఱ నా బోధకుండు
నిలువఁజాలక చనె నెత్తి దులుపుకొనుచు. ౪౬

3. కళాశాలా జీవితము

గీ. శైశవముతోడ నా పాఠశాల వదలి
జవ్వనముతో మహాకళాశాలఁ జొచ్చె
వ్యాసవక్తృత్వ చర్చాసభల నతండె
యందెవేసిన చేయియై యలరె నందు. ౪౭

శా. వ్యాయామం బొనరించి మల్లురకుఁ మా
ర్తాండుం డనం బెక్కు ప
ర్యాయంబుల్ గొనె మల్లయుద్ధముల శ్లా
ఘ్యం బైన కాన్కల్ ; కుశా
గ్రీయప్రజ్ఞయుఁ గాత్రపుష్టియును నే
కీభూతమై కూరుచున్
శ్రేయోరాశి; నదే నరేంద్రునికిఁ దె
చ్చెం బో ! నరేంద్రత్వమున్. ౪౮

సీ. బాహాప్పళించెనా ! ప్రతిమల్లుఁడు పతించు
సూర్జఘుభ్రాంతి నర్జునుని పేళ్లు
గానంబుఁ బాడెనా ! గండుఁగోయిలశంకఁ
'గో' యని బాలకుల్ కూయుచుంద్రు
పాకంబొనర్చెనా ! పాచకాగ్రేసరుల్
నల భీమసేనుల నాల్కలూఱు
వాదించెనా ! తర్కవాక్చణుల్ కాణాద
గౌతములేని మూకత వహింత్రు

గీ. మూఢవిశ్వాసములకు దంభోళి యతఁడు
భయతమస్కాండమునకు భాస్వంతుఁ డతఁడు
సత్త్వసాహసములకుఁ గేసరి యతండు
గలఁడె? యిట్టిండు గండరగండఁ డొకఁడు? ౪౯

కం. చదువుల సరస్వతి, యపర
మదనుఁడు, దేశాభిమాని, మహనీయగుణా
స్పదుఁడు, బలదర్పసింహము,
వెదకినఁ గనరాదు వెలితి పీస మతనిలోన్. ౫౦

గీ. ఆకళాశాలప్రాచార్యుఁ డానరేంద్రు
సర్వతోముఖవిజ్ఞానచణతఁ గాంచి
తన్నుఁ దనతోడి విబుధబృందమ్ముఁ దలఁచు
దివిటికడ వెల్వెలంబాఱు దీపములుగ. ౫౧

గీ. యౌవనారంభమందు సూనాయుధుండు
పొంచి యువకుల డెందముల్ చించువాఁడు
ఆనరేంద్రుని హృదయంబుఁ బూని యేనిఁ
దాఁక లేఁడయ్యె నుగ్రావతార మనియొ? ౫౨

ఆ.వె. విరులపొదల వైపుఁ బరికింప సహచరుల్
వానిదృష్టి మఠము వైపు మరలె;
ధనచయార్జనమునఁ దమకింప వారు త
పోధనార్థ మతఁడు పోవనుండె. ౫౩

గీ. తాల్చి యాంగ్లేయవేషమ్ముఁ దారుచుండ
వా,రతఁడు గోరెఁ గాషాయవస్త్రములను
"ఊరియందఱి దొక త్రోవ; యులిపికట్టె
దొక్కత్రో" వని వా రెకసక్కె మాడ. ౪౧

కం. "నలసారము సంసారమ
ఖిలదుఃఖావహము; భయనికేతన; మతిచం
చలము; పరాధీనం; బిం
దుల జీవనమేల నమ్ముదురు తత్త్వజ్ఞుల్."

గీ. "మానినాథ! కుటుంబజంబాలపటల
మగ్న మాదృశగృహమేధి మండలంబు
నుద్ధరింపంగ నౌషధ మొండు గలదె?
యుష్మదంఘ్రిరజోలేశ మొండుదక్క."

గీ. అని గృహస్థాశ్రమమ్ము దూషణ మొనర్చ
నయ్యయి పురాణసూక్తుల నాలకించి
"అకట! ఆబ్రహ్మమశక ముత్సుకము లోక
మీ గృహస్థతకై" యంచు నేవగించు. ౪౪

సీ. దర్పకాంతకుఁడయ్యు దారుకావనపురం
ధ్రుల వెంటనంటి శర్వుండు చెఱచెఁ
దనుఁదాఁకు పాపసంతతి నిల్వనం గాల్చ
ననలుండు మునికాంతలను గ్రహించె

మొగి మూఁడుకాళ్ళల ముసలియయ్యెను సుర
జ్యేష్ఠుండు దనకూఁతు చెట్టవట్టి
శతముఖుండయ్యెను గ్రతుభుగీశ్వరుఁడయ్యె
శక్రుండు రంభాది సతులఁ గూడె.

గీ. ఒకరిఁగా ; దిర్వురినిఁగాద ; వికవిక నగ
నలుగురుఁ బదాఱువేవురు చెలులఁ గలఁచె
గృష్ణుఁ డనతారపురుషుఁడై యిస్సి ! యనుచు
నా నరేంద్రుఁ డసహ్యించె నాత్మ వారి. ౫౬

ఉ. కన్నియ గోరు రూపముఁ, ద
గం జనయిత్రి వరించు భాగ్యసం
పన్నత; తండ్రి యిష్టపడు
మాన్యచరిత్రము, బంధులెన్ను వి
ద్యోన్నతియుం, గులీనతయు
నొప్పు నరేంద్రుని కీయఁగన్నె సం
పన్నులు "మేము మే" మనుచు
వచ్చిరి యాతని తండ్రియొద్దకున్. ౫౭

మ. "పదివేయాఱులు గట్నమిత్తు" మనుచున్
"స్వర్ణాభిషేకంబు స
ల్పెద"మంచుం "బరదేశవిద్యలకు ను
ద్వేలంబుగా శుల్క మి

"చ్ఛేద" మం చొండొరులం గడుం గడచుచుఁ
శ్రీమంతులా గేస్తు లా
డుదు రాబాలుని తండ్రితో సుతల
సీటుల్ గోటులుం బెల్పుచుఁ. ౫౮

కం. జననీజనకులు తగు యువ
తినిఁ బెండిలి సేయఁగా మదిం దలఁచిరి; త
త్తనయుండు ముక్తియువతిని
మనంబున వరించియున్న మాటెఱుఁగ రయో! ౫౯

మ. తలిదండ్రుల్ స్వపరాఙ్ముఖత్వము వినం
దద్దఁ వగం గూలి పోఁ
గలరంచుఁ వచియింప కవ్విధిఁ "గళా
కార్తార్థ్య మార్జించి య
వ్వలఁ బాణౌకరణంబుఁ జేసికొనఁగా
వాంఛింతు ; నీపై నిఁకఁ
బలవంతం బొనరింపఁబోకుఁ డనుచుం
బ్రార్థించు "బీలే" కడుఁ. ౬౦

౪ గవేషణ

కం. "భగవత్సాక్షాత్కారమె
యగుఁ బరలక్ష్యం; బిఁకం గృహస్థాశ్రమ మం
దు గజేంద్రుఁడు మకరమునకుఁ
బగిదిని జీవుండు చిక్కువడ నేల యిసీ!" ౬౧

కం. పురుషార్థంబులఁ గడపటి
దరయఁ సన్న్యాససాధ్య; మత్తఁటి గృహియై
తరువాత సన్న్యసించుట
బురదం దిగి కాలుకడుగు పోలికి గాదే? ౬౧

చ. తెలిసియు తెన్ను లాఁతి కుప
దేశ మొనర్పఁగఁజాలి స్వీయబో
ధలఁ జరియింపఁజాలఁడు గ
దా! శకునంబులఁ జెప్పు బల్లియే
తెలియక చేటుపాటుఁ, గుడి
తింబడినట్టులు జీవి యక్కటా!
కలుషమహాబ్ధియందు మును
కల్ వయిచుఁ సతముఁ గృహస్థుఁడై.

గీ, క్షితి స్వగమ్యస్థలంబు ప్రాగ్దిక్కుగాఁగఁ
పశ్చిమాశకుఁ బయనించు వాని పగిది
లక్ష్యమగు మోక్ష మొందఁజాలఁడు గృహస్థు;
ప్రాప్యమగు నది సన్న్యాసపథముతోన. ౬౨

కం. ఈ వెట్టిచదువు లేటికి?
జీవితలక్ష్యమగు మోక్షసిద్ధికినై నేఁ
గావింతు యత్నమును ; గురు
దేవుని శోధించుకొని సుధీరత్నంబుఁ." ౬౩

కం. అని నిశ్చయించి బడికిం
జనకయు, నొకవేళఁ జన్న శ్రద్ధాళువుగా
వినకయు మతి మాలినగతిఁ
గనంబడుచునుండెఁ గొంతకాలము దాఁకన్. ౬౬

సీ. తలదాల్చి జడలమొత్తము గాత్రమున భూతి
మెత్తి వర్తిల్లెడు మేటి జటుల
నుజవుగా మెయి ద్వాదశోర్ధ్వపుండ్రంబులఁ
దీర్చి దిద్దిన సద్వ్రతి వ్రజంబు
మొగినిఁ గూర్మమయూరముఖ్యాసనములచే
హఠయోగనిష్ణాతులైన మునులఁ
దలక్రిందుగాఁ గృచ్ఛ్రతప మాచరించుచు
నణిమాదిసిద్ధిఁ గన్నట్టి యతుల
గీ. బత్తి దర్శించుకొని వారివారి నాతఁ
డాత్రపాటునఁ బ్రశ్నించు నవిరతంబు
"బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిని మీరు వడసినారె?"
యనుచు విని తత్సమాధానమును ముఱుంగు. ౬౭

ఆ.వె. భువి మహర్షి యన్న పొగడికగన్న దే
వేంద్రనాథుఁగాంచి యిట్టు లడిగె
"స్వామి! తమకుఁ గానవచ్చెనే? భగవంతుఁ"?
డనుడు మాఱుపలుకఁడయ్యె నతఁడు. ౬౮

మ. కనుఁ గ్రైస్తాలయముల్; మసీదుల నమా
జ్గావించుఁ; జొత్తెంచుఁ బ్రా
ర్థనకై బ్రహ్మసమాజ మందిరములన్
రాత్రిందివం బిట్లు తి
ర్గినఁ బెక్కేండ్లు నరేంద్రు మానసము సం
తృప్తంబు గాదయ్యె దే
వుని సాక్షాత్కృతి నాఁడునాఁటికి సభః
పుష్పంబుగాఁ దేలుటన్. ౧౯

మ. భగవద్దర్శనముం బొనర్ప మదిఁ దీ
వ్రంబయ్యె సంకల్ప "మె
వ్వగ దర్శింతును? జూచినార మనుచున్
వాక్రువ్వ రెవ్వారు; శా
స్త్రగణం బాతని దివ్యరూపము నవి
శ్రాంతంబుఁ గీర్తించు చుం
డు; గురుం డెవ్వఁడు దివ్యదృష్టి నిడి "క
న్గొ"మ్మంచుఁ జూపించునో? ౨౦

కం. చనుఁ బవలు, రేయి, వారము
లును, బక్షంబులు, నలనెలలును, నిటులే యేం
డ్లును బూండ్లు; జీవు సేయును
ఘనగంగాయాత్ర; నేను గడచన నైతిన్. ౨౧

ఆ. వె. చక్రవాళరేఖ చందాన వెనువెన్క-
కరుగుచుండు నతఁడుఁ దరియుకొలఁదిఁ
బట్టియిచ్చునట్టి పరమకృపాళుండు
దొరకు నాకెవండు ధరణియందు ?" ౨౨

కం. అనుచుఁ క్షణక్షణంబును
మనమున దర్శనముకొఱకు మ్రగ్గుచు నన్నం
బును బానీయంబును గై
కొనకయును దదేకచింతఁ గుములుచు నున్నన్. ౨౩

గీ. తనదు బాంధవుఁడగు "రామదత్తుఁ" డతని
చిత్తవృత్తిని గ్రహియించి చెప్పె నిటులు
ఏఁగుము ! నరేంద్ర ! యలదక్షిణేశ్వరమున
రామకృష్ణాఖ్యుఁ డొక మహాద్రష్ట గ్రాలు. ౨౪

కం. చదువకయ సంగ్రహించెను
జదువుల సారంబు నెల్ల; సాగరమును ని
ర్మథియింపక సుధఁ గొన్నటు
లదసీయచరిత్ర మద్భుతావహము సుమీ ! ౨౫

కం. సమలోష్టకాంచనుం డా
యమి; పసిఁడినిఁ బాఱవేయు నావల; కూహిం
పుము ! తజ్జితేంద్రియత్వము
స్వమానినిని 'జనని !' యంచు సంబోధించున్. ౨౬

ఆ.వె. మఱుగుదొడ్లు బూడ్చె; మాలమాదిగల యు
చ్ఛిష్ట మెంచె యజ్ఞశేష మంచు
విప్రవంశ్యుఁడయ్యు; భేదభావం బిట్లు
పొలియఁజేసి బ్రహ్మభూయ మొందె. ౭౭

మ. అల 'తోతాపురి పేరి' దివ్యయతి శి
ష్యత్వంబునం జిత్తవృ
త్తి లయంబొందఁగ నిర్వికల్పకసమా
ధిం బొంది బ్రహ్మిష్ఠుఁడై
కలకాలంబును గాళికామహిత ప
త్కంజద్విరేఫంబునై
వెలరారం జుమి రామకృష్ణుఁడు పురా
ణర్షీంద్రదేశీయుఁడై. ౭౮

కం. గురులకు గురులనఁదగు పె
క్కురు తచ్ఛిష్యు లఁట; దేనిఁగూర్చి యెఱిఁగినఁ
ఎఱుఁగంబడు సర్వం బా
పరతత్త్వము గోచరించె వాని కిఁకేలా ? ౭౯

కం. పడుకొన్నఁ గూరుచున్నను
నడచుచునున్నను నతండు నమ్ము ! సమాధి
స్థుఁడుగానె తోఁచు మనలకుఁ;
బుడమిని నీనాఁడు లేరమాదృశయోగుల్;

ఆ.వె. అతనిఁ 'బరమహంస' యంద్రు; కుటిచకుం
డని, బహూదకుండు, హంస, పరమ
హంస, లనియుఁగలరు యతులుత్తరోత్తరో
త్తములటంచు విబుధతతి వచించు. ౮౧

కం. స్వయముగఁ దీర్ణుండగు వాఁ
డయి పరులఁ దరింపఁజేయు నర్హుం; డేలా
హయిరాణి? యెండమావుల
కయి పర్వెత్తుచుఁ దటాక మదిగోఁ; గనుమా !" ౮౨

కం. వినినంత నె యప్పలుకులు
మనోవ్యథాభార మెల్ల మటుమాయంబ
య్యెను; దేలికయ్యెను నరేం
ద్రునికి; భవిష్యంపు నీడ దోఁచదె? వొలుతన్. ౮౩

కం. "మును రామకృష్ణుఁగూర్చి
వినియుంటినిఁగాని యింత వింతగ విననై
తిని; నతని పేరు వినిన నె
మనః ప్రసన్నత్వ మొదవె మాయురె?"యనుచున్. ౮౪

గీ. ఆనరేంద్రుడు దర్శనాభిలాష
నిలువెడలుచుండ మ్రోఁగె దేవళముగంట;
ముంగటను నిండుకుండతో ముత్తయిదువ
యెదురుగావచ్చెఁ; గాంచెనో యిద్ది లేదో? ౮౫

౫. రామకృష్ణ సందర్శనము

గీ. ఆశ్రమద్వారమందున్న యులరుఁజెట్టు
లర్ఘ్యపాద్యంబు లొసఁగె; విహంగవితతి
స్వాగతంబు సమర్పించె నానరేంద్రు
నకు ముదంబయ్యె నాపూజనంబుఁ గాంచ. ౧౬

మ. చని వీక్షించెను జీర్ణపర్ణకుటి వృ
క్షచ్ఛాయఁ గూర్చున్న వా
నిని, సంతర్ముఖుఁడయ్యు వేనికొఱకో
నిష్టప్తచిత్తంబు తో
డ నిరీక్షించుచునున్న వాఁడనుచుఁ ద
ట్టంజేయు వానిన్, మహ
ర్షినిఁ, బూతాత్ముని రామకృష్ణుని, జగ
చ్ఛ్రేయోభిలాషిం దగన్. ౧౭

గీ. తప్పిపోయియుఁ గాననాంతరమునందుఁ
దన్ను వెదకుచు వచ్చు వత్సమును గాంచు
ధేను వన రామకృష్ణుండు శ్రీనరేంద్రుఁ
దన సమీపాగతునిఁ గాంచి కొనె ముదంబు. ౧౮

గీ. ఆ నరేంద్రుని యొక్కొక్కయడుగు దఱియ
నెక్కె నొక్కొక్కకళ రామకృష్ణు మోము
నట్లు కళలెక్కుకొలఁది నత్యాయతమగు
నా నరేంద్రుని హృత్తమం బడఁగఁదొడఁగె. ౧౯

గీ. తఱిసి సాష్టాంగమెఱఁగి తత్పాదపద్మ
ములను గన్దోయి కద్ద, సమ్మోదపడుచుఁ
బరమహంస స్పృశించి తచ్ఛిరము లేపి
బాష్పగద్గదకంఠుఁడై పలికె నిట్లు. ౯౦

గీ. "ఎంతకాలాన కిచ్చటి కేఁగుదెంచి?
తింత నైర్ఘృణ్య మేల వహించితోయి!
నీదు సందర్శనమునకై నీవెఱుఁగవు
వాచియున్నవి నాకనుల్ వాస్తవముగ." ౯౧

కం, అని తనదు ప్రాంతచుట్టం
బనఁగా శ్రీరామకృష్ణుఁ డాడుచు వానిం
గొనిపోయి పర్ణశాలకుఁ
దినిపించెను గొన్ని మధురదివ్యఫలంబుల్. ౯౨

కం. నిలఁబడి బద్ధాంజలియై
పలికెం దగఁ బరమహంస "పరశివుఁడవు; చిం
తిల దీనోద్ధరణార్థం
బిలపై జన్మించినాఁడ వేలా పెక్కుల్?" ౯౩

మ. అనుచున్ వాని శరీరమంటుచును గా
ఢాశ్లేషముం జేయు చా
తని నెమ్మోమున మోము గ్రుచ్చుచు విరు
ద్ధంబైన తత్త్వక్రియల్

కని యున్మత్తుఁడో? యంచు నెంచు; ముఖరే
ఖల్ గాంచి బ్రహ్మజ్ఞుఁడో?
యని శంకించు; నరేంద్రుఁ డయ్యె విచికి
త్సాయత్తచిత్తుం డిటుల్. ౧౪

కం. బాలోన్మత్తపిశాచులఁ
బోలెం గాన్పించు జ్ఞాని; బుధవరు లెఱుఁగం
జాలుదురు దద్విభేదముఁ
బాలను మజ్జిగను దెలియు వడువునఁ బుడమిన్. ౧౫

గీ. అంత శాంతిల్లఁ బారవశ్యంబు రామ
కృష్ణుఁ డాఁదటఁ గోర నరేంద్రుఁ డచట
నమృతమేఘంబువర్షించు నవ్విధమున
నామసంకీర్తనంబు నొనర్పఁ దొడఁగె. ౧౬

కం.* "మనసా! స్వదేశమునకుం
జనుమా! పరదేశమైన సంసారమునం
దనయముఁ బరిభ్రమింతువు
మునుఁగుచుఁ దేలుచును దుఃఖముల నహరహమున్" ౧౭

ఆ. వె. ఇట్లుపాడ, రామకృష్ణుని చిత్తంబు
పోయెనో స్వదేశమున? కతండు
గానెనో ? యోగనిద్రఁ; గూర్చున్నవాఁ డట్లె
కదలకుండనుండెఁ గనులు మూసి. ౧౮

---

* "మన్ చలో నిజనికేతనె,
సంసార విదేశె విదేశిర్ వేషె భ్రమకెనో అకారణె."

గీ. ఎంతకాలంబు పాడెనో యెఱుఁగఁడాన
రేంద్రు; డా రామకృష్ణుండు నెఱుఁగకుండె
నెంతతడ వాసమాధిలో నిట్టులుండెఁ;
జాలతడవున కిర్వురు౯ మేలుకొనిరి. ౯౯

కం. పరులనునలెఁ బ్రశ్నించెను
నరేంద్రుఁ డాతని "మహాత్మ! నాకుం జెపుఁడా!
దరిసించితిరే మీరలు
పరాత్పరు?" నటన్న లెస్స వదనము విఱియ౯. ౧౦౦

కం. "అఁడుగో నోయీ! కానం
బడు భగవంతుండు నాల్గు వలఁకుల; నినుఁజూ
చెడుకేలిఁ జూతు; నీక వే
మడుఁగుల విస్పష్టముగను మరియుం జూతు౯. ౧౦౧

తే. వె. చూడఁగలవు నన్నుఁజూచిన ట్లీవు; నా
తోడఁబోలె మాటలాడఁగలవు;
పదుగు పేకలుగను వ్యాపించె భగవానుఁ;
డేల కానరాక మూల డాఁగు? ౧౦౨

కం. రవికోటిభాసమానుం
డవలోక్యుఁడు గాక యుండునా? నాతండ్రీ!
అవలంబించు నె మూకత?
ప్రవచింపక తా సహస్రవదనుం డయ్యె౯. ౧౦౩

కం. నరమాత్రుఁడైన ఱేనిం
దరిసింపంగా, గడింపఁ దదనుగ్రహ మి
ద్ధర దుశ్శకంబు ; సులభమె ?
కరణాగోచరునిఁ గాంచఁగా భగవంతున్ ? ౧౦౪

గీ. ఉదధి మథియింప నుబికెఁ బీయూషఘటము ;
జ్వలన మావిర్భవించుఁ గాష్ఠముఁ గలంప;
బహు తపఃక్లేశములఁగాని భవ్యమైన
బ్రహ్మసాక్షాత్కృతిం బొందరాదు సుమ్ము ! ౧౦౫

ఆ. మబ్బువాయఁ జంద్రమండల మట్టులు,
ముసుఁగుఁదీయఁ బసిఁడిబొమ్మ యట్లుఁ,
బాయఁజేయఁ దనదు ప్రతిబంధకతమంబు
రవిసహస్రకాంతిఁ గ్రాలు నతఁడు. ౧౦౬

గీ. తల్లికై చంటిబిడ్డచందమునఁ, బ్రియుని
ప్రాప్తికయి చూచు ప్రోషితపతిక పగిది,
దేవతాదర్శనమునకై తీండ్రమైన
తహతహవహింప నతఁడు ప్రత్యక్షుఁడగును. ౧౦౭

కం. తనపొక్కిటి కస్తురివల
పును దెలియక నలుఁగడలకుఁ బొరిఁ బఱచు మృగం
బన జనుఁడు లోనివానినిఁ
గనఁజాలక లోకమెల్లఁ గట్టా ! తిరుగున్." ౧౦౮

కం. అనవుడు నరేంద్రుఁ డిట్లను
కొనె ; "దేవునిఁగంటివనన్న కోవిదుఁ గనుఁగొం
టిని నైదంప్రాథమ్యము
గ నేఁడు ; నాపంట పండుఁ గాఁబోలు నిఁకన్. ౧౦౯

కం. భగవద్ధానము వినఁగనె
యొగు మాతృస్వరము విన్న యర్భకునివలెం;
దగులున్ సమాధినిష
న్నగపడు నిర్మిథ్యుఁడుగనె యాలోకింపన్. ౧౧౦

మ. తొలిచేఁతల్ పలుకుల్ మదిన్ వెడఁగుగాఁ
దోఁపించెఁ గానీ సము
జ్జ్వలతన్నేత్రయుగంబు వెల్వడిడి తే
జోరేఖ లేమందు ? శృం
ఖలలై నన్నుఁ గడింది గట్టివయిచెన్ ;
గ్రమంబు లవ్వాని సూ
క్తులు గాఢానుభవప్రకాశకము లెం
దుం జూడఁబో ! యీదృశుల్. ౧౧౧

కం. వెలి కుబ్బుచుండెనో లో
పలఁగల తచ్ఛుద్ధసత్త్వభాపుంజ మనన్
బలితుం డై యాపదశిఖ
మలోకసామాన్యమగు మహత్త్వమునఁ దగెన్. ౧౧౨

ఆ.వె. పరుసవేది సోఁకు వడసిన యినుము బం
గారమయినపగిది ధీరవర్యు
రామకృష్ణుస్పర్శఁ బ్రాపించి క్రొత్త తే
జమున వెలుఁగుచున్న సరణి నుంటి. ౧౧౩

గీ. భవనకోణస్థమగు తేనెపట్టుఁ గనక
కాని కానలఁబడినట్లు కానఁబోక
ప్రక్కనేయున్న బ్రహ్మిష్ఠుఁ వ్యర్థముగను
దేశదేశంబులం జెడఁదిరిగికొంటి." ౧౧౪

కం. అని తాఁ దరించినట్లే
యనుకొని "ప్రొద్దయ్యె నేఁటి ; కానతిఁగొని నేఁ
జని మగిడివత్తు" ననుకొని
పునరాగమమునకు శపథము నొనర్చి చనెన్. ౧౧౫

గీ. పంపెనేకాని "క్రమ్మఱ వచ్చునా ? న
రేంద్రుఁ డని రామకృష్ణుండు, నెపుడు మరల
నాశ్రమంబున కేగుదు ?" నని నరేంద్రుఁ
డును విటీవిటులట్లు కొట్టుకొని రెడఁద. ౧౧౬

గీ. పయనమగు; నేదొ యడ్డంకివచ్చి యాఁగు
సగము దవ్వేఁగి వెనుకకు. జను నతండు;
తొందరించినకొలఁదియు దూరదూర
మరుగు వాంఛితమైన లక్ష్యంపుసిద్ధి. ౧౧౭

కం. మఱల నొకానొక దినమున
నరేంద్రుఁ డాపూజ్యు దర్శనముసేసి యుద
శ్చరణాంబుజహృద్వయమున
కెరఁగఁగ నాతఁడుకతన నేమి వచింతున్? ౧౧౮

మ. భ్రమియింపందొడఁగెం జరాచరపదా
ర్థంబుల్, కుటీరంబు నం
దుముహూర్తంబున; నాశ్రమీయతరుసం
దోహం బొగి నూర్ధ్వమూ
లమథశ్శాఖముగా గనంబడెఁ; గరా
ళంబైన వాత్యన్ స్వదే
హము గారాకన మింటిపై సుడియుచు
న్నట్లయ్యెఁ జిత్రంబుగన్. ౧౧౯

కం. క్రమముగ నీయావద్వి
శ్వమునుం దానును లయంబుఁ బ్రాపించు విధం
బు మదిం దోఁప నరేంద్రుం
డమాంతముగ నఱచెఁ గడు భయంబున నిట్టుల్. ౧౨౦

ఆ.వె. "నన్ను మీ రేమిచేయుచున్నారు స్వామి!
ఇల్లువాఁకిలి గలదు నా; కింటియొద్దఁ
దల్లిదండ్రులు గలరు; భ్రాతలును గలరు;
బ్రదుకనీయుండు పదియేండ్లపాటు నన్ను." ౧౨౧

కం. అని విహ్వలగాత్రుండయి
మనంబు ఘూర్ణిల్ల, నోటిమాటలు దడఁబా
టును బొంద, మోడ్చి కేల్గో
యిసిఁ గలిపుఁగఁ దెలివిమఱపులిటు బిట్టఱచెన్. ౧౨౨

కం. శిరమునఁ గరతలమిడ నం
త రామకృష్ణుండు స్వస్థతంగొనె నతఁ; డ
త్తఱిసేనిం డువా నడంగిన
తెఱఁగున దారుణపరిస్థితి ప్రశాంతిల్లెన్. ౧౨౩

కం. నివురుచు నరేంద్రు వెన్నును
సవిస్తరముగా నెఱుంగఁజాలుదు వారా
యివిశేషము; లియ్యది చా
లు వత్స! నేఁటి కని దయ విలోకించెఁ దగన్. ౧౨౪

కం. మఱియొక్కదినమునం దా
నరేంద్రు నొడలంట నాక్షణముననె బాహ్య
స్మరణంబుదొలఁగి యాతఁడు
తురీయదశ నందికొన్న ఠీవిఁ గనఁబడెన్. ౧౨౫

ఆ.వె. ఆనరేంద్రు డిట్టు లాయాయి యనుభూతు
లందు "ఇంద్రజాలమా? యథార్థ
మా? యిదెల్ల" నంచు మనసునఁ జింతించు
నమ్ముచుండు; మరల నమ్మకుండు. ౧౨౬

కం. "ఇదమిత్థం"బని వానికిఁ
దదీయమగు తత్త్వ మవగతము గాదయ్యెన్
మది బలవంత మొనర్చును
బదింబదిగఁ దన్ను శిష్యభావము నొందన్. ౧౨౭

కం. అలరామకృష్ణుఁ డొకపరి
నలరంగఁ దపస్సమాధి నగపడె సప్త
ఋషులలో నొకరుఁడు వసుధా
తలంబున నరేంద్రుఁడై వతారించి నటుల్. ౧౨౮

కం. మరియొక్క దివసమున గో
చరించెను నరేంద్రు భావిచరితం బెల్లం
గరబదరసమానంబుగ
నిరంతరధ్యానయోగనిష్ఠం జెలఁగన్. ౧౨౯

కం. విడువంజాలక విడుచును
వెడలంగాఁజాల కెట్లొ! వెడలుచునుండున్
ముడివడఁగఁ బ్రీతి భక్తుల
నెడందలుగడు, గురు శిష్యు లేకమయి రిటుల్. ౧౩౦

మ. తనకుం దెల్పిన నాఁటి కెవ్విధముచే
తం గాని రాకుండెనే
ని నరేంద్రుం డలరామకృష్ణుఁడు విష
ణ్ణీభూతచిత్తంబుతోఁ

జని కాళీచరణారవిందముల ప
జ్జక్ ౖవాలి వేడున్ "నరేం
ౖదుని రప్పింపవె ? తల్లి ! వానిముఖచం
ౖదుం జూపవే ?" యంచునున్. ౧౩౧

కం. నలుఁగడల నరేంౖదుండే;
యలస్వప్నసమాధులందు నాతఁడె తోఁచెన్;
బిలుచు 'నరేంౖదా !' యని య
న్యులు; ౖబహ్మపదార్థమయ్యె యోగి కతఁడిటుల్. ౧౩౨

కం. ఒకబాలునికై యిటు వా
ర్థకనిర్మగ్నుఁడగు తాను దపియించుట యే
టి కటంచు ముడుఁచుఁ దన మో
మొకత్రుటి; ధ్యానించు మరల నొకత్రుటి నతనిన్. ౧౩౩

గీ. రామకృష్ణుండు శిష్యవర్గంబుతోడ
నా నరేంౖదునిఁగూర్చి యాడు నిట్లు
"షోడశదళాబ్జములు మీరు; చూడుఁ డీన
రేంౖదుఁడు సహౖసదళపద్మ; మిది నిజంబు. ౧౩౪

గీ. బురదఁదాఁకని కుమ్మరిపురుగుపగిదిఁ
బద్మినీపత్రమంటని వారికణ మటు
క్షితిని సంసారయాౖత సాఁగించుచున్నఁ
గామరాగవిలిప్తుండు గాఁ డతండు. ౧౩౫

గీ. ఆతనిది వేయునేల విహంగయాత్ర;
అరసిచూడఁ బిపీలికాయాత్ర మీఁది;
హస్తిమశకాంతరంబుండె నాతనికిని
మీఁకును; జగద్గురుత్వార్హతాకుఁ డతఁడు ౧౩౬

గీ. అతనికథ వేఁ; అతండు దైవాంశమందు
సిద్ధుఁడయి పుట్టె; నీఁకఁగాఁడు బద్ధుఁ; డిట్టి
రవతరింతురు లోకకల్యాణమునకుఁ
జాల నరుదుగ జనతప్రశస్తిల మహిమ. ౧౩౭

మ. తను బంధించిన మేఘమండలముఁ ద
ద్దం జీల్చి చెండాడి త
స్స నిజద్యోతుల నల్గడంబఱచు కం
జాతాప్తు చందంబు దోఁ
ప నరేంద్రుండు స్వమాయఁ జీల్చుకొని ది
వ్యజ్యోతిత్తోఁ లోకమె
ల్లను వెల్గించు దినంబు రాఁగలదు స్వ
ల్పంబైన కాలంబునన్. ౧౩౮

కం. కమలాక్షుండో? కాఁడో?
విమర్శ గావింపుఁ డీరె వీనిని; సంశ్లా
ఘ్యములైన యోగికన్నులు
సుమి! వీనివి; లేదు బయలిచూ పీతనికిన్. ౧౩౯

మ. నను శంకింత్రుగదా! నరేంద్రునిపయిన్
నా కింత మోజేల? యం
చును మీ రెల్లరు; నిందువల్లనె చుడీ!
సూదంటురా యిన్పతు
న్కను మూద్రిన్ దనవంకకున్ జగము నా
కర్షించి శాసింప జా
లు; నరేంద్రాహ్వయ మర్థవంతమయి పో
ల్చుం గాళికాసత్కృపన్. ౧౪౦

గీ. అతఁడు గోమాంసముం దిన్న నంట దఘము;
కాల్చు జ్ఞానాగ్ని యెట్టి దుష్కలుషమైన;
నిత్యశుద్ధుండు, బుద్ధుండు, నిత్యముక్తుఁ
డతని కాతండె సాటి; లేఁ డన్యుఁ డొకఁడు. ౧౪౧

కం. శివుఁ డాతఁడు; శక్తిని నేఁ;
నివి యుభయము గూడెనేని నేలా పెక్కుల్,
ప్రవచింపఁగఁ? బశ్చిమదిశ
రవిబింబం బుదయమొంది రారాజిల్లున్. ౧౪౨

చ. అని వచియించుచుండ హృద
యంబు ముడుంగఁగ లజ్జ రామకృ
ష్ణునికి నరేంద్రుఁ డిట్లనె; "న
నుం గుటియించి బహూక్తు లిట్లు లా

డిన మిము వెంగళప్పని క
డిందె హసింపరె? ముక్కుపచ్చలా
అని నను మీర్జగద్గురువ
నౌదునటందురు; నవ్వులాటలకో? ౧౪౩

గీ. "సకలవిద్యాచయం బపోసానముఁ గొని
గురుతపస్సిద్ధి నార్జించుకొన్న విజ్ఞు
లీ మహాభాగులేడ? నేనేడ? నిట్లు
పలుకకుం"డన బదులాడెఁ బరమహంస. ౧౪౪

గీ. "ఇవి స్వభావోక్తులే కాని యెంచఁబోకుఁ
డతిశయోక్తులటంచు; మాయమ్మ దెలిపె
వీని భూతభవిష్యకథానకములు;
నమ్ముడా! నాదు ప్రత్యక్షరమ్ము మీరు." ౧౪౫

కం. అనుచుఁ శిష్యులతోఁ బ
ల్కె "నరేంద్ర! నినుంగుఱించి లేనివి పలుకం
బనియేమి? నాదు నుడువులు
విను; తూచాతప్ప; దేల వేపలుకు?" లనెన్. ౧౪౬

కం. పరశివుని మూర్తి యంచును
నరేంద్రు శుశ్రూషఁ గైకొనంబోవఁడు; దాఁ
బరశిష్యులతో పాటుగఁ
బరికింపఁడు పరమహంస పావను నతనిన్. ౧౪౭

కం. ఎవరేఁ దెగడ నరేంద్రుని
"శివనిందాపాపమునకు సిద్ధపడితి రో
క్కో ? విమర్శింపకుఁ డాతని
నెవ రర్థముసేసికొందు రిట్టిఁ"డని యనున్. ౧౪౮

కం. గురుదేవుం డివ్విధమున
నరేంద్రుఁ గావించు మన్ననం గనుఁగొని యా
పరశిష్యగణము రెండవ
గురుదేవునిఁగాఁ దలంచుకొనుచుం గొలుచున్. ౧౪౯

గీ. ఆనరేంద్రుండు బ్రాహ్మమతావలంబి
విగ్రహారాధనంబన్న విముఖుఁ డగుటఁ
గాళికాపూజనాదులఁ గాంచి నవ్వ;
మరిమరియు రామకృష్ణుండు మందలించు. ౧౫౦

కం. "ఈ నవ్విననోటనె నీ
వీ నా కాళింగుఱించి యేడ్తువు సుమ్మీ !
జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధు వి
ధానన్ మాటాడ" కంచు దద్దయుఁ దెగడున్. ౧౫౧

మ. ప్రవరోత్తంసుఁడు రామకృష్ణముని "స
ర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ" య
న్న వచోఽర్థంబును దెల్ప మొట్టమొదటన్
"నాబల్ల, నాకజ్జి, నా

యవి సర్వంబగు వస్తువుల్ బళిర ! బ్ర
హ్మంబంట ! సీ ! కాదొకో ?
అవివేకం బిది" యంచు జేయు నపహా
స్యం బా నరేంద్రుం డొగిన్. ౧౫౨

ఆ. "జగము మిథ్యయంట; స్పష్టంబుగా నిట్టు
లలరుచుండ నెట్టులగును మిథ్య ?
వస్తుజాల మింత భాసిల్ల "నేహ నా
నాస్తి కించ" ననఁగ నగునె ?" యనును. ౧౫౩

గీ. మొదట నద్వైతసిద్ధాంత మదుకదయ్యెఁ;
దలకు రోఁకలి చుట్టుచందమున నుండె;
నా నరేంద్రుని యూదల హస్తముంచి
చొచ్చెను సమాధి రామకృష్ణుం డొకప్డు. ౧౫౪

ఆ.వె. ఆ నరేంద్రుఁడును సమాధినిష్ఠుం డయ్యెఁ;
తెరను దీసినట్టి కరణి నంత
నద్భుతముగఁ గాంచె నండపిండాత్మక
మయిన జగము బ్రహ్మమయము గాఁగ. ౧౫౫

కం. తన బల్లయుఁ దన కజ్జయు,
దన నానావస్తుతతియుఁ దగ బ్రహ్మంబై
కనఁబడె నరేంద్రునకు; నా
ఘనుని సహస్రార మది వికస్వరమయ్యెన్. ౧౫౬

గీ. అమృతవారాశి నిర్మగ్నుఁ డట్టు లతఁడు
బ్రహ్మమున మున్గి లెస్స దివానిశంబు
పారి మనశ్శాంతి, నానందమును వహించు
చెల్ల బాహ్యప్రపంచంబు నెఱుఁగకుండె. ౧౫౭

కం. పగలు క్రమేణ గతించిన
పగిదిం దదవస్థ గడవ వచ్చెను నిశతీ
రుగ జాగ్రద్దశ ; యతనికి
నగపడె లోకంబు నీరసాత్మకమగుచున్. ౧౫౮

ఆ.వె. స్వానుభూతితోడ నద్వైతసిద్ధాంత
మయ్యె నాతనికిఁ గరామలకము
ఇనుమడించె రామకృష్ణునిపై భక్తి ;
నెషఁద శంక లెల్ల నింకిపోయె. ౧౫౯

గీ. ఆమహాత్ముని తాఁకుచే నబ్బెఁ దనకు
నిట్టి దివ్యానుభూతి ; యీ ఋషివిధమున
స్వయముగ సమాధిలోఁ బ్రవేశంబు సేత
తనదు గుఱియంచును నరేంద్రుఁ డనుకొనె మది. ౧౬౦

ఆ.వె. "పసిఁడి సానరాయిపైని గీచినఁగాని
మేలు గీళ్ళు మనకుఁ దేల ; వట్ల
ననుఁ బరీక్షసేసి నామాటలకుఁ గల
విలువఁ దెలియుఁడనుచుఁ బలికె మాని. ౧౬౧

మ. అరిగెన్ బైటికి రామకృష్ణుఁ డొకనాఁ;
డవ్వేళ కచ్చోటికిం
దరిసింపం జనుదెంచి లేమిఁ గని త
త్తల్పంబులో నొక్క రూ
కరిపిం బెట్టె నరేంద్రుఁ; డందుఁ బడుకోఁ
గా రామకృష్ణుండు దు
ర్భరవహ్నిం బొరలించినట్లొడలు త
ప్తంబయ్యె నొండెన్ వ్యథన్. ౧౬౨

కం. కడుఁగడు క్షోభిల్లుచు నా
తఁడు పానుపుడిగ్గె; శిష్యతతి కనుఁగొని "యీ
బెడఁ దేమని పురుగేదే
నడుగునఁ గలదేమొ?" యంచు నది గదిలింపన్. ౧౬౩

ఆ. వె. రూప్యమొకటి పెద్ద మ్రోఁగుచు ఖంగున
"నేనె" యంచుఁ బడెను నేలమీఁద
రామకృష్ణుఁ డంతఁ బ్రశ్నింప నద్దాని
కత, నరేంద్రుఁ డరిగెఁ గదలి యచటు. ౧౬౪

కం. నిజగురుని కామకాంచన
విజయంబును గాంచి శిష్యబృందము కడు న
క్కజమొందె; లజ్జితు నరేం
ద్రుఁ జూచి మెచ్చుకొని గురుఁడు దోసము దులిపెన్.

కం. తఱచుగ నిట్లు నరేంద్రుఁడు
పరీక్షగావించి గురుని జ్వాలనంబున బం
గరుపూస నట్లెఱింగెను
బలిష్ఠమైపొల్చు తత్ప్రభావం బెల్లన్. ౧౬౬

కం. కనువిందగు తనప్రియు నినుఁ
గనుఁగొన్న సరోజకోరకముపగిది నరేం
ద్రుని గన్న రామకృష్ణుని
మనంబు సంఫుల్లమగును; మరి యట్లయ్యెన్. ౧౬౭

మ. తనపైనింగల భక్తిచందమును శో
ధన్ జేయఁగాఁ దొంటిరీ
తిని వీక్షింపక రామకృష్ణుఁడు కడున్
ధిక్కారముల్ సేయు; నే
పనిఁ గావించిన నెగ్గులెంచును; బదుల్
వల్కండు వెంటాడుచు
న్న; నరేంద్రుండు యథాపురంబు కొలువన్
వచ్చెన్ దృఢాభక్తియై. ౧౬౮

మ. "చనుదెంతేల ? నరేంద్ర! ప్రత్యహము నా
సామీప్య; మే నొక్కమా
టను మాటాడక మోమునెత్తి, యఱకం
టన్నైన వీక్షింపకుం

టెనిఁ; జీకొట్టితి బిట్ట”టంచు గురుఁడా
డెన్ “దేవ! మీ రేమిసే
సిన దర్శింపక యుండలే”నని వచిం
చెన్ శిష్యుఁ డుద్బాష్పుఁడై. ౧౬౯

కం. చనుచుండె నరేంద్రుఁడు దొలి
దినముల నపుడపుడు; పిదప దినదినమును భ
క్తినిబద్ధాంజలి గురుఁగను;
జనకున్నం దలఁచుఁ ‘దప్పుసలిపితి’ ననుచున్. ౧౭౦

కం. గురుదేవుండు నరేంద్రునిఁ
బరికింపఁగ మనసుపుట్టఁ బయనంబై రా
తిరిఁ బెంజీఁకటి నాతని
యిరవున కేతెంచుఁ దిరుగు చీఁమూసందుల్. ౧౭౧

చ. పితరులు రామకృష్ణుపయిఁ
బెద్దయు బత్తినిఁ జూపుచుండియున్
సుతుఁడు విరాగియై యతని
సూక్తులలోఁబడి సన్న్యసించి సం
సృతిఁ ద్యజియించునో యని వ
హింత్రుభయంబును గోపమాత్మ; స్నే
హితుఁడును శాత్రవుండును న
రేంద్రుని దేశికుఁడయ్యె వారికిన్. ౧౭౨

కం. జననీజనకుల ప్రీతికె
చనును నరేంద్రుండు పాఠ్యశాలకు సతతం
బును, దనపితృప్రాణ మివ్విధ
మున నిర్యాతన మొనర్పఁబూనెనొ బుద్ధిన్. ౧౭౩

౬. స్త్రీపరాఙ్ముఖత్వము (౧)

కం. కాళీఘట్టంబునఁ బర
బాలురతోఁ గూడిమాడి బాడుగ నిడుచున్
'బీలే' వసించుచుండె వి
శాలంబగు నొక్కగదిని సౌధంబుపయిన్. ౧౭౪

గీ. ఏకసంథాగ్రహుండు వీరేశ్వరుండు
చదువఁ డశ్రాంత మన్యుల చందమునను
బరమభాగవతుండనఁ బరవశుఁడయి
ధ్యానమొనరించు భక్తిఁ గీర్తనము సేయు. ౧౭౫

కం. భగవత్సంకీర్తనమున
బగలును రేలును మునుంగఁ బ్రహ్లాదుఁ డనన్
మిగిలిన బాలురు వీనిని
నగుదురు వెగడుదురు చాటునన్ మూర్ఖనుచున్. ౧౭౬

గీ. కంటవత్తిడి తార్పరీక్షకుఁ బఠింత్రు
దెలియ దాతండు పొత్తమ్ముఁ దెఱచిన కత
అగ్రతాంబూల మతనిదే యాపరీక్ష
నక్కజంపడి లజ్జింతు రతనిఁగాంచి. ౧౭౭

గీ. చనక యొక్కొక్కతఱిఁ గళాశాల కతఁడు
మధురముగఁ గీర్తనముసేయు మఱచి తన్ను;
రాళ్లుగరఁగును; మొలకెత్తు మ్రోళ్లు; చూచి
గండుగోయిలపిండు వాకట్టుఁబొందు. ౧౭౮

శా. యాతాయాతజనంబు లాఁగి యదసీ
యంబౌ శ్రవఃపేయసం
గీతంబుల్ వినుచున్ దమున్ మఱచి యా
క్రేవన్ వినోదిం త్రహీ
ప్రాతంబట్లు శిరంబులం గదుపుచుం
బల్మాఱు; లాతఁడు ద
ద్గీతిన్ మానినఁ బాడుచున్నటులె హ్లా
దింత్రాత్మ స్వాదించుచున్. ౧౭౯

కం. ఒకనాఁ డాతని సంగీ
తకముతఱిని వచ్చినిలిచె ద్వారస్తంభ
ద్వికమునకుఁజాఁచి కేల్గవ
నొక బాలవితంతు వంగజోన్మాదమునన్. ౧౮౦

కం. ప్రతివేళిని యాసుందరి
యతనిం గ్రేగంట గాంచు; హాసిత మొనర్చున్;
మతిమాలి వానియెదిటికిఁ
బ్రతిగమనముసేసివచ్చు బాటను జనుచోన్. ౧౮౧

గీ. ప్రాహ్ణసాయాహ్నముల వీధి రాకపోక
లాచరించెడి తఱి దీర్ఘమైన వాని
నీడ దనమీఁదఁబడునట్లు నెలఁత నడచు
చతనిఁగౌఁగిలిగొన్నట్లు లలరుచుండు. ౧౮౨

సీ. అభ్యంజనంబాడి యారఁబెట్టినకురుల్
వింజామరంబయి వీవఁదొడఁగ
శృంగారరసమును జిమ్ము చూడ్కుల కల్వ
విరిదండ లెదయందు వ్రేలఁదొడఁగ
జిలుఁగురైకఁబిగిల్చి వెలికుబ్బు గుబ్బల
జంట గన్పడఁ బైఁట జాఱఁదొడఁగ
నాలింగనస్పృహాయాళువు లంగక
మ్ములు గడుంగడుగగుర్పొడువఁదొడఁగ

గీ. అఱముడింగిన కన్నుదామరలతోడ
మోదమున ముస్కులాడు నెమ్మోముతోడ
నలసుధాజలయంత్రపూ గళముతోడఁ
బాడుచున్న యువం గన్చె బాల నిలువ. ౧౮౩

గీ. నాగకన్యకచందానఁ దీఁగఁబోఁడి
డాసి యాతనియెదుట నాడందొడంగె;
బాహ్యమెఱుఁగదు వలరాజుపట్టియుంట;
బాహ్యమెఱుఁగం డతండును భక్తిచేత ౧౮౪

కం. తరుణుండు మాని గానముఁ
దెఱచెన్ నయనములు; కాని తెఱవ మొగముచం
దురుఁ గాంచి వాని యాతా
మరదోయియుముచ్చుముడిఁగె మరలం ద్రుటిలోన్. ౧౮౪

గీ. మరల జతనంబుతోఁ గనుల్ దెఱచి దాని
వైఖరి గ్రహించి యాదలవాంచి పలికెఁ;
"జెల్లెలా! నన్నుఁ జూడవచ్చితివె? పేర్మి
నేనె రావలె ననుకొందు నిన్నుఁ జూడ ౧౮౫

గీ. బావ పోయినదుఃఖంబు పారమెయిద
కున్న నినుఁ బరామర్శింపకున్న యన్న
నన్ను మన్నించివచ్చిన నిన్నుఁ గాంచ
సిగ్గిలుచునుంటి; వెఱతును శిరసునెత్త. ౧౮౬

కం. పతిశోకముచే హృదయము
కుతకుతలాడంగ శాంతిగూరమి నీదుః
స్థితి శౌషధంబుకై వ
చ్చితివని శంకించుచుంటిఁ జెల్లెల! యదెకా? ౧౮౭

కం. "మరణంబె ప్రకృతి జీవుల
కరయఁగ జీవితమె వికృతి" యని బుధులు వచిం
తురు; విధి గడవఁగరానిది
పరితాప మెడంద వ్రీల్చి వ్రయ్యలొనర్చున్. ౧౮౮

ఉ. నిద్దుర లేచి తొంటికర
ణిం బ్రణమిల్లుము! భర్తృచిత్రముం;
బ్రొద్దుట సాయపుందఱినిఁ
బూజలొనర్పుము వానివిగ్రహం;
బద్దము కన్నదోయికిని
నా భగవానుని విగ్రహంబుతో;
నద్దియ నీకుఁగూర్చును మ
హత్తరశాంతిని నమ్మ! సోదరీ! ౧౯౦

కం. పరులను భావింతువు సో
దరులని; వర్తిలుదు దేవతాభక్తిని; నీ
వెఱుఁగుదువు పుణ్యసాధ్వీ
చరితములు; వచింపఁదగ్గ సంగతు లున్నే? ౧౯౧

మ. చనుమీ! సోదరి! యింటి; కింకెపుడు నీ
చందాన రాఁబోకు! ని
న్ననుమానింతురు; సాధ్వి మైథిలికె క
ట్టా! యెట్టి నీలాపనిం
దను గల్పించెను; గాకిమూఁక యనుచున్
నమ్మందగున్ లోకమున్;
మనుమీ! సందగపట్టరానిగతి మా
న్యంబైన శీలంబునన్. ౧౯౨

చ. అని వచియించినం జనక
యట్టులె చిత్తరుబొమ్మకైవడిం
గనుచుఁ, దనుం గటాక్షతతిఁ
గట్టుచునున్న లతాంగిఁజూసి యా
ఘనుఁ డురితాళిఁ ద్రెంచుకొని
క్రన్నన బైటికిఁ గాలుదూసి వ
చ్చిన హరిణంబురీతి నిలి
చెం దిగి సౌధమునుండి క్రిందికిన్ ౧౯౩

౭. స్త్రీపరాఙ్ముఖత్వము (౨)

కం. చనె నొకనాఁడు నరేంద్రుఁడు
వనంబునకు స్వీయసఖులప్రార్థనఁ దద్వా
హనముపయిన్ వాహ్యాళికి
వినోదమొప్పార సంజవేళం బ్రియతన్. ౧౯౪

కం. ఫలములతోడ, రసాయన
ములతోడ, మిఠాయితోడఁ బొలుపారఁగ వె
న్నెలవిందు లారగించిరి
యల చెలికాం డ్రచటి రమ్యహర్మ్యమునందున్. ౧౯౫

ఆ. పుచ్చపువ్వుచందమునఁ బండువెన్నెల
గనులవిందుగాఁగఁ గాయుచుండె
మలయమారుతములు మలయుచుండెను ; గీర
శారికాళిపాడె శ్రావ్యగీతి. ౧౯౬

కం. ఆటలతోఁ, బాటలతో,
మాటలతో నొకరినొకరు మరియుఁ గడచి పూఁ
దోఁట విహరించి "మన మీ
పూట వసింతమిటుఁ బ్రొద్దుపోయె" నని రోగిర్. ౧౯౭

కం. "అదిపాడుమోయి! బీలే!
ఇది పా"డని తమకుఁ దమకు హితమగు పాటల్
పదుగురుఁ బాడించుచు న
య్యెదన న్నాయాసపఱచి రాతనినిఁ గడుర్. ౧౯౮

ఆ.వె. "విశ్రమింపు" మనుచు బీలేకు గదిసూపఁ
బోయి యతఁడు దలుపు మూసి పండె;
వెలిసె నంత గదిని గలగల మంజీర
కంకణారవములఁ గలికి యొకతె. ౧౯౯

కం. తెరచాటున నిలఁబడెనో!
పరికింపఁగ రాక కలదొ? పానుపు క్రిందర్;
అఱబిత్తలయై కన్నులు
మిఱుమిట్లులు గొలుపుచున్న మెయిజిగి మెరయర్. ౨౦౦

కం. కొరడాలతోవలె జడతో
శరములతోవలెఁ గటాక్షజాలముతోఁ దా
గుఱిసేసి గుండ్లతోవలె
నరుదెంచెను ఱొమ్ములొడ్డి యతనిందాఁకర్. ౨౦౧

కం. గలగలమ్రోయఁగ నూపుర
ములు పరుగిడు చతనిఁ బట్టి పూనికిఁ బడేఁ గా
ఘలకడ్డఁగఁ బావడ కు
చ్చెలు ; కుమతుల తలఁపులెల్ల సిద్ధము లగునే? ౨౧౧

కం. వలఁజిక్కి చించి యెట్లో
వెలికుఱికిన పులుఁగునోలె "బీలే" వడి నీ
వలఁబడి, గ్రహించి యది మి
త్రులకున్ఁటని వారిఁజూడ గోసి మదిఁ జనెన్. ౨౧౨

కం. ప్రవరాఖ్యుని యువతారమొ?
నవీన లీలాశుకుండో? నారీవిముఖుం
డవసని మరొక్కఁ డెవ్వఁడు?
పువ్వివిల్తుని దాసులయిరి ముప్వురుమూర్తుల్. ౨౧౩

౫ దారిద్ర్యము—దైవప్రార్థన

కం. జనకుండు విశ్వనాథుఁడు
చనస్వర్గంబున కొనర్చె సహగమనం బా
యన పెనుకలిమియు నాతని
వెనువెంట నె పుణ్యసాధ్వి వితమునఁ గట్టా! ౨౧౪

గీ. తల్లి భువనేశ్వరీదేవి తారు దోడఁ
బుట్టువులు నల్వురును బాసిపోవలిబ్బి
నెండబెట్టకు నీరెల్ల నింకిపోవ
బైటఁబడినట్టి చేపలపాటు గొనిరి. ౨౧౫

ఉ. గుండిగలోని కాపురము
గుప్పిటిలోనికి వచ్చెఁ; జుట్టమొ
క్కండును జూడరాఁడు; చెలి
కాఁ డొకఁడేనియుఁ బల్కరింప రాఁ
డండకు; నుత్తమర్ణులు గ
టా! యమకింకరులట్లు చుట్టి; రా
లెం; డిల సందుఁజూచి కబ
ళింపఁ బయింబడు నెల్లనర్థముల్.

కం. అఱకమ్ముపుతోడ మాసిన
చిరిగినపుట్టంబుతోడఁ జెప్పులయిన లే
కరుగుఁ గళాశాలకు నా
నరేంద్రుఁ డోర్పుమెయిఁ గాలినడఁ గడుదవ్వుల్. ౨౧౭

చ. వెలితిపడండు లేదనుచు;
స్వీయకుటుంబపుఁ గష్టపాటు లె
ట్టులొ? గ్రహియించి యొజ్జలు క
డుం దయనొంది నరేంద్రు విందుకై
పిలుతురు; పస్తుఁబండుకొనఁ
బిన్నలుఁ బెద్దలు నింటఁ దాఁ దినం
దలఁచునె? తెల్పి యే నెపమొ!
తప్పుకొనుం బలుమాఱు లొప్పుగన్.

కం. తన బడిజీతముఁ గట్టిరి;
తనయింటికి భోజ్యవస్తుతతియు ధరింపం
గను నూత్నవస్త్రజాలం
బనిపిరి; యాతం డెఱుంగఁడయ్యెను వేఁగిన్? ౨౧౯

కం. "పనిచితి వీవే"యని యే
జనములో! తెచ్చిచ్చిరంచు శాలాచార్యుం
డును, జనయిత్రియుఁ దెలిపిరి;
యనేకయత్నము లొనర్చె నామూలకిఁ గొనఁగ. ౨౨౦

కం. ధనయావనపరలావ
ణ్యనిధానంబయిన యొక్కయంగన యమ్మో
హనమూర్తికొఱకు డెందం
బున నువ్విళ్లూఱు నింటిముం దరుగుతఁటిఁ. ౨౨౧

కం. ప్రతిదినముఁ గళాశాలకు
గతాగతంబుల నొనర్చు కాలంబున నా
సతి చక్కఁగ ముస్తాబై
రతివలె నమ్మదనమూర్తి రహి నీక్షించుఁగ. ౨౨౨

ఆ. వె. వెడలునపుడు వాని వెంబడించని మళ్లు;
వచ్చునపు డొనర్చు స్వాగతంబు;
మల్లెపూలఁజల్లు; నల్లకల్వలు గప్పు
మగువచూపు వాని మార్గమందు. ౨౨౩

గీ. ముక్కునకుసూటిగ నతండు పోవుఁగాని
శిరసుఁ బ్రక్కకుఁద్రిప్పి వీక్షింపఁ డెవరిఁ;
గలికియొక్కతె తనపైనిఁ గన్నువేసి
యిట్టులు వ్యయించుచుంట నూహింపఁ డయ్యె. ౨౨౪

చ. "త్రికరణశుద్ధిగా నిను వ
రించితిఁ; దావకపాదపద్మసే
వకుఁ దపియించుచుంటి; నెల
ప్రాయము జన్నియవట్టియుంటి; మ
త్సకలముతోడ నాకగుము
స్వామివి; నాదగుకోర్కెఁ గాయ సే
యుకు; దయసేసి మామకగ్ర
హం బొనరింపుము! స్వర్గభూమిగన్.

కం. ఈయావదాస్తియును నీ
దే; యేఁ బ్రతినిధిని; విని త్వదీయస్థితి నా
థా! యవ్వి యివ్వి పంచితి
నీమానతిఁగొనక; సైఁపు నేరము యోర్మిన్." ౨౨౬

కం. అని వ్రాయఁబడిన యొకలే
ఖను గ్రిందటనున్న సంతకముఁగని తన పి
ఖినినున్న జమీందారుని
తనయుని గ్రహించి రోసి దానిసిఁ జించెన్. ౨౨౭

కం. ఆనాఁటినుండి యూతం
డా నవలాయింటివీథి కడుగునిడక చు
ట్టైనను మరొక్కమార్గము
లో నిచ్చలు రాకపోకలు పొసచ్చుఁ దగన్. ౨౨౮

కం. ఒకదినము తపాలావాఁ
డొక మడఁచినకమ్మఁదెచ్చె; నొగిఁ దెఱువంగా
నొక పదివేరూకల "చె
క్కు" కానఁబడి యక్కజంబుఁగొలిపె నతనికిన్. ౨౨౯

కం. "కనువిందైతివి; మును నా
పెనిమిటితో నాగృహంబు విజయంచేయన్;
నినుఁజూపి యేఁగుగడఁగాఁ
జనె నాతఁడు నెలకుముందు స్వర్గంబునకున్. ౨౩౦

కం. వినితివి నాదౌర్భాగ్యము;
వినితి భవద్దుర్గతియును; వెనుకెవ్వరు లే
ర్వీను నాకు; నీవె సర్వం
బనుకొంటిని; భర్తృమిత్రుఁ డాత్మీయుఁడకా! ౨౩౧

కం. ఈపైకము నీకిమ్మని
నాపతి సెలవిచ్చె; నీవు నాకగుదువటం
చూపిరితో నుంటినిఁ గా
కీపాటికి నతనివెంట నేఁగియ యుందున్. ౨౩౨

గీ. జలధరమ్మునకుఁ జాతకలలననోలె
జాబిలికి వెన్నెలపులుంగు చందమునను
స్వాతివానకు శుక్తియువలెనె యోన
రేంద్ర! నీరాకకై పెద్ద యెదురుసూతు." ౨౩౩

కం. అని యున్న జాబునుం గని
ననఁబోఁడి తలం పెఱింగి నానాకథలున్
వినియుంట దానిఁగూఱిచి
వెనువెంటనె యతఁడు ద్రిప్పివేసెను "చెక్కున్." ౨౩౪

కం. నిరతము దారిద్ర్యాంబుధిఁ
దరింపఁదరి లేక బిట్టు తప్పుండయ్యున్
సిరిరా మోఁకాలొడ్డిన
నరేంద్రుఁడు యతీంద్రుఁడే యనం జెల్లదొకో! ౨౩౫

కం. ఒకనాఁడు రామకృష్ణుని
నికటమునకుఁ జని స్వకీయనిష్ఠురదారి
ద్ర్యకఠోరయాతనలు విని
చి కరంగఁగఁజేసె నతనిచిత్తంబు గడున్. ౨౩౬

సీ. "మనవియొనరించి లోకైకమాతయైన
కాళికాదేవి నా కనుగ్రహము సూపు
క్రమముఁ జింతింపుఁ; డాతల్లి "కాదు నాదు"
భక్తజనకల్పవల్లి మీ ప్రార్థనంబు." ౨౩౭

గీ. అని నరేంద్రుండు ప్రోల దీనాననమున
నిలువ శ్రీరామకృష్ణుండు పలికె నిట్లు
"వేఁడనైతిని ము;న్నింక వేఁడఁబోవ
వెడఁగుకోర్కులు నాకేని, బెఱలకేని." ౨౩౮

కం. అని నిర్మోగమోటంబుగఁ
గనికర మది లేనివానిగతి నని "ఓయీ!
చని నీవయి ధ్యానింపుము
మనోరథముఁదెల్పి లోకమాతను భక్తిన్." ౨౩౯

చ. అనుడు నరేంద్రుఁ డేఁగి విన
యంబున సాఁగిలి దేవిముందటం
దనమదికోరికిన్ మఱచి
"తల్లి! మరల్చి ప్రపంచదృష్టి నా
కనయు మొసంగుమమ్మ! భవ
దంఘ్రిసరోరుహాభక్తి, జ్ఞానముం
గనుఁగొని నన్ను సంసరణ
కూపమునుండి సముద్ధరింపుమా! ౨౪౦

మ. అని ప్రార్థించి కడిందివచ్చె; "గురుఁ డ
భ్యర్చించితే?" యన్నఁ జే
సినవిజ్ఞాపనఁ దెల్పెఁ; "గ్రమ్మఱను సం
సేవించి యాచింపుమీ!

యనె; నాతండును మోఁకటిల్లి మరలం
బ్రార్థించె మున్న ట్లై; "పో
మ్మ" నె నాచార్యుఁడు వెండియు న్నత డదే
యర్థించెఁ జిత్రంబుగన్. ౨౪౧

గీ. కాళికాదేవి సత్కటాక్షంబు; రామ
కృష్ణుని మనోరథంబు; నీ క్షితిపురంధ్రి
దివ్యచిత్తం బదేయేమొ! తెలియు నేర?
కా నరేంద్రుండు ముమ్మాఱు నట్లె కోరె. ౨౪౨

గీ. పేఁడకై కామధేనువు వేఁడు నెవఁడు?
గోచికై చక్రవర్తినిఁ గోరు నేఁడు?
అర్థి చింతామణిని దేవి నాశ్రయించి
పామరుఁడుదక్క గోరఁ డప్పగిది నెవఁడు? ౨౪౩

గీ. దేవి దర్శింప డెందంబు దిరిగిపోయెఁ
బ్రాక్తనంబైన పుణ్యంబుపండె యప్పు;
డైహికకలాపమందు నిరీహుఁడయ్యె;
నక్కజంపడెఁ దవస్థ కతఁడె కడిఁది. ౨౪౪

కం. పలికెనిటు రామకృష్ణుఁడు;
"బలవత్తర మీశ్వరేచ్ఛ; ప్రాపింతువు ని
ర్మలభక్తిజ్ఞానంబులె;
యలకాళీమాతహృదయ మార్ద్రము నీపై." ౨౪౫

౯. ఉపదేశము

గీ. తదుపదేశంబు శ్రుతిసమ్మతంబ యయ్యు
గాదు ప్రభుసమ్మితం; బింకఁ గమ్మనిదయి
మిత్రసమ్మితమై సమున్మేష మొసఁగి
హృదికి నానందసందోహ మిచ్చుచుండు. ౨౮౬

కం. ఒకనాఁడు నరేంద్రాదులు
ఒకచోఁ గూర్చుండి "దేవుఁడున్నాఁడె? త్రయీ
ప్రకరం బపౌరుషేయమె?
సకలంబగు శాస్త్రచయము సత్యమె"! యనుచున్. ౨౮౭

గీ. కడచి యొండొరులను దర్క కౌశలంబు
వెలయ వాదోపవాదముల్ సలుపుచుండి;
రద్ది గూలించి నగుచు నేమనక గురుఁడు
వెడలె నదివైపు వారును వెంబడింప. ౨౮౮

మ. కనుఁగొం చాతటమందు నొండొరులతోఁ
గాట్లాడుచుం, జించుకొం
చునుగొంతుల్, బహుభంగులన్ మొఱుఁగుకొం
చుం, బైకి దూఁకాడుచుం
డినకొన్నింటిని, మెల్లఁగా మెదలకా
శుంకిం గనంబడ్డ పీ
న్గును భక్షించెడి శ్వావరాహకములం
గొన్నింటినిన్, నవ్వుచున్. ౨౮౯

కం. కనుఁగొనుఁడని శిష్యాళికిఁ
గనంబఱచె; వారు దాని గ్రహియించి సదా
సను లై స్వాశుష్కతర్కము
లను రేఁపక ధ్యానయోగలగ్నులయిరిఁకన్. ౨౫౦

కం. "తనుఁదాను దెలిసికొను టే
సనాతనం బైన ధర్మసారము ; షడ్ద
ర్శనములు వేదంబులు నా
ల్గును జదివినఁ దల్లక్రిందులుగ వృథయ సుఁడీ ! ౨౫౧

కం. తనుఁదా జయించు నాతని
కనులకు సాక్షాత్కరించుఁ; గా కవ్విధిఁ జే
సిన సేండ్లుఁబూండ్లుఁ దపముల
నణుమాత్రంబేని దేవుఁ డగపడఁడు సుఁడీ ! ౨౫౨

గీ. ఏడ్చిననె పిల్లనుం దల్లి యెత్తికొనును ;
గ్రాఁగననె లెస్స పాలు మీఁగడ లభించు
గాఢసంతాపమునఁ జేసి కలుగుఁగాని
దైవసందర్శనము; గా దయత్నముగ మీకు. ౨౫౩

కం. ప్రతిమానవుఁడును మాధవు
ప్రతిబింబ మటంచు మీరు భావించుచు సం
తతమును సేవింపుఁడు ; వ
ర్ణతారతమ్యంబు క్షాళనముసేయుఁ డెదన్. ౨౫౪

గీ. మీరు త్రికరణశుద్ధులై మెలఁగికొండు !
సరకు సేయకుఁ డన్యదూషణము లెపుడు;
కుక్క మొఱుఁగుల జీఱికింగొనునె యేన్గు ?"
లనుచుఁ బ్రత్యుత్తరించు శిష్యాళి కతఁడు. ౨౫౫

కం. గురుదేవునోటిఁ బ్రత్య
క్షుర మసిధారావ్రతంబు చందంబున నా
చరణమొనర్చి నరేంద్రుఁడు
పరశిష్యగణంబునందుఁ బ్రముఖుం డయ్యెన్. ౨౫౬

కం. అరిషడ్వర్గముఁ ద్రుంచెను
విరాగదివ్యాస్త్రమూని వీరేశ్వరతన్ ;
ధరణి సనాతనధర్మో
ద్ధరణమొనర్పన్ నరేంద్రతన్ మది నూనెన్. ౨౫౭

మ. తన శిష్యావళిలో నరేంద్రుఁడొకఁడే
తారాగణంబందుఁ జం
ద్రునిచందంబున వెల్గుటంగని, తదిం
దుం డెప్పుడున్ వృద్ధిఁబొం
ద, నమావాస్యలుఁ, గృష్ణపక్షములు క్షీ
ణత్వంబు గల్పింపకుం
డను, బ్రార్థించును రామకృష్ణుఁడు జగ
న్మాతన్ మహాకాళినిన్. ౨౫౮

గీ. రామకృష్ణుని వదనచంద్రామృతంబు
నానరేంద్రచకోరకం బానుచుండుఁ;
దరుగ దొకబిందు వేని సుధారసమునఁ;
దనియదు చకోర మెన్నాళ్లు ద్రావుచున్న. ౨౫౯

కం. "తన యాధ్యాత్మిక సంపద
కనంతరీయుఁడు నరేంద్రుఁ డభయమిడి మిముం
గని పెట్టు నాతఁ"డని ప
ల్కెను శిష్యులతోడ రామకృష్ణుఁ డొకతఱిఁ. ౨౬౦

మ. దివముల్ రాత్రులు నిర్వికల్పకసమా
ధిఁ మున్గి బ్రహ్మైకని
ష్ఠ వినోదించెడి భాగ్యలబ్ధి కభిలా
షం దెల్ప శిష్యుం 'డెఱుం
గవు కాఁబోలును దానికంటె శతధా
గాఢేయమైనట్టి భా
గ్యవిశేషంబును నున్నదోయి!" యని య
య్యాచార్యుఁ డున్నేత్రుఁడై. ౨౬౧

గీ. నిర్గుణబ్రహ్మ మొండె ధ్యానించుకొనుచు
సకలకర్మోపరతుఁడౌట సాంప్రతంబు;
స్వయముగాఁ దీర్ణుఁడగువాఁడు సలుపవలయుఁ
బరుల నుత్తీర్ణులుగఁ; గా కెవండు సలుపు? ౨౬౨

ఆ.వె. ఒక్క దివ్వె వెలిఁగి పెక్కింటి దూదివ
త్తులను దివ్వియలుగ సలుపుపగిదిఁ
దీర్ణుఁడైనవాఁడు దీనుల లాఁతులఁ
దగవుసుమ్ము! తీర్ణులుగ నొనర్పు. ౨౬౩

క. అరయఁగ సగుణబ్రహ్మము
చరాచరంబైన జగము; జగతీరూపుం
బరమాత్మను సేవించుచు
పరులఁ దరింపించుటనఁగ భావింపు మెదన్. ౨౬౪

సీ. కడుపుఁజిచ్చార్పఁ గ్రుక్కెఁడు గంజి దొరకక
మలమల పలుమంది మాఁడుచుండ్రు
మానసంరక్షకై మేనిపై జింకిపాఁ
తయులేక పెక్కండ్రు తలఁకుచుండ్రు
తగు మందుమాఁకులొప్పఁగు పథ్యపానముల్
వడయక కొందఱు మడియుచుండ్రు
కడు మూర్ఖులై నిరక్షరకుక్షులై యథః
పతితులై యెందఱో బ్రతుకుచుండ్రు.
గీ. మనలలోపల నున్నట్టి తనరుఁగాదె?
భగవదంశంబు వీరి లోపల నరేంద్ర!
ఇట్టి దీనులసేవయు నేలపెక్కు?
భగవదారాధనంబని వలయుఁదలఁప. ౨౬౫

కం. కనులర్పించెను గ్రుడ్డికిఁ;
దినఁగా బెబ్బులికొసంగె దేహంబు నహో!
ఘనుఁడుగద ! బోధిసత్త్వుఁడు;
మనేఁ దాత్త్వికుఁడయ్యు విడక మానవసేవల్. ౨౬౬

కం. వెలుపల, లోపల, సమగతి
వలయును బ్రహ్మానుభూతి వడయంగా, భా
సిలు పంచదారగోళీ
వెలుపల లోపలను నేకవిధి రుచిఁగొనమే? ౨౬౭

కం. పరికింపరాక పరులకు
ధరణీగర్భంబునందుఁ దాఁగిన గని నా
నడుఁ డే గిరిగుహాయందో
నిరతంబు సమాధిలో మునింగిన ఫలమే? ౨౬౮

గీ. పడయుదువు లెమ్ము! నిర్వికల్పకసమాధి
నలఁతితడవుల; నదియె లక్ష్యంబుగాదు;
సగుణనిర్గుణముల నిట్లు సమరసముగ
జీవి యనుభూతినందుటే శ్రేష్ఠతరము." ౨౬౯

కం. అని తగ నుపదేశింపం
గ నరేంద్రుం డెట్లు నిర్వికల్పసమాధిన్
మునుఁగం దలంచె నొకపరి;
ననయము గాలంబు వుచ్చె ధ్యానైకరతిన్. ౨౭౦

కం. ఒక దివసంబున నాక
స్మికంబుగా ధ్యాననిష్ఠ మెలఁగ నరేంద్రుం
డు కనంబడెఁ దలవెనుకల
నొకానొకటి దివ్యమైన జ్యోతి ఘనంబై. ౨౭౧

కం. క్రమముగఁ బెదపెద్దై యా
క్రమించె నాసాంద్రకాంతిరాశి; నరేంద్రుం
డమనస్కుండై యద్దా
న మజ్జనోన్మజ్జనము లొనర్చుచు నుండెన్ ౨౭౨

ఆ.వె. ఒక్కతూరి నఱచు; నొకతూరి నవ్వు; వే
ఱొక్కతూరి వెక్కి వెక్కి యేడ్చు;
ఆ నరేంద్రుఁ, డిట్టు లాగూఢదశాంతర
ములను బొందెఁ బెద్ద ప్రొద్దుదాఁక. ౨౭౩

కం. అతఁ డొకదినమున "ధ్యాన
స్థితుండనైయున్న నన్ను స్పృశియింపు" మనన్
గుతుకమునఁ దోడిశిష్యుఁడు
కృతతత్కార్యుండుగాఁగ నేమందునికన్. ౨౭౪

మ. వడఁకెన్ వైద్యుతయంత్రమున్ గరమునన్
స్పర్శించినట్టుల్ గడు
న్గడు నాపాదశిఖంబుగా నొడలు; క
న్దమ్ముల్ పడెన్ మూఁత; ల

ప్పుడు బాహ్యస్మరణంబు మెల్ల మెల్లఁగాఁ
బోయెఁ; సహాధ్యాయ శి
ష్యుఁడు ప్రాపించి సమాధినిష్ఠను సము
ద్ద్యోతిల్లెఁ దత్తుల్యుఁడై. ౨౭౫

౧౦. రామకృష్ణ నిర్యాణము

కం. మొలకెత్తిరామకృష్ణుని
గళంబున వ్రణంబొకండు క్రమముగ గడ్డై
బలపడి, వాచి, కడుంగడు
నలోకసామాన్యమైన వ్యథ నిడుచుండెఁ. ౨౭౬

ఆ. వె. తెఱువరాకనోరు, తినరాకయన్నంబు,
గుటకపడక కొలఁది క్రోలునీరు
నిద్రలే కతండు నీరసించియు మానఁ
బోక శిష్యతతికి బోధసేయు. ౨౭౭

ఆ. వె. పలుకఁబోయియాఁగుఁ; బలుకుచు నగములో
మ్రింగిమ్రింగి బాధమీఱి మానుఁ;
గఱపవలయు దానిఁ గనుదోయితోఁ, బెద్ద
మూల్గుతోడఁ, గఱపఁబూనెఁ దుదికి. ౨౭౮

మ. కనుసన్నంగొని రామకృష్ణుఁ డతియం
త్రై మోదప్పుతో భక్తిమూ
ర్తి నరేంద్రుండు; దదేకదృష్టిఁగనె నా
దివ్యర్షి చంద్రుండు; ఛా

త్రునిగాత్రంబున సూక్ష్మసూక్ష్మమగు నే
దో శక్తి యీమాటకం
దని దొక్కుమ్మడిఁ జొచ్చె; వీడె నతఁడ
ద్దానన్ స్వబాహ్యాస్మృతిన్. ౨౭౯

కం. అతఁ డలఁతితడవులకుఁ బ్రా
కస్మృతిఁగొనె; దివ్యామృతంబు సేవించిన యు
ల్లసితమాత్రిదర్శనీయ
ద్యుతితతిశోడం దదాస్యాశోయజ మలరెన్. ౨౮౦

మ. భగవానుండగు రామకృష్ణుఁ డతనిన్
బాష్పాయమానాక్షుఁడై
తగ వీక్షించుచు నిట్లువల్కెను; "నరేం
ద్రా! అమ్మ నాసంచితం
బగు నాధ్యాత్మికశక్తు లన్నిటిని నీ
కై ధారవోయించి రి
క్తుఁగఁ జేసె న్నను; యావదాస్తియును నీ
కున్ సంక్రమించెం జుమీ! ౨౮౧

కం. విను! విశ్వశ్రేయోర్థము
వినియోగింపంగవలయు వీనిని జగ
జ్జననీచిత్తము; తుదిదీ
వన యిదె"యని యుంచెఁ గేలు వానితలపయిన్. ౨౮౨

కం. కనుచున్న యానరేంద్రుని
కనులన్ నీర్దిరిగెఁ; బలుకఁగా మాటయు నో
టను రాదయ్యెను; ముడిఁగెను;
వినయంబున శిరసువాంచి విరచించె నతుల్. ౨౮౩

సీ. రెండునాళ్ళకు రామకృష్ణుఁడు దనదు
నాత్మలోఁ బంచభూతంబు లానరేంద్రు
నాత్మమునఁ బంచభూతంబులందుఁ జేర్చి
నట్టు నెల్లరుగన నదృశ్యత్వ మొందె. ౨౮౪

కం. గురుదేవు నస్థిపాత్రను;
గురుదేవునిమూర్తి నట్లు గొనివచ్చి గుణో
త్తరుఁడు నరేంద్రుం డౌదల
ధరించి 'బేలూరు'నందు స్థాపనసేసెన్. ౨౮౫

కం. "గురుదేవుం డేగెను సూ
క్ష్మరూపమున లోకమెల్లఁజరియింప జనో
ద్ధరణార్థం; బాతని స్థూ
లరూప మీయస్థిపాత్రలక్షణ మయ్యెన్." ౨౮౬

కం. అని సోదరశిష్యులఁ గని
"మనకిది పుణ్యస్థలంబు; మహిమండలికిన్
ఘనమైనజ్ఞానకేంద్రము;
జనింత్రు కోటానకోట్లు జగదాప్తు లిటన్." ౨౮౭

గీ. అనిపలికి తోడిశిష్యాళి యనుసరింపఁ
బూని సన్న్యాసమును మంత్రపూర్వకముగ
నామఠమునందు జపతపోధ్యాననిష్ఠ
లాచరించుచునుండె నత్యంతదీక్ష. ౨౮౮

కం. అదిలేదని యిదిలేదని
మదినిం జింతిలక యాసమయమునఁ దపఃకే
ళ్యదిదొరకిన నదికుడుచుచు
సుదీర్ఘకాలము తపస్సుఁ జొక్కిరి వారల్. ౨౮౯

చ. అనయముఁ గోడికూఁతసమ
యంబున మేల్కని దివ్యనామకీ
ర్తన మొనరించి స్నాతులయి
ప్రాహ్ణమునందుఁ దపంబునందు వా
ర్మనిఁ గడివారు; ప్రొద్దుపోడు
పు న్నొకనాఁడును బొద్దుగ్రుంకుట
న్నరయ; రొక్కొకప్పు డశ
నస్మృతిలేకయునుండి రత్తఱిన్. ౨౯౦

చ. అలఁదివిభూతి నాముఖప
దాంతము గాత్రమునందుఁ గావిచీ
రలుధరియించి కేల రుద
రాకలతావళముల్ వహించి మో

ములఁ దగ బ్రహ్మతేజము స
ముజ్జ్వలతఁ దపమాచరించు వా
రలలశివావతారముల
రమ్యతఁబొల్చిరికన్నువిందులై. ౨౯–౧

౧౧. పుణ్యక్షేత్ర సందర్శనము.

కం. క్షితి నాసేతుహిమాచల
గతపుణ్యక్షేత్రములను గనుఁగొని తత్ర
స్థితదివ్యర్షుల దర్శిం
చ తదనుగ్రహమునొంద స్థిరచిత్తుండై ౨౯–౨

గీ. తొడరి గోధేనువును లేఁగదూడలట్లు
దన్ను వెంటాడు తన సహాధ్యాయగణము
నెట్టులెట్టులో ! విడి యానరేంద్రుఁ డచట
భిక్షువృత్తినిఁగొని యాదిభిక్షువనఁగ. ౨౯–3

గీ. పృథివి సంసారసాగరద్వీపమైన
వారణాసినిఁగాంచి ప్రపథమమందు
మోక్షకాంక్షుల ముంగొంగు ముత్యమైన
విశ్వనాథునిఁ బెద్ద సేవించె భక్తి. ౨౯–౪

సీ. రామరాజ్య " మయోధ్యఁ " బ్రాపించె ; దివ్యంబు
" బృందావనంబు " దర్శించుకొనియె
వలఁగొనెఁ బుణ్య" గోవర్ధన శైలంబు ;
జనియె "రాధాకుండమునకు"ఁ బ్రీతిఁ

ప్రఖ్యాతమగు "హరిద్వారంబునకుఁ బోయి ;
నిలఁ గీర్త్యమగు "హృషీకేశ"మరిగెఁ
బరమపావనమైన "వైద్యనాథము"ఁ జేరె ;
"బదరికావన"మందు బసనొనర్చె
గీ. రహినిఁ "గర్ణప్రయాగ" "రుద్రప్రయాగ"
"శ్రీనగర"మన్న క్షేత్ర మీక్షించుకొనుచు
'వివిదిషానంద' నామంబుఁ బేర్మిఁ దాల్చి
యానరేంద్రుండు 'హస్తిన' కరుగుదెంచె. ౨౯

మ. భగవద్దర్శన మాచరించుకొనుచున్
భక్త్యున్నతిన్ బుణ్యని
మ్నగలన్ స్నానమొనర్చుచున్ సలుపుచున్
నానాతపశ్చర్యలన్
దగ దివ్యానుభవంబుఁ బొందుకొను చా
ర్త్రప్రాణి సంసేవయే
భగవత్సేవయటా మదిందలఁచుచుం
బైనించె దేశంబులన్. ౨౯

కం. నడచుచు నడచుచు నొకచో
బడలి తరుచ్ఛాయ సతఁడు పండం జని యొ
క్కఁడు పీల్చుచున్న చిలుమును
నడిగెన్ ; వాఁడీక జరిగి యవ్వల కనియెన్. ౨౯

ఆ.వె. స్వామి! అంటరానివాఁడను ; మీరలు
పుణ్యమూర్తులయిన భూసురులరు ;
కలుషమంటు నాదు చిలుముగొట్టము ముట్టఁ;
గడఁగియేని నద్ది కడుగరాదు." ౨౯౮

చ. అని పలుకన్ గ్రహింపకది
యాతఁడు గొంచెముదవ్వుపోయి నె
మ్మనమున "నీచరాచర స
మస్తమునన్ భగవత్స్వరూప మం
చనుకొని జాతిభేదముల
నంతముసేసియు సన్న్యసించియుం
గొన వెనుకాడితిం జిలుము
గొట్టమిసీ! యతినన్న సిగ్గుగన్. ౨౯౯

గీ. తరతరంబులనుండి చిత్తమునయందుఁ
బాఁతుకొని వేఱుదన్నెను వాసనాళి;
ఏతదున్మూలనంబు నెన్నెన్నొతూర్లు
సలిపినను జాక వెండియు మొలకలెత్తె." ౩౦౦

కం. అనితన్నుఁ దెగడికొంచును
వెనుకకు విచ్చేసి యీయవెనుకాడెదు మా
లని వేఁడి చిలుముగొట్టం
బును గైకొని కూరుచుండి పొగఁబీల్చ చనెన్. ౩౦౧

కం. చనుచుం జనుచు న్నొకపరిఁ
"దన కెది యీనాఁడయాచితముగ లభించుం
దినుదును హానిన" యని దీ
క్షనుగొని చనుచుండె నతఁడు గారడవిఁబడిన్. ౩౦౨

ఆ. వె. పెనము వోలె నేల బిట్టుఁగాలుచునుండె;
నిప్పుఁ జెరుగుచుండె నిగిడి గాలి;
దారిడొంక లేని తావున నెట్టెటో
దారిఁ జేసికొను చతండు నడచు. ౩౦౩

ఆ. వె. మండుచుండెఁ గడుపు; నెండుచుండెను గొంతు;
బొబ్బలెక్కె కాళ్లు పుండువారె;
నడుగుదీసి యడుగునిడఁజాలఁడయ్యెను;
నీడయేనిఁ దనకుఁ దోడు లేదు. ౩౦౪

ఉ. అత్తఱి నాయతీశ్వరుఁడు
హత్తినబత్తిని రామకృష్ణునిం
జిత్తమునన్ స్మరించుచుఁ గృ
శించిన నాఁగకసాఁగె; వృద్ధుఁ డె
ల్గెత్తి యెవండొ? "ఆఁగుము న
రేంద్ర! నరేంద్ర!" యటంచుఁ బిల్చుచున్
నెత్తిని మూటతోడ నత
నిం దఱియుంజని పల్కె నివ్విధిన్. ౩౦౫

కం. "ఆఁకొన్నాఁడవు పాపము!
ఈకూటినిఁ గుడిచి, క్రోలి యీచన్నీటిన్,
జేకొనితగు విశ్రాంతిని
నేకడకేనియును బిదపనేఁగుము తండ్రీ!" ౩౦౬

కం. అని మాటనొసఁగి "నాకత
వినుతును బిమ్మటను; ముందు వేగఁగొనుము! భో
జన;మింతలోనవచ్చెద"
నని క్రమ్మఱ రాకయేఁగె నాతం డెటకో! ౩౦౭

కం. అమృతంబు నారగించిన
క్రమంబున నరేంద్రుఁ డపుడు గజబలుఁడై చి
త్తమునందు రామకృష్ణ మ
హిమంబుఁ గొండాడుకొంచు నేఁగెను బైకిన్. ౩౦౮

ఆ.వె. ఆఱవయిచి తీరమందుఁ గోపీనంబు
స్నానమాడ నొకట నది మునింగె;
లేచిచూచుసరికి లేదయ్యెనయ్యది;
యపహరించె దానిఁ గపియొకండు. ౩౦౯

కం. తలపాగా రచియించును;
వలెవాటుగఁ దాల్చు బుజముపైకి; మెడను దా
వళమట్లు వ్రేల్చుఁ; జుట్టును
మొల; కీయక యాతఁ డెంత మ్రొక్కుచునున్నన్. ౩౧౦

కం. కడ కతఁడు విసివి కానలఁ
బడి నిరశనవృత్తిఁబూని పయనమయి చనఁ గ
నడిబాట నతనికంటం
బడె నాకౌపీన; మెట్లువచ్చెనో? యటకుఁగ. ३౧౧

గీ. ఆతఁ డుత్తరదిశ నమ్మహాహిమాద్రి
యాత్రలుముగించి పొంది దివ్యానుభూతిఁ ;
బూర్ణయాత్రనుగావింప బుద్ధిపొడమి
పయనమయ్యెను దక్షిణాపథమునకును. ३౧౨

విగ్రహారాధనము (౧

ఆ.వె. నిగురుగప్పినట్టి నిప్పుచందంబునఁ,
బడగముడిఁచికొన్న పాముపోలెఁ,
గావిపుట్టములను గట్టి క్రమ్మతెగుప్త
తేజుఁడతఁడు దేశదేశములను. ३౧३

గీ. సురభుర మురాఁ పిచ్చుగుంటును దరిసినట్లు
జంగమంబైన తీర్థ మాస్వామి పూజ్య
పాదుఁడు నరేంద్రుఁ డరిగెఁ దత్ప్రభునిపుణ్య
భూతి నాళ్వారుసంస్థానమునకు నంత. ३౧४

గీ. ఆపురీవీథి విచ్చేయు నతనిఁగాంచి
బింబిసారుని పురరథ్య వెడలుచున్న
బుద్ధదేవుని స్మరియించి పూర్ణభక్తిఁ
బూజసేసిరి కరపద్మములను బ్రజలు. ३౧౫

కం. కనుఁగొని మఠమొక్కం డం
దునికినిఁగొనియుండ నొక్కరొక్కరె తద్ద
ర్శనమునఁ గృతార్థతంగాన
ననిశం బరుదెంచుచుండి రా యతికడకున్. ౩౧౬

సీ. వ్యాఖ్యాన మొనరించు నరఁటిపండొల్చిన
శ్లోపనిషదర్థహాస్యములు విప్పి;
పరవశుండయిచేయు భజనలు పాడుచుఁ
జైతన్యముఖభక్తజనుల పాట;
లతిలోకగతి నుపన్యసియించుఁ దా శ్రుతి
స్మృతిపురాణైకవాక్యతఘటించి;
గాలించిపైకెత్తుఁ గ్రైస్తవ మ్లేచ్ఛుల
సిద్ధాంతములలోని చేవయెల్ల;
గీ. రామకృష్ణునిమహిమ వర్ణనముసేయు;
సకలమతముల సామరస్యమును జాటు;
స్వానుభూతి నివేదించు నాయతీంద్రుఁ
డెల్లజను లుల్లమందు సముల్లసిల్ల. ౩౧౭

కం. ఒకఁడేదైవము ప్రాప్యం;
బొకటేవర్ణంబు; జాతియొకటే; సర్వం
బొకటె; యని" నేహ నానా
స్తి కించన"యటన్న శ్రుతి నదికె నతఁ డెదకున్. ౩౧౮

శా. ఆకారంబున మీనకేతనుఁడు, వి
ద్యారాశి వాగ్దేవి, ప్ర
జ్ఞాకౌశల్యమునందు గీష్పతి, సమం
చద్గీతరాగంబునన్
బైకాగ్రేసరుఁ; డాంగ్లవాక్చణములలోఁ
ప్రాచార్యవర్యుం; డెవం
డాకర్షింపఁబడండు వాని సదుప
న్యాసంబు నాలించినన్ ? ౩౧౯

సీ. మురళీధరుని గానమును విని ముగ్ధలై
వివశలై పఱతెంచు వ్రేఁతలట్లు
వత్సభూపతి ఘోషవతిహృద్యగీతికిఁ
జెవులూఱు మదగజశ్రేణులట్లు
అలమహాశ్వేత వీణారావ మాలించి
క్రేళ్ళుదాఁటుచుఁ బోలు లేళ్ళులట్లు
అహితుండికుని శ్రావ్యమైనట్టి నాగస్వ
రమునఁ బైకుఱుకు సర్పంబులట్లు
గీ. వరనరేంద్రుని ధార్మికప్రవచనంపు
వార్త నాత్మక్రియాకలాపములు మఱచి
జనులు తండోపతండముల్ వెనుదిరుగక
యెండనక వాననాక, వత్తురెల్లతఱుల ౩౨౦

గీ. ఇక్షుఖండంబు ముసిరెడు నీఁగలట్లు
సురభికుసుమంబు మూఁగు బంభరములట్లు
ఆ మహాత్మునిఁ జుట్టి యహర్దివంబుఁ
గ్రోలుచుండిరి వాని వాక్సుధలు జనులు. ౩_౨౧

శా. ఆయాళ్వారు ధరాధినాథుని యమా
త్యాగ్ర్యుండు దివ్యర్షి దే
శీయుల్ స్వామిని విన్న స్వప్రభుని నా
స్తిక్యంబు నిర్మూలమై
శ్రేయంబొందునటంచు నెంచి, కొనితె
చ్చెన్ స్వామి దర్శింపఁగా
నా యుర్వీపతి వచ్చి జోతలిడి
మర్యాదన్ విడంబించుచున్. ౩_౨౨

కం. "మీరలు లెస్సగఁ జదివిన
వారఁట; మీచేయరాని పనియుండదు; యీ
తీరునను నీచయాచనఁ
బ్రారంభించితిరి గౌరవంబడుగంటన్ ౩_౨౩

గీ. కావు గ్రుడ్డివి; కుంటివిగావు నీవు;
మల్లమర్త్యాండునట్లుండి మాన ముజ్జ
గించి క్రుమ్ముఱుదని యేవగించుకొనరె ?
కాయకష్టంబుచే బ్రదుకంగరాదె ? ౩_౨౪

గీ. ఈయమాయికలోకంబు నిట్లుగాని
మోసపుచ్చంగరాదంచుఁ బూనుచుంద్రు
పలువు రాషాఢభూతులు; వారివంటి
వార లోకవేళఁ గాకపోవచ్చు మీరు." 3..౧౫

ఆ.వె. అనుచుఁ గరుడువాఱినట్టి నిర్లక్ష్యభా
వమునఁ దన్నెదిర్చిపలుక నెవఁడు
సాహసించునంచు సరవి దేవానాంప్రి
యుండు వలికెఁ గొదుకకుండ లవము. 3_౧౬

మ. యతి యాలించి తదీయవాక్య మనె "రా
జా! ముందువాక్రువ్వు; మా
తతమోహంబున రాజ్యనిర్వహణాతం
ద్రాళుండవై భోగినీ
తతితోఁ ద్రాగుచు నాడు చెందుకుఁ బ్రజా
ద్రవ్యంబు వెచ్చింతువో ?
మతిమంతుండవు; కాయకష్టమున సం
పాదించితే యీసిరిన్ ? 3_౧౭

కం. అని వెనుకాడక పలుకఁగఁ
జనులందఱు చూచి స్వామిసాహసమును ద
మ్మును గోపగించునో ఱేఁ
డనుకొని చేష్టుడిగియుండ యతి కాతఁ డనెన్. 3_౧౮

కం. "నాయిష్టంబది; పరులు మ
దీయచరిత్రంబుఁగార్చి యేలతడవ? నా
శ్రేయస్కరమెదో! యెఱుఁగుదు"
నా యతియనె నాజవాబు నదియే నీకున్ ౩౨౯

మ. నినుయాచింపఁగరాను; నీవలనఁ గా
నిన్నేనిఁగైకోను బో!
తృణముల్ మేరునగరంబు నాకు నొకరీ
తిందోఁచు; సన్న్యాసి; ధా
త్రి నినుంబోలిన మత్తచిత్తులకు బో
ధింపంగ గుర్వాజ్ఞఁగై
కొని సంచారమొనర్తుఁ; గాయసుఖముల్
కోరంజుమీ! నీవలెన్ ౩౩౦

ఆ.వె. అత్తచేయుదాని కొరల్లులేవు; పా
తకములేదు పెద్దతలలకంద్రు;
నిన్నెదర్చి పలుకనేరమి నీప్రజ
సాఁగుచుండె నీదు నాగడంబు. ౩౩౧

కం. ఓయీ! రంధ్రాన్వేషము
సేయకు; మేపుట్టు నెట్టిచిలువగలదో? క
ట్టా! యదిబుస్సని లేచిన
దూయుంగావలయుఁ గాలు దుందుడుకుమెయిన్." ౩౩౨

కం. అని కోపంబును హాస్యం
బును సమముగ మేళవించి బుధవరుఁడాడన్
జనపతి ముడింగి తెలివిగ
క్షణమూరకయుండి తత్ప్రసంగము మార్చెన్. 333

గీ. "స్వామిజీ! కాదె మూర్ఖ్యంబు? ప్రాణశూన్య
విగ్రహంబులఁ బూజఁగావించు క్రమము;
క్రైస్తవమహమ్మదీయు లీకరణి విగ్ర
హప్రతిష్ఠార్చనములు సేయరు నిజంబు. 334

శా. ఓతప్రోతముగా జగంబలమి తా
నొప్పార నీశుండిలన్
రాతిన్ రప్పను గట్టెఁగట్టెను సమా
రాధించు నేలా? జన
వ్రాతం బెట్టులు? మొక్కఁ బుణ్యసతి వి
శ్వస్తం, దనుం బోలుచుం
బ్రాఁతిన్ వచ్చెల్లుమన్న రీతి ఫలలా
భంబౌఁగదా! వారికిన్. 335

గీ. అనవుడు నరేంద్రుఁ "డితనికి న్రాణెఁదాకు
బోధఁగావింతు" ననుకొని ముందుసూచి
గోడపయి వ్రేలుచున్న యాక్షోణినాథు
చిత్రపటమును దెప్పించి చేతఁదాల్చి. 336

గీ. సేవకులఁబిల్చి "మీరు నిష్ఠీవనంబు
సేయుఁడీ కాగితపుబొమ్మఁ; జేయు కిట్టు
లొండొరులమోములను జూచుచుంటి రేల?
కొదుకుకొంద్రదేల? మదినేల గొణుగుకొందు? ? 338

గీ. దీననున్నాఁడు మీధరాధీశ్వరుఁడని
తటపటాయించుచుంటి; రాధరణివిభుని
స్వస్వరూపంబుగాదిది; ప్రాణహీన ;
మిందు నుమియంగఁ బిర్వీఁకదేల మీకు? 339

చ. అనవెఱఁగంది పెగ్గడ "మ
హాత్మ నరేంద్రునిఁ దన్ను తేఁడఁ ము
న్వెనుకలుసూడ కల్కమెయి
బెట్టెదముల్ పలుకాడునేమొ! దు
ర్వినయమొనర్చునేమొ!" యని
భీతివడంకు "చిదేమి! స్వామి ! మా
జనపతిపూజ్యచిత్రమును
జన్నెపౌనర్పగదూష్య మీక్రియన్ ?

కం. "నావిష్ణుః పృథివీపతి"
నా వినుచున్నాము; భూమినాథుని చిత్రం
బావిష్ణుచిత్రమేకద!
దేవర! పాపక్రియోపదేశ ముచితమే?" 340

మ. పలుకంగానిటు లాయమీంద్రుఁ డనియెన్
"ద్వద్రాజచిత్రం బిటన్
మలినీభూత మొనర్చ మైలపడునే
క్ష్మా జాని? దూషించు మి
మ్మలుకంజూచునె? చంపవచ్చునె? త్వదీ
యస్తోత్రముల్ కాసి పూ
జలుగానీ కొని సంతసంపడిన యా
చందంబు మున్గంటిరే ? ౩౮౧

ఆ.వె. రాతివిగ్రహమునఁ బ్రాణంబు లేనట్లె
చిత్రమునకు లేదు జీవితంబు;
అయిన మీరు దానినర్చింత్రు భక్తిప్ర
పత్తులలర"నంచుఁ బ్రభువుఁగాంచి. ౩౮౨

శా. "రాజా ! చూడుము ! నీదు సేవకులు చి
త్రంబున్ విలోకించి నిన్
బూజల్ సేసినయట్లె చేయుదు; రొక
ప్పున్ దానినిర్జీవపున్
నైజంబెన్నరు; దా ని కెట్టియవమా
నంబున్ సహింపంగఁబో;
వ్వాజైనంబడనీక కాతు రనయం
బుం ద్వత్పాదోక్షంబునన్. ౩౮౩

గీ. విగ్రహంబులఁ బూజఁగావించువార
లీశ్వరుప్రతీకమని దాని నెంచుకొంద్రు
దానికర్పించునర్చలు "దైవతంబు
స్వీకరించున"యని విశ్వసించుచుండ్రు ౩౪౪

కం. ఓతప్రోతముగ సమా
మ్నాతుండగు నీశ్వరుండు నానాప్రతిమా
వ్రాతమున నేలయుండం?
డాతనియర్చనమె విగ్రహారాధనన్. ౩౪౫

కం. ఏరూపముతోడ నలం
కారంబులుగానఁబడ్డఁ గాంచన మొకటే!
ఏరూపునఁదోఁచిన వే
ల్పైనయి యీశ్వరుండొకండె విగ్రహములలోన్. ౩౪౬

కం. "ఎవరేగతి భావించిన
నవుదును ప్రాప్యముగ వారికారూపముతో
భువి"నంచును భగవంతుం
డు వచించెను గీత నర్జునున కిదివినవో! ౩౪౭

కం. ప్రవచింపఁగ నివ్విధమున
నవనీనాథుఁడు కరద్వయము మోడిచి "నా
యవివేకము మన్నింపుము!
తవిలితిఁ బాశ్చాత్యమోహతంతువులందున్. ౩౪౮

కం. జనుషాంధుఁడనగు నాదగు
కనుఁగవఁ దెఱచితివి; స్వామి ! కాకుండిన నే
మునిఁగెడివాఁడను బాపా
బ్ధిని; నీ యీ ఋణము నెట్లుదీర్చఁగల నిఁకన్ ? ౩౮౯

కం. అని చరణంబుల వ్రాలఁగఁ
దనదర్పముకరఁగి, యతియుఁ దలఁగేలిడి యా
జనపతితో "మన్నించును
నిను భగవంతుం డాతనిం గొలువు"మనెన్. ౩౯౦ ✓

✓ టారీఘాట్ స్టేషను ౨.

కం. కానీ లేకయుఁ గరమున
నానాయాత్రల నతం డొనర్చు చో కతఱిన్
ఖూనికిని రాజపుత్ర
స్థానమునఁ బ్రయాణకంబు సలుపుచునుండెన్. ౩౯౧

కం. మలమలమాడ్చుచుఁ బెనుమం
గలముకరణి నేలనెల్లఁ, గడు వేఁచుచుఁ బ్రా
ణులఁ బేలగింజలను వలెఁ
జెలరేఁగె నిదాఘమంతఁ జెరగుచు నిప్పుల్. ౩౯౨

కం. వడఁదాకి యెండిగొంతులు
పుడమింబడెఁ బెక్కుజంతువులు గనుఁగొని న
ల్గడల మరీచికలను జల
తడాగములటంచు భ్రమసి తఱియఁబఱచుచున్. ౩౯౩

కం. సురగాలి దుమారంబును
గరమరుదుగ రేఁపి నాసికాకర్ణములం
జొరఁగా నుక్కిరి బిక్కిరి
పఱచుచుఁ గలఁచెం బ్రయాణపరులను రథ్యన్. ౩౫౪

గీ. అట్టి వేసంగి మట్టమధ్యాహ్నమందు
స్వామి పయనించు చొకనాఁడు ధూమశకటి
'టారిఘాట్టున' డిగి నిరాహారుఁడగుట
డీలువడియుండెఁ గాల్దియఁజాలకుండె. ౩౫౫

గీ. పంచపాత్రెఁడునీ ర్విక్రయించుచుండి
రొకయణా వెల; కాస్వామినికటమందు
నెఱ్ఱనేగాని లేద; నోరెండుచుండె
నుస్సురనుకొంచు నందాతఁ డొరిగెనేల. ౩౫౬

గీ. వచ్చి యమకింకరునిఁబోని భటుఁడొకండు
'వలదుపండంగనిటు' నంచు వెలలనడఁచె
సదనముంగాచు నీచంపుశ్వాన మదియె
దొరనటంచును దర్పంబుతో మొఱుంగు. ౩౫౭

గీ. విస్ఫులింగంబులట్టులు బెట్టిదముగ
మండుచుండినరాళ్లతో నిండియున్న
బయలునం గూరుచుండె నాభవ్యతముఁడు
పండునిప్పులకొలిమిఁ గూర్చుండినట్లు ౩౫౮

గీ. స్వామిసామీప్యమునఁ దరుచ్ఛాయయందుఁ
బురుషుఁ డొకరుండుగూర్చుండి మూటవిప్పి
భోజ్యములనారగించు చంబువులఁ గ్రోలి
త్రేన్చుచొంచును స్వామిజీదెసకుఁ జూచి ౩౫౯

గీ. "తిండియుం దీర్థమును లేక యెండియెండి
యిగిరిచచ్చెడి కాఁబోలు! నీయతులకుఁ
బ్రాప్యమగు మోక్షమం"చు నప్రాజ్ఞతిముఁడు
కృపణుఁ డొనరించె బిట్టవహేళనంబు. ౩౬౦

గీ. క్షుత్పిపాసార్తికిందోడు క్షుద్రభటుని
ధూర్తవర్తన, దానికిఁదోడు మెండు
మందుభువి, వీని లెక్కింపకుండు నాతఁ
డీ యధము హేళనంబు లక్ష్యించునొక్కొ? ౩౬౧

ఆ.వె. "నడుమువంచి కష్టపడి కూలిసేసినఁ
గడుపునిండఁగూడుఁ గుడుతువుగద!
జోగివేసమూని సోమరిపోతవై
తిండిలేక చచ్చుచుండె దేల?" ౩౬౨

కం. అని మరియుఁ దెగడఁగా దూ
షణభూషణధిక్క్రియావిజయిగావుట నా
ఘనుఁ డూరకుండె వినుచున్;
శునకము మొఱుఁగంగ నేన్గు క్షోభిల్లు నొకో! ౩౬౩

మ. అలభక్ష్యంబులు, భోజ్యచోష్యములు, లే
హ్యంబుల్ కడుం బేయముల్
గలపళ్ళెంబు శిరంబునందునిచి యొ
క్కండెవ్వఁడో ? యెల్లది
క్కులు వీక్షించుచు వచ్చి స్వామికడకున్
గుర్తించి పెన్బత్తి సాఁ
గిలి చిత్రాసనమున్ భువింబఱచి ని
క్షేపించి యాపళ్లెమున్. ౩౬౮

ఉ. " స్వామి యనుగ్రహించి నను,
సాపడుఁ"డంచును దోసిలొగ్గఁగా
నామహనీయుఁ డద్భుతము
నందుచు "భద్ర! యెవండవీవు? ని
న్నే మునుజూచియుండ; నను
నెవ్వరిగా భ్రమియించినావొ? యీ
గ్రామము కేనుగ్రొత్తసుమి!
కావునఁ బో"మ్మన నాతఁ డిట్లనెన్.

శా. " దేవా ! నేను మిఠాయివర్తకుఁడ; రా
త్రిన్ నాకుస్వప్నంబులో
దేవోత్తంసుఁడు రామచంద్రుఁడు దయో
త్సేకుండు ప్రత్యక్షుఁడై

ఏవంరూపుని నిన్నుఁగన్పఱచి "నా
యీభక్తునిన్ దృప్తిపా
సావైవశ్య భుజింపఁజేయు"మని యా
జ్ఞాపించిపోయెన్ ననున్ ౩౬౬

కం. కల కల్లగదా! యనుకొని
చలింపక శయింప మరల స్వప్నమువచ్చెన్
దొలివలెనె; బద్ధకించితి
మెలఁకువగొని; యెవఁడో? కేల మెయిఁదట్టె ననున్ ౩౬౭

గీ. భగవదాదేశమియ్యది వాస్తవముగ
దాఁటరాదంచుఁ గైమోడ్చి తానమాడి
దాల్చిధౌతంబు వండి పదార్థములను
దెచ్చితి; భుజించి ననుఁబ్రసాదింపుఁడయ్య! ౩౬౮

గీ. అనుచు బ్రతిమాలఁగా స్వామి యాలకించి
రామచంద్రుని దివ్యదర్శనముకలిమి
ధన్యుఁడగు వానినిం దాఁకి తలఁచి తన్ను
ధన్యునిగ నారగించెఁ బదార్థమెల్ల. ౩౬౯

ఆ.వె. అవిరతంబుఁద న్ననన్యభక్తినిఁగొల్చు
భక్తకోటి కొంగుఁబసిఁడియగుచు
నేడుగడయునగుచు నెపుడు యోగక్షేమ
మరయుచుండు దైవ మనఁగవినమె? ౩౭౦

కం. ఈదృశ్యంబును గాంచుచు
నాదిక్కున నిలిచియున్న యామూర్ఖుఁ డెదం
బ్రాదుర్భూతవివేకుం
డై "దోసముసైఁపు"మని తదంఘ్రులవ్రాలెన్. ౩౨౧

క్షేత్రీనగరము. ౩

ఆ.వె. యాత్రసేయుచాతఁ డాదేశమందున్న
క్షేత్రినగరమున వసించెఁ; బ్రజలు
దినదినంబుఁ దదుపదేశార్థమరుదెంచు
పండ్లగంపకడకుఁ బఱచునట్లు ౩౨౨

గీ. కంచుగీసినగతి వానిగళము మ్రోఁగు;
నన్నివేళల శ్రోత్రపేయముగఁ బాడు
చిలుక బుంభావభారతి యీతఁడనఁగ
సంతతము ధర్మబోధలు సలుపుచుండు. ౩౨౩

ఆ.వె. మంత్రబద్ధులట్లు మాటాడ రెవ్వరుఁ
గదలిపోరు; వానికడ నెయుందు;
రిద్ది నిద్రవేళ, యిద్ది భోజనవేళ,
యిద్ది స్నానవేళయేని ననక. ౩౨౪

ఆ.వె. అరుగుదెంచువారియం దొక్కరుండేని
స్వామిభిక్షుఁగూర్చి పలుకఁడయ్యెఁ;
జద్దితిన్నపడఁతి స్వపతియాఁకలిగూర్చి
యెఱుఁగఁదన్నమాట సరిపడంగ. ౩౨౫

గీ. చర్మకరుఁడొక్క డీరహస్యం బెఱింగి
స్వామిదర్శించి తనజాతి స్పష్టపఱచి
"వంటఁజేయింతు బ్రాహ్మణప్రవరుచేత
భిక్షఁగైకొండు! నాకుఁదృప్తిగ" నటంచు ౭౬

మ. బ్రతిమాలంగ యతీశ్వరుండనియె "స
ర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ" యన్
శ్రుతిబోధించు "చితండుపంచముఁడు; వి
ప్రుండీతఁ" డన్ భేదమున్
మతిఁబాటింతునె? నీవ వండికొని తె
మ్మా! శంకలందక్క" యం
చతఁడర్పించిన మైలకూడుదినె; బ్ర
హ్మజ్ఞుం డమూదృక్షుఁడే! ౩౭౭

కం. ఎఱుఁగంగవచ్చె ఖేత్రీ
పురపతి కాస్వామిఁగూర్చి; పోయియతని నా
దరపూర్వంబుగ వేలుపుఁ
గరణిం దోడ్తెచ్చి పూజఁగావించెఁ గడున్. ౩౭౮

ఆ.వె. అడుగులొత్తె; నుడికియాఱవైచెను శాటి;
స్వయముమోసి తెచ్చి పఱచెఁబాన్పు;
మహితభక్తిఁ దత్కమండలువుం దోమెఁ;
దొడిగెఁబాదుకలను బుడమిఱేఁడు. ౩౭౯

ఆ.వె. భర్తమించిభార్య; భార్యను దామించి
భర్త స్వామిఁ గట్టి భక్తితోడ
నహరహంబుగొలుచు చాతని యుపదేశ
మమృతరసమునట్లు లానుకొనిరి. ౩౮౦

ఆ.వె. స్వామి మెచ్చి వారిభక్తికి నారాజు
వాంఛితంబెఱింగి పాణిపద్మ
మతనిసిరసుపైని నాన్చి "పుత్రోదయ
ప్రాప్తిర" స్తటంచు వరమొసంగె. ౩౮౧

గీ. "వివిదిషానందుఁ"డామహీవిభునిప్రార్థ
నమునఁ దా'వివేకానంద"నామమొందె;
నాఁడుగూసంబులప్రధానంబులైనఁ
గోవిదులు భక్తహృత్ప్రీతిఁ గూర్తురిట్లు. ౩౮౨

కం. చనుచుండ నొక్కపరిఁ గా
ననమునఁ బులియొక్కఁ డాయనకు నెదురయ్యెన్
అనుకొనెనో? "వచ్చెఁబుత్రు"ని
చనియెం బెడదారి నతనిచక్కిం గనుచున్. ౩౮౩

ఆ.వె. "శివునియాజ్ఞ లేక చీమైనఁగుట్టద"
టన్నసూక్తి సత్యమక్షరాల;
నరునిఁగాంచి మీఁది కుఱుకక వ్యాఘ్రంబు
పరుగువాఱెనన్న నరిదియొక్కొ? ౩౮౪

ఆ.వె. జయపురంబు, నాబుశైల, లిమ్డీ, భూజ
నగరపుణ్యపత్తన, మహిశూర,
కొచ్చి దేశములను గోర్కె మెఁగనుచు రా
మేశ్వరమున కాతఁ డేఁగెఁ బిదప. ౩౧౫

దక్షిణయాత్రలు ౪.

మ. తొలిజన్మంబులపాపముల్ కడుగు సే
తుస్నానముం జేసి, బి
ట్టలమిన్ సైకతలింగదైవతము, రా
మేశాఖ్య, మాజానకీ
లలనాప్రాణపతిప్రతిష్ఠిత, మన
ల్పంబైనభక్తిన్ సమ
ర్చలుగావించి యతీశ్వరోత్తముఁ డెదం
బ్రాపించెఁ బెన్ హర్షమున్ ౩౧౬

ఆ.వె. కడలికరుడులీఁది 'కన్యాకుమార్యగ'
మునకు నచటు గదలిపోయె నతఁడు;
సరవి దుస్తరంపు సంసారసాగరం
బీఁదినట్టి డేది యీఁదలేఁడు ? ౩౧౭

ఆ.వె. ఆతఁ డమ్మవారి నర్చించి యచ్చటి
జలధితీరగండశిల వసించి
తనకు దారినడుమ ననుభూతమగు లోక
వృత్తమును స్మరించి యిట్లనుకొనె. ౩౧౮

చ. చిలుకలవోలె శాస్త్రము వ
చ్చినపల్కులె యెల్లకాలముం
బలుకుచు స్వానుభూతి యణు
మాత్రముగానక తారు పట్టుకుం
దెలునకు మూఁడుకాళ్ళని ప
దిం బదిగాఁ బిడివాదమాడు మూ
ర్ఖులగు మతాధికారులఁట !
రోఁతగదా! మతధర్మరక్షకుల్. ౩౮౯

మ. అడుగంటెన్ మనభారతీయమగు వి
ద్యల్; పుచ్చిపోయెన్ గడు
న్గడుధర్మంబును; వేషభాషణములున్
బాశ్చాత్యలోకంపుఁ బో
కడలన్ మైలవడెన్; సమస్తజనల
క్ష్యం బర్థకామంబులై
పెడదారింబడె; బూతిగంధియయి యీ
విశ్వం బిసీ ! కన్పడున్. ౩౯౦

మ. తినఁగామూఁగుచు నెంగిలాకులపయిన్,
దీర్పంగఁ బెన్దప్పినిం
జనుచున్ సీ ! గవులూఱుగుంటలకు, వృ
క్షచ్ఛాయలంబందు చెం

డను వానన్, మెయిఁజిక్కిపోఁతలను మా
నంబెట్లో! రక్షించుకొం
చును జీవించెడిపేదలం గనఁగఁ జిం
చుం దుఃఖ మీఁకొందమున్. ౩౼౧

గీ. సప్తభూమికమైన ప్రాసాదములును,
బంచభక్ష్యాన్నములు, జిల్గువలువపిండుఁ,
గడిఁదిసిరిసంపదలుగల్గి యడరువార
లెఱుఁగఁబోవర వీరు సోదరులటంచు. ౩౼౨

సీ. ముక్కారుఁబండుభూములు పచ్చగడ్డియు
మొలవని చవిటిపఱ్ఱలుగ మాఱెఁ;
ప్రాణికోటులకు జీవనమిచ్చుచునుండు
వారిదశ్రేణులు వట్టిపోయె;
బండ్లకొలంది నెప్పట్లఁబండులనీను
చెట్లమొత్తంబుల చేవదగ్గెఁ;
బిదికినఁగడవల పెచ్చుగాఁబాలిచ్చు
నెల్లయావుల పొదుంగు లెండిపోయె;

గీ. నోషధులశక్తియడుగంటె నూచముట్టు;
దీసె విజ్ఞానవాహిని తేఘమమిగుల;
నానవాలునుగాన్పింప కాఱిపోయె
బాత్రిగా దేహబలరేఖ భూజనులకు ౩౼౩

గీ. అక్షరాస్యులు నూట దశాంశముండి;
రుండెవేయింటమెఱియ యొక్కండుమాత్ర;
గలఁడు గండరగండఁ డొకండు కోటి;
భరతఖండంబు క్షయరోగిపగిది నుండె. ౩౯-౪

మ. ఘనశిల్పంబుల, దత్త్వశాస్త్రమున, సం
ఖ్యాశాస్త్రమందున్, రసా
యనతంత్రంబున భూఖగోళముల, వై
ద్యంబందు, నిట్లన్నిటన్
గనె లోకోన్నతి భారతంబు మును; లో
కాలోకముల్ దాటిపో
యెను దత్కీర్తి; యదృష్టరేఖ యిపు డి
స్సీ! మాసిపోయెం గదా! ౩౯-౫

గీ. తమకు సేవకు వలసినంతగనె యలఁతి
యలఁతివిద్యల నేర్పింతు రాంగ్లవిభులు;
"మాటలకుఁగన్నతల్లియు మాఱుదల్లి
పెట్టున" కటన్నగతిఁ గానిపింత్రు వారు. ౩౯-౬

శా. చాలున్ మూలయు లేని
సాంఘికదురాచారంబులే యయ్యెఁబో
మేలుంబంతులు జాతికిన్ భగతభూ
మిం; దత్పురోవృద్ధికిన్

ఆలోచింపఁగ వేరుపుర్వులు మతా
ధ్యక్షుల్ ; పురోభాగణం
బేలా ! పెక్కులు ? దయ్యముల్ కరణి నెం
తేఁ బట్టి పల్లార్చెడిన్. ౩౯౭

గీ. నఖశిఖాంతంబు మార్చె హైందవులనెల్లఁ
బ్రాఁకి పాశ్చాత్యసభ్యత వ్యాధివోలెఁ ;
బారమార్థికదృష్టి గోల్పడెను; దానఁ
స్వార్థచింత విశేషించె నవధిఁగడచి ౩౯౮

గీ. స్వస్వరూపంబు మఱచిరి భారతీయు
లకట ! యాత్మస్వరూప మనన్యమంచుఁ
దృప్తులయిరి పాశ్చాత్యులీయిరువురికిని
గనులు దెఱపింపవలెఁ గలికమును వేసి ౩౯౯

కం. అన్నట్లు స్మృతికివచ్చెను ;
మొన్న "అమెరికా"ఖ్యదేశమునను "షికాగో"
యున్నగరిఁ బ్రపంచమతస
భన్నడిపింతురని వింటిఁ బత్రికవల్లన్. ౪౦౦

మ. అదిగో ! సాగరుఁ డూర్మిహస్తముల
నాహ్వానించుచుండెం బ్రతీ
చ్యదిశాయాత్రకు నన్ను ; విశ్వమతస
భ్యశ్రేణిలో రామకృ

ష్ణువయుఁ భారతధర్మదుందుభి నభి
ష్ఠుత్యంబు ప్రయోగించి ప్రతి
ష్ఠించె నానాఁటికి నా ర్షసంస్కృతికిఁ బు
నర్బోధించి పాపంబులఁ గడచి. ౪౦౧

గీ. చిల్లిగవ్వేనియును నాదు చెంత లేద ;
అమెరికా దేశమున కెట్టు లరుగఁగలను ?
బిలిచె రత్నాకరుఁడు నన్ను వెలుపదేల ?
కలదు నా తల్లియగు రత్నగర్భ మరియు.” ౪౦౨

గీ. అనుకొని ముగించుకొని తీర్థయాత్ర నంతఁ
జెన్నపట్టనమునకుఁ విచ్చేసె నతఁడు ;
తరణి దర్శనమునకయి తమ్ములట్లు
తనుఁ బ్రతీక్షించు ప్రజల సంతసము పఱుప. ౪౦౩

గీ. అపరశంకరుఁడని పండితాళి పలికెఁ ;
బామరగణంబు “ పైల్వానుస్వామి ” యనియె ;
యావతము “మన్మథస్వామి’ యనుచుఁ బొగడె;
వాని విద్యాబలాంగసంపదలు గాంచి. ౪౦౪

కం. అమృతంపుజల్లు పగిదిని,
హిమాంబుపూరంబు కరణి, నేతదుపన్యా
సము కంఠమాధురియు, వా
క్చమత్కృతియుఁ గలిగి తద్ద శ్లాఘ్యంబయ్యెఁ. ౪౦౫

కం. "తెలిసియుఁ దెలియక పహర్నిశ
ముల సలుపు సమస్తపాపములఁ దొలఁగింపన్
దలఁపుము! రేపును మాపును
నలసతఁ గ్రమముం ద్యజింప కాపరమేశున్. ౪౦౬

కం. కొనిపోవుఁ బ్రాచ్యసభ్యత;
జనుధర్మాశ్రయత నీశసన్నిధి; కనుపున్
వెనుకకుఁ బ్రతీచ్యసభ్యత
ఘనార్థకామైకబద్ధ గావుట సతమున్. ౪౦౭

గీ. శ్రీపరాత్పరుసాక్షాత్కరించుకొనఁగఁ
దివిరి దగ్గఱిదారినిఁ దెలుపునట్టి
మతమె యత్యుత్తమంబైనమతము సుమ్మి!
అనుసరింపుము! తద్ధర్మమును గ్రహించి. ౪౦౮

గీ. కడుపుఁ జంకకుఁ దగిలించి పుడమినాల్గు
చెఱఁగులందు యథేచ్ఛఁ గ్రుమ్మఱుము; కాని
వేషభాషాప్రవర్తనల్ వీడకోయి!
వీడెదే మానవత్వంబె వీడు నిన్ను. ౪౦౯

గీ. జ్ఞానముంబట్టి యుచ్చనీచతలు గలుగుఁ
గాని కేవలజాతిచేఁ గాదు! కాదు!
కాన గర్వోన్నతంబు నీదైన చూపుఁ
గ్రిందికిం దింపి సామాన్యవృత్తి మనుము! ౪౧౦

కం. "చిలుకుఁడు సంస్కృతవిద్యా
జలధి; ననర్ఘ్యమగురత్నజాలము దానం
గలదుచుఁడీ! దేవభాషను
వెలివెట్ట దరిద్రుఁడగును విజ్ఞానమునన్. ౨౧౧

ఆ.వె. ప్రకృతిశాస్త్రములను బఠియించి నాస్తిక
వాదులై మెలంగవలదు! వలదు!
ప్రకృతిశాస్త్రములను భారతీయులతత్త్వ
శాస్త్రములను జతగఁజదువ మేలు! ౨౧౨

కం. నిరతంబు సాముసేయుఁడు !
శరీర మాద్యముగుధర్మసాధనముగదా!
మెఱుఁగిడుకొను నన్యోన్యము
శరీరబలమును ధరిత్రి జ్ఞానబలంబున్. ౨౧౩

కం. పరదేశ్యులువ్రాసిన మన
చరితలు కల్లలకరుళ్ళు; స్వమహిష్ఠత, స్వే
తరుల లఘిష్ఠత వారికి
గుఱి; భారతబుధులె వ్రాసికొనవలె నింకన్. ౨౧౪

కం. తొలి గూడుగుడ్డలిడి బీ
దల సాదుల మనుపవలయుఁ; దదుపరిఁ గఱపన్
వలె విద్యయు; మానవసే
వలె మాధవసేవలంచు భావింపుఁ డెదన్. ౨౧౫

గీ. "భూతదయ" "భూతదయ" యనుచుఁ బ్రీతిఁ బలుకఁ
బోవకుఁడు! భూతదయగాదు భూతసేవ
సకలభూతంబు లీశ్వరాంశములుగాన;
భూతదయ నా నహంయుతాస్ఫూర్తి దోఁచు." ౨౧౬

గీ. అనుచుఁ బ్రత్యుత్తరించె నాయూయి ప్రాజ్ఞ
సంచయప్రశ్నముల కెల్ల స్వామి సభల
విచ్చె సంశయములు మంచువిచ్చినట్లు;
తేజరిల్లెను జిత్తముల్ దెసలునోల. ౨౧౭

గీ. స్వామిసంకల్పముఁ గ్రహించి సభ్యులెల్ల
నాయనప్రపంచమతసభాయాత్రకైన
వ్యయమునకు నైదునూర్లరూప్యంబులొసఁగఁ
గైకొనండయ్యె గుర్వాజ్ఞగామి నపుడు ౨౧౮

గీ. పశ్చిమాద్రికిఁ జను నాత్మబాంధవుఁ గని
ముదుఁగుతమ్ములచందాన మోడ్పుఁగేలు
పరగఁ బౌరులు హైదరాబాదుకరుగు
స్వామివరు సాఁగనంపిరి భక్తిమెరయ. ౨౧౯

గీ. హైదరాబాద్ నవాబు నాహ్వానమంది
పోయి దర్శించి యూతని ముగ్ధుఁ జేసె;
జదువులసరస్వతియకదా! సందియంబె?
అతనిప్రాగల్భ్యముంగాంచి యబ్రపడఁగ. ౨.౨౦

గీ. వ్యాసుఁడో! వసిష్ఠుఁడో? యీమహామహుండు
ఆంగ్లవిద్యాచణుండయి యవతరించె
'శకపురుషుఁ'డన్నఁ జెల్లు నీస్వామి యంచుఁ
దదుపదేశంబువిని ప్రజల్ తలఁచుకొనిరి. ౪-౧౧

ఉ. కానుకలిచ్చి ధన్యతను
గాంచ నవాబుదలంచి పంపనా
హ్వానము నిస్పృహుండగుట
నాయన వానిఁదిరస్కరించె; నా
పైని 'నిజాం' మిఁకెట్టులని
"పశ్చిమఖండపుయాత్రకై వ్యయం
జేసిభరింతు" నన్న నద
నియ్యదిగాదని యిచ్చె దీవనల్. ౪-౧౨

కం. 'ఇసలాము' మతముఁగూర్చి
నసిగ ముసల్మానుబుధుల సంప్రశ్నింపన్
అసమర్థులయిరి వారలు
సుసంగతంబగుజవాబుఁ జూచి వచింపన్. ౪-౧౩

గీ. తనదు పశ్చిమఖండయాత్రనుగుఱించి
యెదను దలపోసికొంచు వహింప నిద్ర
స్వామి గలఁగాంచెనొకనాఁడు రామకృష్ణుఁ
డుదధిఁజొచ్చుచుఁ దనుఁబిల్చుచున్నయట్లు ౪-౧౪

గీ. అంత మేల్కాంచి స్వామి సాష్టాంగనతులు
సేసి యనె "దేవ! యిగో! ప్రతీక్షించుచుంటిఁ
దావకాజ్ఞకు; నేఁటికి సేవకుఁడగు
నాపయి న్నీకు దయగల్గెనా?" యటంచు ౪-౧౫

గీ. హైదరాబాదునుండి ప్రయాణమయ్యె
స్వామి యాచార్యదేవుని రామకృష్ణు
పత్నియగు శారదాదేవి పాదపద్మ
దర్శనమొనర్చి దీవనల్ తగ గ్రహింప. ౪-౧౬

కం. గురుపత్నినాఁగ రెండవ
గురుదేవతయంచు నెంచుకొందురు శిష్యుల్;
గురువుకడ కఱచువిద్యకు
గురుపత్నిశుభాశిషములగుఁ దోహదముల్. ౪-౧౭

గీ. శారదామాత దివ్యాశిషంబులంది
స్వామి చింతించుచుండంగ వ్యయముఁగూర్చి
సిద్ధసంకల్పుఁడగుట విచ్చేసె నొక్క
కమ్మఁగొని లెంకయొకఁ; డిట్లుగలదు దాన. ౪-౧౮

గీ. "పూజ్యులగు వివేకానంద బుధతిలకుల
పాదపంకజసంచరద్బంభరంబు;
ఖేత్రిపురరాజు, పెద్దలసేవకుండు
వినతిపూర్వకముగ వ్రాయువిన్నపంబు. ౪-౧౯

మ. భవదాశీర్వచనప్రభావమున నా
భాగ్యంబుప్పైకుబ్బె; మ
ద్భవనంబం దుదయించెఁ జంద్రుఁడు; మదు
ద్యానంబుపుష్పించె; నా
భువియందుఁ లభియించె రత్నఖని; యీ
పుత్రోదయానంద మే
భవదీయంబగు దివ్యదర్శనముచే
వాంఛింతుఁ బూరింపఁగన్. ౪౩౦

గీ. తమరు పశ్చిమఖండయాత్రనుగుఱించి
ముచ్చటించుచునుంటిరి యచ్చటచట
నా వ్యయంబును భరియించునట్టిభాగ్య
మొదవునే! నాకటంచుఁబొందుదును జింత" ౪౩౧

కం. అని యున్న జాబుఁగని యా
క్షణమున "సంపన్నమయ్యె సర్వంబును నా
కనఘుఁడు గురుదేవునిదయ"
ననుచుఁ క్షేత్రీపురప్రయాణ మొనర్చెన్. ౪౩౨

ఉ. పొచ్చెములేనిభక్తిమెయి
భూపవరేణ్యుఁడుఁ దల్లతాఁగియున్
వచ్చినస్వామిదివ్యపద
పద్మయుగంబును సమ్మదాశ్రులం

గ్రచ్చుఁగడ్డి స్వీయకర
కంజములన్ వరివస్యసేసి తా
రిచ్చిరి వానిచేతి కతఁ
డిచ్చిన యా పసిముద్దుపాపనిన్ ౪౩౩

గీ. శిరసునం జేయినిడి ‘ చిరంజీవ ’ యంచు
నతఁడు“స్వస్త్యస్తు”టంచు ‘శ్రీర’స్తటంచు
బిడ్డనాశీర్వదించి, దీవించి వారిఁ
బ్రణతశిరసుల సంతోషపఱచెఁ గరము. ౪౩౪

౧౨ మొదటి అమెరికా ప్రయాణము.

గీ. సర్వసన్నాహములొనర్చి స్వామియాత్ర
కార్యుఁడగు క్షేత్రిపతి యాత్మకార్యదర్శిఁ
బంప వెంబడిఁ, జేరి ముంబాపురంబు
నెక్కెనోడను వీడ్కోలునీయఁ బ్రజలు. ౪౩౫

శా. చీనాలోదిగి బౌద్ధమందిరము వీ
క్షించెన్; జపాన్ దేశ్యముల్
నానాయంత్రపరిశ్రమాలయములం
దర్శించెఁ; దద్వర్గ్యవి
జ్ఞానాభ్యున్నతి, దేశభక్తియును, ద
జ్జాత్యోర్వ్యనిద్రాణ ని
ర్మాణప్రౌఢిని మెచ్చుకొంచమెరికా
రాష్ట్రంబుఁ జేరెం దుదిన్. ౪౩౬

కం. అతఁడు "షికాగో"నడుగిడ
"మతసభ జరుగు నిఁక రెండుమాసములకుఁ; ద
త్ప్రతినిధులును నిర్ణీతుల";
యితి విని తనరాకయయ్యెవృథయని వగచెన్. ౪౩౭

గీ. స్వామి క్షణమూరకుండి "శ్రీరామకృష్ణు
నాజ్ఞ, శారదాదేవిదివ్యాశిషములు
గావు నిష్ఫలములుగ; మార్గంబు నాకు
దొరకకుండద"యని ధైర్యమఱకయుండె. ౪౩౮

కం. ప్రతిభాసమన్వితుండగు
నతండు పెదవింగదల్ప నచ్చటి ప్రజ య
ద్భుతపడెఁ; గర్ణాకర్ణిగ
శ్రుతమయ్యెను వానిలోఁతు సూరివరులకున్. ౪౩౯

కం. మతపరిషత్ప్రేషిత పం
డితులనె ప్రతినిధులఁగాఁగ నియమించెడి ప
ద్ధతి నుల్లంఘించి సభా
పతి స్వామిని నర్హతమునిఁ బ్రతినిధిగఁ గొనెన్. ౪౪౦

మ. నియతంబైన దినంబునందు సభ సం
ధింపంబడెన్; దిగ్విశా
లయశోధుర్యులు వేలమంది విబుధుల్
పాండిత్యనిష్ణాతు ల

య్యాయిదేశార్హములైన వేషములతో
నాసీనులై రందు ది
వ్యయ లాస్యంబులయొద్ద నిష్ప్రభములై
పెంపేది కానంబడెన్. ౨౨౧

౧౩ విశ్వమత సభారంగము.

ఆ. వె. కావిశాటితోడఁ, గావిలుంగీతోడఁ
బసిఁడివన్నెలీను పాగతోడ
బ్రహ్మతేజముట్టిపడు నాననముతోడ
నచట దర్శనీయుఁడయ్యె స్వామి. ౨౨౨

కం. "ఎవరీతం? డెవరీతం?
డెవరీతం?" డంచు మోములెత్తికనిరి స
భ్యానరులు; వైలక్షణ్యము
ప్రవచింపఁగరాని దెదియొ? వారి కగపడెన్. ౨౨౩

చ. ప్రతినిధు లొక్కరొక్కరె స
భాపతివేదిక నెక్కి తీసి కా
గితములు ముక్కుటద్దము లో
గిఁ సవరించుచు మధ్యమధ్య దృ
క్తతి సభపై నిగుడ్చుచును,
దాండవమాడుచు, బల్లగ్రుద్దుచున్
క్షితి స్వమతంబె మోక్షమును జేర్చునటంచు
నహంకరించుచున్. ౨౨౪

కం. పులుముడు పులిమిరి యా యా
పలుకుల, నాపాతమధుర భావంబుల, వా
రలు; 'బయటబటారము లో
పలను లొటార' మనుగతి నుపన్యాసముల౯ ౮౮౫

కం. ప్రతిప్రతినిధియును దనకా
గితమె మహాత్తమమటంచుఁ గీర్తించుకొనె౯
బ్రతివాఁ డద్దమున ముఖ
ప్రతిబింబముఁగాంచి సుందర మ్మనుకొనఁడే ? ౮౮౬

కం. తరువాతి వంతువచ్చెను
నరేంద్రునికి; మొదటఁ గంపనమునొంది యతం
డఱముడిఁగి రామకృష్ణుని
స్మరించి యుత్సాహమొంది చనివేదికకు౯. ౮౮౭

గీ. మొగిచి కేలు "సభాయై నమో" యటంచు
హైందవాచారముంబట్టి "అమెరికా స
హోదరీ సహోదరులార !" నాఁ దదీయ
నవ్యసంబుద్ధిఁ గరతాళనాద ముబ్బె. ౮౮౮

కం. అడఁగఁగ సముద్రఘోషము
వడువునఁ గొండొక్కవడి కుపన్యసియింప౯
గడఁగె నతఁ డాశుఫక్కినిఁ
జిడిముడిగొనకుండఁ బలుకు చేడియుపగిది౯. ౮౮౯

గీ. "కలఁడు భగవంతుఁ డొకఁడని యిలఁ గలట్టి
యెల్లరు మతస్థులొప్పిరిం; కేమి భేద ?
మనఁగ నదసీయమందిరంబునకుఁబోవు
మార్గములె భిన్నభిన్నముల్; మతము లివియె ! ౪౫౦

గీ. వంక లెల్లయుఁ గడలి కేపాఱునట్లు
వివిధమతసంప్రదాయముల్ వేయునేల ?
ఋజువులైనను, గుటిలంబు లేని నిజము
సాఁగు నాపరమేశ్వరు సన్నిధికినె. ౪౫౧

కం. "ఎవ రేగతి భావించిన
నవుదును బ్రాప్యముగ వారి కారూపముతో
భువి"నంచును భగవంతుం
డు వచించెను గీత నర్జునునకుం బ్రీతిన్. ౪౫౨

గీ. శ్రీపరాత్పరు సాక్షాత్కరించుకొనఁగఁ
దివిరి సామీప్యమార్గంబుఁ దెలుపునట్టి
మతమె యత్యుత్తమంబైన మతము సుండు !
కాదు నిర్ణాయకంబు సంఖ్యాబలంబు. ౪౫౩

గీ. మానసం బద్దమట్లు నిర్మలినమైనఁ
బ్రతిఫలించును దానఁ బరాత్పరుండు ;
జీవి యంతర్ముఖమున నీక్షించెనేని
నతఁడు సాక్షాత్కరించు; దివ్యత్వమొదవు. ౪౫౪

కం. భగవత్సాక్షాత్కారము
నఁగ నపరోక్షానుభూతినా, మోక్షమునా
భగవత్సాయుజ్యమునా,
భగవత్ప్రాప్తియున నొక్కభావమె చుండీ! ౨౫౫

గీ. పుణ్యఫలముగ స్వర్గంబుఁబొంది జీవి
యది సమాప్తంబుగా భూమియందుఁబుట్టుఁ;
గర్మనాశంబువలన మోక్షము లభింప
మరలఁబుట్టక కలియు బ్రహ్మంబునందు. ౨౫౬

గీ. జనుఁడు సేవింపవలయు నౌషధము విడక
దీర్ఘరోగంబు నశియింప దీర్ఘకాల;
మట్లు మనపూర్వపూర్వజన్మాఘ మడఁగఁ
బెద్దపడి దైవతంబు సేవింపవలయు. ౨౫౭

గీ. విరియఁగ మొగిళ్లపిండు వేవెలుఁగులడర
నంబుజాప్తుండు ప్రత్యక్షుఁ డగునుగాదె?
సంచితంబగుకర్మ నాశమునుబొంద
సరగఁ బరమేశ్వరుండు సాక్షాత్కరించు. ౨౫౮

మ. చెఱసాలం ద్రుమబుధుల్ ప్రపంచము నిసీ!
జీవుల్ పురాజన్మలం
బోరిఁగావించిన పాపకర్మలఫలం
బుం బొంద నేతెంచుచుం

దురు; తత్తద్దురితంబుఁబట్టి కలుగుఁ
న్యూనాధికంబైన శి
క్ష రుజాదుఃఖముఁ దొట్టి; శాశ్వతిక సౌ
ఖ్యంబబ్బు మోక్షంబునఁ. ౪౫౯

ఆ.వె. మరలమరల జననమరణముల్ లేకుండ
భగవదైక్యమగుట ప్రాణికిగుఱి;
కర్మఁజిత్తశుద్ధి; జ్ఞానమద్దానఁ, ద
ద్భగవదైక్యమొదవు దానఁదుదికి. ౪౬౦

గీ. అన్యులెల్లరు దలఁచి సుధాబ్ధియంచుఁ
జిత్తగింపంగ సంసారజీవనంబు
భారతీయులు ముఱికికూపంబటంచు
నూబినేలంచుఁ గడు నేవగించినారు. ౪౬౧

సీ. పసిఁడిదువ్వలువలు విసిరిపాఱఁగవైచి
కావిపుట్టంబులఁ గట్టినారు
రమణీయరత్నసౌధము లలక్ష్యమొనర్చి
చీఁకటిగుహాల వసించినారు
రసరసాన్నములు నీరసమంచుఁ బోఁద్రోసి
వేళ్లు వెల్లఁకుల సేవించినారు
పువ్వులసెజ్జలు దవ్వుదవ్వుల రోసి
పఱపురానేలలఁ బండినారు.

గీ. ఆత్మభోగార్థము విచిత్రయంత్రములను
బహులు గని పెట్టుచుండంగ భారతర్షు
లాత్మమోక్షార్థము తపంబు నాచరించి
యాపరాత్పరుఁ గాంచి రత్యద్భుతముగ ౨౬౨

గీ. అన్యదేశ్యుల గమ్యలక్ష్యంబు చూడ
నాకలోకంబ; ప్రాచ్యదేశర్షి "అదియు
నశ్వరంబిస్సి" యని రోసి శాశ్వతంబు
నపునరావృత్తియగులోక మభిలషించె ౨౬౩

గీ. అన్యదేశ్యులసంస్కృతి యాశ్రయించి
పత్తనపురంగములఁ దాండవంబునాడ
భరతదేశ్యులసంస్కృతి వాసముండె
శైలగుహాలందు వనతరుచ్ఛాయలందు ౨౬౪

కం. పరతత్త్వంబును సాక్షా
త్కరించుకొన్నట్టి ఋషులు ద్రష్టలు గల రెం
దఱో! హిందుదేశమందుం;
బరదేశములం దొకండు పరగెనె! చెప్పుఁడా! ౨౬౫

మ. తనచుట్టుం బెనుగూఁటి నల్లుకొని త
ద్గర్భంబునం జిక్కి పె
ల్చన రాఁజాలక పైకి నందె మడియున్
సాలీం; డ్లటుల్ భోగ్యవ

స్తునికాయంబును సృష్టిసేసికొని హా
ద్దుల్ మీఱి నందుండి మో
క్షణముం బొందఁగ దారిఁగన్గొనరు పా
శ్చాత్యుల్ శతాబ్దాలకున్ ౪౬౬

గీ. ఇదె సనాతనమతతత్త్వ; మీమతంబె
హైందవీయంబు, వైదికం, బౌపనిషద,
మార్గము, నటంచు భిన్నభిన్నాహ్వయముల
వ్యవహరింతురు; వీని సిద్ధాంత మొకటె ! ౪౬౭

గీ. విశ్వభాషలఁగల గ్రంథబృందమందు
నాద్యములు వేదముల; వానియాది దెలియ;
దట్లగుట వేదమతమును వ్యవహరింతు)
విబుధులు సనాతనంబని పేరుపెట్టి ౪౬౮

గీ. అవనిఁ గ్రీస్తుమహమ్మదీయాదిమతము
లయ్యయిప్రవక్తలంబట్టి యాధునికము ;
లీసనాతనమతము గాకెవ్విధంబు
ఉన్న దజ్ఞేయకాలంబునుండి కనుఁడు. ౪౬౯

గీ. కావున సనాతనమతంబె కన్నతల్లి
యఖిలమతముల; కిందు లేనట్టి వితర
మతములం గానరావు ధర్మములు; దీన
నున్న వేకొన్నియో యొప్పుచుండు నందు.” ౪౭౦

ఆ. వె. ఇట్లు సజలజలదమట్లు గంభీరరా
వంబుతోడ సభ నుపన్యసించు
చాఁగి నిముస, మడిగె హైందవమతతత్త్వ
మెఱిఁగియున్న వార లెంద? ఱంచు ౪౭౧

చ. అనవుడుఁ జేతు లెత్తి రట
నైదుగు రార్గురె వేలమందిలో
ననె నపు డావివేకుఁ డిటు;
"లక్కట! మామతబాలశిక్షలుం
గనుఁగొననట్టి పండిత శి
ఖామణు లెందఱో! నెట్టిగా విమ
ర్శన మొనరింత్రు; లాఁతు లిటు
సల్పిన మీరలు సైఁచియుందురే? ౪౭౨

గీ. స్వమతపరమతధర్మతత్త్వము లెఱింగి
పరమతవిమర్శనము సేఁత పాఁడియగును;
జ్ఞానలవదుర్విదగ్ధులఁ గాంచి వీరి
బాలకు లటంచు క్షమియింత్రు ప్రాజ్ఞవరులు." ౪౭౩

ఆ. వె. అని యుపన్యసించి హస్తాబ్జములు మోడ్చి
వినయమునఁ గృతజ్ఞతను వచించి
యాసనంబుడిగ్గ నత్యద్భుతముగఁ జ
ప్పట్లవాన గురిసి పెద్దవఱదవాఱె. ౪౭౪

కం. ప్రతివిషయము క్రొంగ్రొత్తై
ప్రతిశబ్దము నూతనార్థబంధురమగుచున్
అతితమముగ నాశ్చర్యచ
కితులం గావించె నతనికృతభాషణలోన్. ౪౭౫

కం. దివిటీకడ దివ్వెలవలె
'వివేకు'కడఁ గానఁబడిరి పెఱప్రతినిధు; ల
ల్లవలోకించిరి సభ్యులు
భువికి దిగిన దేవదూతపోలికి నతనిన్. ౪౭౬

కం. కరచాలనంబొనర్చిరి
తఱిసి మహామహులు పండితశిరోమణు ల
త్తఱి; స్వామిఁ బ్రశంసించిరి
పరస్పరముఁ ద్రోసికొంచువచ్చి సభికుల్. ౪౭౭

చ. మతసభయందుఁ బాల్గొనిన
మాన్యులలో శశిపోలెఁ దారకా
వితతినిఁ దేజరిల్లెను వి
వేకుఁడె సర్వకళాప్రపూర్ణుఁడై
కుతుకమెలర్ప సభ్యులు చ
కోరములట్టులు ప్రీతిఁ దద్వచో
మృతమును గ్రోలి; రివ్విధము
నెవ్వరుఁగాంచరు పూర్వమెన్నఁడున్.

సీ. పులకండములమొత్తమును బైకిదొరలించు
మాద్రి నింపారెను మధురకంఠ;
మతిలోకమైన పూజ్యతకు సాక్ష్యంబిచ్చు
తెగనుండె వినయవిధేయవృత్తి;
లమరగంగాప్రవాహమునకు సైదోఁడు
రహిఁనొప్పె నాశుధారాక్రమంబు;
విజ్ఞానరాశిని వెసఁ జేటలంజెర్వ
నట్టులం దగె నుపన్యాససరణి;

గీ. మేరమీఱినప్రతిభ, మైసో, రివెల్ల
మించి యొకదానినొకటి యూహించరాని
పగిది లోకోత్తరత్వంబుఁ బగటు; నిట్టి
విబుధమణి “సభాశో సభవిష్యతి”క్తితి ౧౭౯

కం. అతని ముఖనిస్సృతంబగు
ప్రతిశబ్దము వదల కక్షరము నాత్రముతోఁ
బ్రతివారు వినిరి; నిశ్చే
ష్టితులయి వీక్షించి; రుగ్గడించిరి వానిన్. ౧౮౦

శా. వార్తాపత్త్రికలెల్ల స్వామిమహితో
పన్యాసముం, బాండితీ
స్ఫూర్తిం, గీర్తినిఁ, బూర్తినిం బొగడుచున్
ముద్రించె వ్యాసంబులన్;

హ ర్తింబట్టి 'షికాగో' పత్త్రనజనం
బాపూజ్యుఁ డూరేఁగుచో;
న ర్తించెం బురకుడ్యపం క్తిని నగ
ణ్యాంబైన తచ్చిత్రముల్. ౪౮౧

కం. అహమహమిక నప్పౌరులు
మహామహునికి నతనికి సమర్పించిరి తా
రహరహ మాతిథ్యంబులు;
విహాయసంబంటి యతఁడు వెలిఁగె రవివలెన్. ౪౮౨

కం. అలక్రైస్తవపాషండుల
కులపత్త్రిక వ్రాసె; "నిట్టికోవిదులకుఁ డా
వలము భరతదేశము; వా
రలకే మనబోధకులు గఁ జనువార లిసీ? ౪౮౩

కం. రతనంబు శ్రీవివేకుం;
డితరబుధులు గులకరా లిసీ! మతసభలో;
రతనము లితరులునగుచో
నతఁడు * "కులీనన్" రతనమయుగు నిక్కముగన్. ౪౮౪

* ప్రపంచమందలి రత్నములన్నిటిలోఁ బెద్దది 'కులీనన్' రత్నము. ఇది ౩౦౧౪
కేరట్లుతూకము గలది.

గీ. వేయునేఁటికిఁ? బాశ్చాత్యవిజ్ఞకోటి
వారి శుశ్రూషఁగావించి వ్రాల్చి శిరసు
వారివిద్యలు గఱచుటే వాంఛనీయ;
మందుకై బోధకులఁబంపు టర్హ" మనుచు. ౮౧౯

చ. "నలువదియేండ్లనాఁడు మత
నాయకులైన భవాదృశార్యు లీ
స్థలమున నిట్లు క్రైస్తవ మ
తంబు విమర్శ మొనర్చియున్నచో
శిలలను రువ్వియో? శిరసు
ఛిన్న మొనర్చియొ? కాల్చి వేసియో!
నిలువునఁ జంపియుం"డని య
నెన్ బుధుఁడొక్కఁడు డాసి స్వామితోన్.

కం. "స్వమతాహంకారోన్మా
దము నరనరముల జీర్ణించి తప్పతిరుగు ప
శ్చిమసీమఁ జికిత్సింపఁగ
నమోఘవైద్యుండవీవె!" యని యొక్కఁడనెన్. ౮౨౧

గీ. సభ్యరంజన మొనరింపఁజాలనట్టి
వక్తృపన్యాసమును వీడి బయలికేగు
పారిషద్యులఁగని సభాపతి వచించు
"వేచుఁడీ! యుపన్యసించు వివేకుఁ"డంచు. ౮౨౨

గీ. "అయిదునిమిషాల తడవె మాటాడు"ననిన
గొణుఁగుకొంచేదొ? వక్తపై సణుఁగుకొంచుఁ
నయిదుగంటలు వేచియుం డ్రతనికొఱకు
విసరుకొంచును నా మందు వేసఁగితఱి. ౪౮౯

౧౪ అమెరికాదేశ పర్యటనము

కం. మతసభలోఁ బ్రాపించిన
ప్రతీతినింగాంచి స్వామ్యుపన్యాసములన్
ఇతరత్ర యేఱుపరచిరి
మతిమంతులు గొంద ఱొక సమాజము పేరన్. ౪౯౦

చ. అనుకొనె స్వామి" యమ్యెమెరి
కాదిక పశ్చిమసీమలన్ సనా
తనమతధర్మతత్త్వమును
దానఁ బ్రచారము సేయవచ్చు" నం;
చనుకొని రాసమాజగతు
లా మిషచే ధనముంగడింప వ
చ్చునసుచు; స్వార్థబుద్ధు లవి
శుద్ధులు పశ్చిమఖండమానవుల్. ౪౯౧

గీ. అమెరికా దేశమందు ముఖ్యాతిముఖ్య
పట్టణంబుల నన్నింటి స్వామి దిరిగి
వరసనాతనధర్మ ముపన్యసించి
మోహముంద్రుంచి వారి యపోహ లడఁచె. ౪౯౨

కం. పలువురు క్రైస్తవ గురువులు
గల యొక సభయందు నమెరికాఖండమునన్
బిలువఁబడి స్వామి చని యటు
దులిపివయిచె హైందవమతదూషకుల నిటుల్. ౪౬౩

శా. " మీరల్ క్రీస్తుమహాత్ము శిష్యులరు మే
లౌనల్ ; మీ మతాచారముల్
చారిత్ర్యంబులు రోచ్చుగుంటల పరీ
క్షంజేయు ; మా భారత
క్షమాంగంబు మరమ్మతుం జలుపు సా
క్షా ద్దేవదూతల్వలెన్
నోరున్ వాయియు లేని జానపదులన్
మోసించి లోఁగొం ద్రిసీ ! ౪౬౪

చ. గుడికడనిల్చి మీదుమత
కోవిదు లచ్చటి కేఁగుదెంచుచుం
డెడి జనసంఘమాఁపి " గమ
నింపుఁడు ! విగ్రహపూజసేసి మీ
ర్చెడుదురు ; నారకంబునకుఁ
జేరుదురందురు ; మాదు వేల్పులన్
గుడులను , వేదశాస్త్రముల
గ్రుక్కను ద్రిప్పక తిట్టుచుం ద్రొగిన్.

కం. పరనిందయు, నాత్మస్తుతి,
యరయఁగఁ గులవిద్యమీకు ; నా శాస్త్రమునన్
బిరుదులుగాంచినవా ర్మత
గురువులు ; లోకోద్ధరణమె గుఱికాఁబోలున్. ౨౯౬

గీ. ఏల? ప్రేలెత్తిచూపుఁడా! యెవ్వఁడేని
హైందవుండొక్కఁ డీగడ్డ కరుగుదెంచి
మిమ్ము విమృశించినాఁడె? నమ్మెదము మేము
క్షోణి "శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణ" యటంచు ౨౯౭

ఆ.వె. కత్తిదూసి నెత్తుకాల్వలు గట్టించి
కాదె? మీరు ఖండఖండములను
బ్రాఁకఁజేసితిరి; భవన్మతంబునఁ బ్రేమ
సహనములకుఁ గలదె స్థలము నిలువ ? ౨౯౮

మ. పతితోద్ధారము పేరుపెట్టుకొని సం
పాదించి యీసీమ ద్ర
వ్యతతిం గ్రీస్తుమతప్రచారమునకై
యద్దాని వెచ్చించి భా
రతదేశంబునఁ "జీల్చియేలుఁ"డను మీ
రా ధర్మముం గార్యరూ
పత నొందించుచునుంటి; రా జనులు చూ
పన్ మాపయిన్ ద్వేషమున్. ౨౯౯

ఆ.వె. ఓనమాలురాని, యోబయ్యలకు నెర
గొలిపికాదె? మీరు గలుపుకొంద్రు;
పాలకులును మీదు వంశస్థులగుటచే
సాఁగివచ్చు మీదు నాగడంబు. ౨౦౦

కం. శ్రుతియుక్త్యనుభవములచే
మతపీరులతోఁ డఁబోరి మార్చెను దొలిఁ ద
న్మతమును శంకరుఁ; డీరలు
వెతకి నిరక్షరుల మార్చి వేతురు సరియే! ౨౦౧

కం. హిందూమహాసముద్రము
నందుంగల యడుసుఁదీసి యా మీపై నే
మందఱము వేసినను మా
యందలి మీచేయుద్రోహ మడఁగదు చుండీ! ౨౦౨

గీ. ఎంతవిద్వాంసులైన మీ రిక్కతమునఁ
గారు నిజమైనక్రైస్తవుల్ కారు! కారు!
పరమతద్వేషమును గ్రీస్తు గఱపినాఁడె?
అతఁడు జీవించియున్న నేమనితలంచు? ౨౦౩

కం. నిజముగ మీయాచార్యత
"సజీవమయి యుండవలయు" నవిఁదలఁచితిరే
ఋజుగతి మతప్రచారముఁ
బ్రజలకుఁ జేయుండు! సవ్యపథమున మనుఁడా!" ౨౦౪

మ. అనుచుం గ్రైస్తవదేశమధ్యమునఁ గ్రై
స్తాచార్యసంసత్స్థలిం
బెనుభూతం" బిదినాఁగ నిర్భయముగా
నిశ్శంకగాఁబల్కి యి
ట్లనె; "నే నిచ్చకమాడ; నున్నయది యు
న్నట్లందు మోమోటలే
కను; దప్పించినవానిని౯ సఖునిఁగాఁ
గైకొంద్రు మాహైందవుల్" ౫౦౫

కం. సుడిగాలి ధూళిరేఁపిన
వడువునను వివేకుఁడిడు నుపన్యాసమున౯
గడుఁగడు నుక్కిరిబిక్కిరి
పడిరి మతాచార్యులా సభారంగమున౯ ౫౦౬

కం. విని దీనిఁ గొంద ఱుత్తమ
జనులెద సిగ్గిలిరి; పరులశక్తతయును దు
దుర్జనతయుఁగలవారగుటను
ఘను నాతని బ్రువ్వఁ దిట్టఁగాఁ గడఁగి రిసీ! ౫౦౭

కం. అతనిపయి వేయఁబూనిరి
మతకరిప్రూఁబోండ్ల వాని మనికి కనిపి కు
త్సితమతులగు నామతగురు
హాతకులు నీలాపనింద లనవధికముగా౯. ౫౦౮

కం. కుక్కలు మొఱిఁగిన నేనుఁగు
లెక్కింపనిచంద మెద నిలిపి దూషణముల్,
ధిక్కారములు, గణింపక
ముక్కుకుసూటిగ నతండు పోవుచునుండెన్ ౫౦౯

గీ. ఆ యుపన్యాససంస్థకు నధికధనము
స్వామ్యుపన్యాసములచేత వచ్చుచున్న
దొంగ లెక్కలు సూపి యాదారి లోసంగి
రందు నాలవనంతె యాయతివరునకు. ౫౧౦

కం. తెలిసికొని వారియనృజుతఁ
దొలంగి యాసంస్థనుండి దూరంబుగ, న
ర్మిలి నుచితమొసఁగుచుండెను
వలసినవారలకుఁ దా నుపన్యాసములన్. ౫౧౧

కం. ఎచ్చటవిన్న వివేకుని
ముచ్చటె! యెచ్చోటఁగన్న బూజ్యతముని భా
స్వచ్చిత్రములే గోడల ;
మెచ్చెడిపత్రికలె నాఁ 'డమెరికా' యందున్. ౫౧౨

చ. పలువురు శిష్యులై యతని
వద్దను బాసికపట్టువైచి భూ
తలమునఁగూరుచుండి యమి
తంబగుభక్తియు శ్రద్ధయుం దగన్

గొలుచుచుఁ బాఠముల్ చదువ
కోఁగఁదొడంగిరి యాత్మవిద్యలో;
నలఁతితఱిఁ సుశిక్షితుల
నాతఁడొనర్పఁగ నైరి పండితుల్. ౫౧౩

గీ. ఆబుధుఁడు గుడజిహ్వికాన్యాయమునను
దెలుపు దుర్గ్రహవిషయముల్ తేటతెల్ల
హాస్యమధురోక్తులనుముంచి హర్షపఱచు;
చతనిబోధన మద్వితీయం బటంద్రు. ౫౧౪

గీ. అమెరికాలోని స్వామి జయారవంబు
పిక్కటిలె మాఱుమ్రోఁగుచు దిక్కులెల్ల
స్వసుతు వైభవముంగాంచి భరతమాత
విడిచె నానందబాష్పంబు లెడఁదగరఁగ. ౫౧౫

కం. మదరాసుపత్తనంబునఁ
బెదపెద్దలు గూర్చిసభ వివేకానందుం
బదిఁబదిగఁ బ్రశంసించిరి
తదీయమతసేవకొసఁగి తగ జోహారుల్. ౫౧౬

కం. కలకత్తానగరంబునఁ
బలువురుపండితులుః బ్రాడ్వివాకులు, నుద్యో
గులుఁ, బత్త్రికాధిపతులును
నలంకరించి రొకసభఁ దదర్చార్థముగాఁ. ౫౧౭

కం. "భూనుతయశస్వికి, వివే
కానందస్వామికిన్, మహాపూజ్యునికిన్
మానితసనాతనమతా
ఖ్యానకదుందుభికి నివియె ! సాష్టాంగంబుల్. ౫౧౮

శా. స్వామీ ! క్రైస్తవలోకమధ్యమున నా
స్మాకీనహిందూమత
ప్రాముఖ్యంబు సహస్రకంఠముల నో
వ్యాఖ్యానముం జేసి త
ద్ధీమత్సంఘము బుద్ధిమార్చిన భవ
త్కీర్తుల్ శ్రవఃపేయముల్;
సామోదం బభినందనంబులను మీ
కర్పించుచున్నా మిదో ! ౫౧౯

మ. మనకున్ సభ్యత లే; దధఃపతిత మా
స్మాకంబు సంఘంబటం
చు నవాచ్యంబులు పెద్దవాగెడు ప్రతీ
చ్యుల్ వాసి దృగ్దోష మా
ననముల్ వ్రాల్చిరి నీప్రబోధమున; ధ
న్యత్వంబుఁ గాంచెన్ నినుం
గని శ్రీభారతమాత; నీయనుజులై
గర్వింతు మేమున్ సుధీ ! ౫౨౦

కం. తనుఁగనఁజాలక విశ్వం
బునుగనఁగయతించు నెడ్డెమూఁకకు దయతో
ననఘమగుదృష్టి నొసఁగిన
మనీషిచంద్రా! యువే! నమస్కారంబుల్. ౫౨౧

గీ. ఆర్షమతధర్మసంప్రదాయములఁ బెరిగి
తదవలంబంబు విడిన హైందవుల కీవు
నాయకతఁబూని యార్షఋణంబుఁదీర్ప
జాగరూకులఁజేసితి స్వామి! జేజె. ౫౨౨

గీ. అర్థకామైకతత్పరం, బాత్మమాని
యయిన పాశ్చాత్యఖండమిం కనవరతముఁ
బ్రాచ్యఖండంబునొద్ద, ఛాత్రక మొనర్ప
సాఁగు; నీయధమర్ణు లీజాతివారు. ౫౨౩

గీ. మీసదుద్యమ మెల్లభూమీతలంబుఁ
బ్రాఁకి శాఖోపశాఖలై వర్ధిలంగ
స్వామి! దీర్ఘాయురారోగ్యభాగ్యము లిడి
చెలఁగి విశ్వేశ్వరుండు రక్షించు మిమ్ము." ౫౨౪

కం. అనుచు న్నభినందనలే
ఖ నైకకంఠ్యముగ వ్రాసి కడుబత్తిని వా
రనిపి రమెరికాఖండ
స్థ నభోమణివైవెలుంగు స్వామివరునకున్. ౫౨౫

కం. పలువురు హిందూదేశపు
నలుమూలలనుండి సదభినందనశత మి
ట్టులెపంపిరి ; పత్రికలుం
దొలిపుట నింపెను జోహార్లతోడనె ప్రీతిన్. ॥ ౨౬

మ. పొరి నాపశ్చిమఖండదేశ విబుధుల్
పుంఖానుపుంఖంబు పం
పిరి యాహ్వానము లామహామహుని వా
క్పీయూషముంగ్రోల నా
తురులై ; స్వామియు నుద్దిధీర్షువయి యు
ద్యోగించి తద్యాత్రకై
చరియించె న్నగరంబులుం, బురము, ల
శ్రాంతంబుగాఁ బల్లెలున్. ॥ ౨౭

గీ. ఇసుకవేసిన రాలక యెల్లవేళఁ
జుట్టుకొనుచుండ్రు చుబ్బనచూఱఁగ్రోల
స్వామియుపదేశదివ్యవాచామృతంబు
వీర వారన; కాతండు విసువుగొనఁడ. ॥ ౨౮

మ. ఒకరా ? యిద్దఱ ? ముగ్గురా ? నలువురా ?
యూరూర వేవేలు స్వా
మికృపం గ్రైస్తవధర్మముల్ వదలి సా
మీచీన్యసంపాదివై

దికధర్మంబును బూని తత్పదయుగాం
తేవాసు లైరన్న, బం
ధకమౌ లాఁతిమతంబు; హిందుమత మే
తన్మోక్షకంబై తగున్. ౫౨౯

గీ. మతమునేకాదు; వారు నామములు, వేష
ములును మాఱిచికొనిరి సమూలముగ నె;
మాఱె హృదయంబె యెయ్యది మాఱిపోదు?
అదియు మాఱుట కష్టసాధ్యంబుగాని. ౫౩౦

గీ. నాస్తికులుఁ, గ్రైస్తవులును, మానసికశాస్త్ర
వేత్త, లజ్ఞేయవాదులు, భిన్నభిన్న
ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞు లాతనివాదమునకు
నంజలిఘటించి యయిపోయి రాస్తికులుగ. ౫౩౧

కం. వాదింపవచ్చి యయి త
త్పాదాక్రాంతుండు క్రైస్తవమతాచార్యుం
డాదినమునుండి శుశ్రూ
షాదులఁగావించె శిష్యుఁడై స్వామి కొగిన్. ౫౩౨

ఆ.వె. స్వామితో నొకండు చర్చింపఁగావచ్చి
చదురులేమిఁ ద్రుటెనిఁ జదికిలఁబడి
గుండెజాఱి, నాలుకెండ, మంచముఁబట్టి
బ్రదికెఁ జావుదప్పి తుదికి నెట్లొ! ౫౩౩

గీ. స్వామిసందేశమాలించి వానిఁగొలిచి
యాత్మవిద్యోపదేశంబునంది తుదికి
సన్న్యసించిరి స్త్రీపుంసజనులుగొంద;
ఆమృతములభించెనేని స్పృహ్యంబుగలదె? ౫౩౪

కం. తదుపన్యాసశ్రవణముఁ,
దదీయసాన్నిధ్యవృత్తి, దచ్ఛిష్యత్వం
బొదవుటయుఁ బ్రజలు దలఁచిరి
యదృష్టఫలమేయటంచు నా ఖండమునన్. ౫౩౫

గీ. అతని సన్నిధియందున్న నతని దివ్య
బోధ లాలించుచున్న, స్త్రీపుంసగణము
దివ్యలోకంబునందువర్తిలుచు గొందు
రద్భుతంబు నతీంద్రియంబగు సుఖంబు. ౫౩౬

కం. ఎక్కడిపశ్చిమఖండం?
బెక్కడిప్రాక్కాలికంబు హిందూమత? మె
ల్లెక్కెనొ? గిరిశృంగముపై
కెక్కినచదంమునఁ గ్రిందియేఱ్ఱబముగన్. ౫౩౭

మ. తమ ప్రాబల్యము నాఁడునాఁటికిని
విద్వన్మండలంబందు క్షీ
ణముకాఁజొచ్చె; మతోద్యమార్థము వదా
న్యత్వంబు లోపించె లో

కమునఁ; రాబడిదగ్గఁ; గ్రైస్తవగురుల్
గగ్గోలుపాటొంది స్వా
మి మహత్త్వంబున మచ్చుఁదేఁ దెగి రిసీ!
మిథ్యాప్రవాదంబులఁ. ౫౩౮

ఆ. వె. లోకబాంధవుని విలోకింపఁజాలక
గుహల నణఁగియుండు గూబలనఁగఁ
గట్ట! యెదురుపడక క్రైస్తవాచార్యులు
చాటుమాటులందు సణుఁగుచుండ్రు. ౫౩౯

ఆ. వె. మాటలాడకుంటె మందని స్వామి ప్ర
త్యుత్తరింపఁబోఁడు దూషకులకు
నంతరరుల గెలిచినట్టివాఁ డెవ్వండు
సరకుసేయు బాహ్యశత్రువులను? ౫౪౦

౧౫. లండన్ సమాగమము

గీ. అమెరికాలోని స్వామి డిండిమముమ్రోఁత
వినికి "లండన్" మహాపురీ విజ్ఞగణము
అతని దరిసింపఁ, దద్బోధ లాలకింప,
నట్టులను సాఁచియుండి రాహ్వానమంపి. ౫౪౧

సీ. "ఈ దివ్యపూరుషుండే? షికాగోపురీ
మతసభానాయకమణి యనఁబడె;"
"ఈ జగాజెట్టియే? యీ మన క్రైస్తవా
చార్యులపాలి చిచ్చుఁబిడుగఁట"

"ఈ మహాభాగుఁడే? యెలప్రాయమందు న
స్ఖలితవృత్తబ్రహ్మచారి యనిరి"
"ఈ పుణ్యమూర్తియే? యిల నరాకృతిఁగొన్న
చదువులవేలుపుఁజాన యంట"

ఆ.వె. "ఈ మహాత్మకుండె హిందూమతాచార్యుఁ?"
"డీ ఘనుండొకో? యమోఘవక్త"
యనుచు నోడదిగిన యా వివేకానందుఁ
గనులపండువుగను గనిరి ప్రజలు. ౫౪౨

కం. అతనికిఁ దత్పౌరులు స్వా
గతంబు నర్పించి పూజఁగావించి సుసే
వితునింజేసిరి ; "అభ్యా
గత స్స్వయంవిష్ణు"వన్న కథ సరిదాఁకన్. ౫౪౩

శా. మాయావాదముఁగూర్చి, ముక్తిఁగుఱిఁగ
ర్మంగూర్చి, యోగంబునుం
ప్రేయశ్శ్రేయములం గుఱించియు సగం
భీరంబు పాశ్చాత్యదే
శీయుల్ మున్ విననట్టి యంశములు భా
షించె న్నుపన్యాసమం
దాయా క్రైస్తవ హైందవీయమత
సిద్ధాంతంబులన్ విప్పుచున్. ౫౪౪

కం. అడిగినప్రశ్నలకిడు నా
తఁడు ప్రత్యుత్పన్నబుద్ధిఁ దగిన సమాధిన్;
బిడివాదమునకు దిగెనా?
పడుపాటులు బ్రహ్మకెఱుక; పలుకం దరమే? ౫౪౫

కం. ద్యుతి నలుగడఁజిమ్మెడు వై
ద్యుతదీపసహస్రకంబు ప్రోవ వెలుంగన్
యతిచంద్రుండు సభాంతః
స్థితుఁడయి సభ్యుల కుపన్యసించుచునుండెన్. ౫౪౬

కం. తదుపన్యాసపరంపర
పదింబదిగ సాఁగఁదొడఁగెఁ; బామరులును స
ముదితాంతఃకరణుల; త
ద్వాదావదుని కౌశలం బవర్ణ్యంబుగదా! ౪౫౭

కం. దొలుతటి గురుకులమందుం
బలె నాండ్రురు, మగలు, నేలఁ బద్మాసనులై
కొలువందొడఁగిరి; పాశ్చా
త్యలోకమును స్వామి సలిపె సధరోత్తరముగన్. ౫౪౮

కం. జనసంఖ్య పెరగఁదొడఁగెను
దినదినమును స్వామిసభలఁ జెప్పులఁ దేలన్;
వినఁబడియె నతనినామమె
వనముల, వీథులను, విడిదిపట్టుల, నిండ్లన్. ౫౪౯

కం. ప్రకటించెను వార్తాప
త్త్రిక లాతనియుపన్యాసోపదేశములను, ద
త్సకలోదంతములను, విడు
వక యొకటియుఁ బూసగ్రుచ్చుపదిగిఁ బొగడుచున్. ౨౨౦

మ. యతిసందేశముఁ బ్రత్యహంబు విను చా
హ్లాదించి "మిస్ మార్గరెట్"
సతి విద్యాధనశీలసంపదల కా
స్థానం; బుపాధ్యాయి; య
ర్పితముం జేసి సనాతనార్ష మత సం
వృద్ధ్యర్థమై స్వామికిన్
సతృణంబాత్మధనంబు, శిష్యయయి దీ
క్షం బొందె మోక్షేచ్ఛతోన్. ౨౨౧

కం. నామకరణంబొనర్చెను
స్వామి 'నివేదిత'యటంచుఁ బ్రస్తుతయగు సా
ధ్వీమణికి; నామె భగవ
త్కామినియై తను నివేదితం జేసి కొనెన్. ౨౨౨

ఆ.వె. విడువలేక తన్ను విడువ లండన్ పౌరు
లమెరికాకుఁ దిరిగి యరిగె స్వామి
ఆత్మదర్శనంబు నర్థించు 'హరిదాసి'
ముఖ్యశిష్యతతి సముద్ధరింప ౨౨౩

గీ. అమెరికాదేశ విశ్వవిద్యాలయముల
స్వామి యాహూతుఁడయ్యె నుపన్యసింప;
విని యుపన్యాస మాతని వేఁడికొనిరి
ప్రాచ్యతత్త్వోపదేశకపదవిఁ గొనఁగ ౫౫౪

కం. పిలువఁబడి మరల మరల
నొప్పలికించెను రాజ,భక్తియోగంబుల ని
ట్టలముగ బోధాసవమును
బలుసంస్థల; స్వామిఁ దేనెపట్టనిరి జనుల్. ౫౫౫

కం. మొదలిడి కళపందొడఁగెను
వదలినపుటనుండి క్రొత్తపాఠంబుల నొ
ప్పిదముగ శిష్యావళికిం;
దదభ్యుదయకాంక్షఁ బ్రార్థనము సేయు గురుఁడు. ౫౫౬

కం. కనుచుం గ్రమ్మఱఁ గ్రమ్మఱఁ,
బునఃపునము వినుచు నతనిబోధలు, ఛాత్రుల్
తనిసియుఁ దనియరు మది ధా
త్రిని శ్రేయసి కేనతృప్యతే?’’ యంద్రు గదా! ౫౫౭

కం. గేహేశూరులు బళిరా !
గేహేనర్దులును నయిరి క్రీస్తుమతగురుల్
బాహాబాహి నెదుర్కొన
సాహసమెదజాఱి స్వామిసాన్నిధ్యమునన్. ౫౫౮

కం. "అనుభూతాత్యాచరణంబులు
వినా కఱవుచున్న క్రైస్తవీయగురుల క
న్నను లెస్స యవ్విగల యీ
ఘనుండు శ్రేష్ఠుఁ"డని పత్త్రికలు స్తుతియించెన్. ౫౫౯

౧౯. కేంబ్రిజ్జ (అమెరికా) మహిళాసంఘాభినందనము.

గీ. అమెరికాఖండ "కేంబ్రిజ్జి"యందు స్వామి
చని యుపన్యాస మొసఁగె స్త్రీసమితియందుఁ
దమిని హిందూపురంధ్రి యాదర్శములను
వారలాలించి యద్భుతంపడి స్తవింప ౫౬౦

కం. మఱునాఁడు సభ్యరాండ్రం
దఱు స్వామిని గౌరవించి తనియక దానన్
బరిపూర్ణభక్తి 'భువనే
శ్వరీ'మహామాత కిట్లు వ్రాసిరి లేఖన్. ౫౬౧

శా. "మేరీమాత కుమారరత్నమును స్వా
మిన్ లోకకల్యాణకా
ర్యారంభార్థము క్రీస్తునింగనినయ
ట్లత్యంతపుణ్యాస దే
వేరీ! కాంచితి దివ్యమూర్తియయి పృ
థ్వీరత్నమై, సర్వలో
కారాధ్యుండయి శ్లాఘ్యుఁడై తగు వివే
కానందునిం బుత్రునిన్ ౫౬౨

కం. దరిసించి, యీ మహామహు
కఱపులు విని, దేవదూతగా ననుకొని, శి
ష్యాళికంబు సేయుచుంటిమి
తరింప ; నీకతన మేము ధన్యుల మంబా ! ౫౬౩

కం. తావకసుతుమూలంబునఁ
గావించెడు లోకసేవఁగని భగవతి ! నీ
పావనపదపద్మములకు
మావిధి యందుము నమస్సమర్పణ మిదిగో ! ౫౬౪

గీ. తల్లి ! "హిందూపురంధ్రి యాదర్శము"లను
స్వామ్యుపన్యాస మాలించి సత్యముగను
నీచరిత్రంబె యంచుఁ జింతించినాము
స్వామి రోమాంచహర్షబాష్పములఁబట్టి. ౫౬౫

ఆ.వె. పుత్రవతివి నీవ భువి వివేకానందు
కతన ; మాతృమంతుఁ డతఁడ జనని !
వేల్పుటావునోలె విబుధార్చ్యవైన నీ
కతన ; మిమ్ముఁబట్టి క్షితియు ధన్య. ౫౬౬

కం. నీపెంపకము మహత్త్వమొ ?
నీ పుణ్యాశీఃఫలంబో ? నీ దివ్యతయో ?
నీ పుత్త్రుఁడు నీరాజన
దీపంబై వెలిఁగె భూమిదేవి కరమునన్. ౫౬౭

ఆ.వె. అందుకొనుము ! మాత ! అస్మదర్పితము కృ
తజ్ఞతాపురస్కృతంబునైన
వందనాళి ; మాకు నందింపుమీ ! దివ్య
జీవనంబు గలుగ దీవనంబు." ౫౬౮

గీ. అమెరికాయందు స్వామియుద్యమము సాఁగె
మూఁడుపూలాఱుకాయల పొలుపుమీఁద;
సరవిఁ జదలంటె నార్షవిజ్ఞానమందు,
హైందవులయందు బూజ్యత్వ మద్భుతముగ. ౫౬౯

గీ. స్థాపనముసేసి "న్యూయార్కు" పట్టణమున
స్వామివర్యుండు వేదాంతసంఘ మొండు
అచట వేదాంతపాఠ, ప్రవచన, మోక్ష
పథగ వేషణ, మతసహత్వము లమర్చె. ౫౭౦

కం. దరిసింప మరల "లండన్"
పురజను లాహ్వానమంపఁ బోయెను ; శిష్యో
ద్ధరణంబు, జగ ర్క్షేమం
కరకార్యారంభ మివియె కద ! లక్ష్యంబుల్. ౫౭౧

శా. ఆరంభించెను స్వామి పాఠములు వే
దాంతంబునన్ ; మెల్లఁగా
వారిం గన్గొని వీరు, వీరిఁగని వా
ర్వార్వచ్చి భూమిష్ఠులై

తా రబ్రంబుగఁదాల్చి ఱెక్కల నమూం
తం బభ్రమార్గంబునన్
సౌరావాసము కేఁగుచున్నటులె చిం
తంజేయుచుం ద్రత్తఱిన్. ౫౭౨

గీ. కర్మయోగంబు, జ్ఞానయోగంబు, రాజ
యోగహఠయోగములు, భక్తియోగకథలుఁ,
బాటఁబాడిన యట్లె యుపన్యసించె
విజ్ఞుఁ డాతండు ; కొట్టినపిండిదెల్ల. ౫౭౩

గీ. తివిరి పాశ్చాత్యతత్త్వశాస్త్రీయ, హిందు
తత్త్వశాస్త్రీయవిషయ సిద్ధాంతములను
ద్రాసునం దూఁచి తత్తారతమ్యములను
స్వామి సభ్యుల నిర్ణయింపంగ నడుగు. ౫౭౪

గీ. స్వామ్యుపన్యాసములు పెద్దవరదల వలె
ముంచివేసెను లండనుపురజనంబు;
నలజడి జనించె వారి హృదంతరముల ;
విపరిణామంబు గలిగె జీవితమునందు. ౫౭౫

కం. ఆతని సందర్శనమును,
నాతనితో ముచ్చటించు, టాతనితో సం
గాత మొనర్చుటయుఁ, బ్రజా
వ్రాతంబు విశిష్టపుణ్యఫలమని తలఁచెన్. ౫౭౬

చ. వదలిరి బేరసారములు
వర్తకు ; లిండ్లకుఁ బెట్టి తాళముల్
కదలిరి పిల్లజెల్లగొని
కాంతలు ; బాలురు వీడి రాటలన్
ఉదయమునందు సాయమున
యోగివివేకుని బోధలన్ వినన్ ;
దదమృతపానలాలసము
నన్యుల కన్య మిలన్ రుచించునే ? ౫౭౭

కం. శతవృద్ధగు 'మాక్స్మ్యుల్లరు'
యతి నామంత్రింపఁ బోయి యాంగ్లంబునకున్
శ్రుతు లనువదించిన మహా
మతి యాతనిచేతఁ బెద్దమన్నన లందెన్. ౫౭౮

కం. ఇరువురును జ్ఞానవృద్ధులె;
యిరువురుఁ దాత్త్వికులె; వారి యాకూటమి సుం
దరమయ్యెను రత్నములో
ధర రత్నముగూడుకొను విధంబున బళిరా ! ౫౭౯

కం. చనె నంత స్వామి * 'ప్యారి'కి
'జినివా'కు న్నచటుగదలి "స్విజర్లాండుం"
గని 'సిమ్లాటఁ' జేరెను "జ
ర్మని"కిన్ "డోయిసను" బుధుని మన్నన లందన్. ౫౮౦

*"ప్యారిస్" లోని 'స' కారము మూకాక్షరము (Silent letter)

మ. తను స్తోత్రించు యతీంద్రుతోఁ బలికె నం
తన్ "డోయిసన్" పండితుం
"డనఘా! హైందవు లౌరసుల్ నిగమవి
ద్యారాశి; కస్మాదృశుల్
వినుమీ! దత్తులు; పంచమాంశకమె ప్రా
ప్తించుంగదా! మాకు; నో
య్యన వేయేండ్లు తపంబొనర్చినఁ జతు
ర్థాంశంబునన్ రాదుగా!" ౫౦-౧

ఆ.వె. బ్రహ్మరథముఁ దనకుఁబట్టినయట్టి "డో
యిసను" పండితునకు నొసఁగి ముదము
విడువలే కతండు వెంబడింపఁగ స్వామి
మరల లండనునకు నరుగుదెంచె. ౫౦-౨

ఆ.వె. అతఁడువచ్చినట్టి యానాఁడు 'లండను'
పౌరజనము దలఁచెఁ బండువుగను
దప్పిగొన్నయట్లు దద్బోధనములకుఁ
బరుగువాఱెఁ దొంటికరణి బత్తి. ౫౦-౩

కం. మరల నుపన్యాసంబులు,
మరలం బోధనలు, మరల మరలం బ్రశ్నో
త్తరములుఁ స్వామిప్రయత్నం
బరయఁగఁ బ్రతివాని మోక్షమందించుటయే. ౫౦-౪

కం. కని తనయుద్యమ మెంతేఁ
గొనసాఁగుచు వేరుదన్నుకొనఁ బశ్చిమ భూ
మిని, స్వామి పయనమయ్యెను
దన మాతను మాతృభూమి దరిసింపంగన్. ౫౮౫

మ. తన వేదాంతమహోపదేశములచే
తగన్ లోకముబ్భ్రాంత లూఁ
పి నివర్తించి తదీయదృక్పథముఁ దె
ల్వింపం దత్త్వజిజ్ఞాస నా
త్మను బుట్టించె; విచిత్రవృత్తమిది; ప్ర
త్యగ్దిక్ప్రవాహంబుఁ దూ
ర్పునకుం ద్రిప్పిన ప్రాజ్ఞచంద్రుఁడు నరేం
ద్రుం డర్చనీయుం డిలన్. ౫౮౬

గీ. తెలిపి తనయాశయంబు శిష్యుల కతండు
పయనమునకు ముహూర్తనిర్ణయ మొనర్ప
వదలి వ్రేపల్లె మధురకుఁ బయనమైన
శౌరినింబోలెఁ గాంచిరి పౌరులెల్ల. ౫౮౭

౧౭. లండనుపీడ్కోలు

ఆ.వె. ఛాత్రపుంగవుండు 'స్టర్డీ' మహాశయు
యాజమాన్యమునను యతివరునకు
వీడుకోలొసంగ విపులసన్నాహంబు
నాగరాళి యొక్కనాఁడొనర్చె. ౫౮౮

మ. కమనీయంబు వితానమంటప మలం
కారంబుఁ గావించి, ధూ
పములన్, దీపములన్, మనోహరముగా
భాసించి, పూఁదోరణల్
ప్రముఖద్వారములందుఁగట్టి యొకసౌ
వర్ణాసనంబందు స్వా
మి మహోత్సాహతఁ గూరుచుండ నిడి రు
న్మీలింప హస్తద్వయుల్.

కం. విభవోపేతము, దివ్యం
బభూతపూర్వమగు నా సభాంతరమందున్
అభినందనపత్రంబును
సభాపతి పఠించె నిలిచి 'స్టర్డి' బుధుఁ డిటుల్.

కం. "శ్రీమహనీయగుణా! ఉ
ర్వీమండలమండనా! వివేకానంద
స్వామీ! సర్వప్రేమీ!
గోమీ! గ్రహియింపుమీ!యిగో!మాప్రణతుల్.

చ. దినదినవర్ధమానమయి
దిక్కుల శాఖలు విస్తరిల్లఁగా
ఘనముగ నేలవేరులు ది
గన్ బ్రబలంబగు మాదు సభ్యతం

గొని తగ నాత్మవిద్యయను
గొడ్డలిపెట్టులువేసి చేసిచే
దనమును, దివ్యజీవనర
థంబున కడ్డెడలించితో యతీ! శ్లో—౨

గీ. యుగయుగంబులనాఁటి; దనూహ్యమైన
యాదిగల దార్షసంస్కృతి యార్యమిశ్ర!
'ప్రాఁతది పసిండి'యను మేలిపలుకు మాకు
ననుభవమునకువచ్చె నీదైన దయను. శ్లో—3

గీ. బుద్ధభగవాను నెల్లరు పూజసేతు
"రాసియా జ్యోతి" యంచు; మహాత్మ! నీవు
శోభమానుండవల 'జగజ్జ్యోతి' నాఁగ
నగు స్వభావోక్తి యిది; కాద యతిశయోక్తి శ్లో—౪

ఆ.వె. నేలవిడిచి సాము నెఱపుచు గడపైని
నెక్కి తాండవించు నీప్రజలకు
నీవు "బ్రహ్మవిద్య యిదిగాద" "యిది" యంచుఁ
దెలిపి గర్వముడిపితివి మహర్షి ! శ్లో—౫

కం. వడఁగొన్నయట్టి వారల
కెడనీరన జీవయాత్ర నెంతయుఁదాపం
పడు మాదృశులకు దేవా!
ఇడెఁ గడునూఱటఁ ద్వదీయహితబోధనముల్ శ్లో—౬

కం. నీమేలు మఱువఁజాలము
స్వామీ! కైకొంటి మమ్ము ఛాత్రులఁగా; మీ
భూమికి మాభూమికినిన్
క్షేమంకర! కట్టినావు సేతువు నడుమన్ ౫౯—౭

గీ. లోకబాంధవు భాతి సుశ్లోక ! నీవు
పూర్వపశ్చాబ్ధిగోళముల్ పొందఁబెంపు
నిలిచి పర్యాయమున వాని వెలుఁగఁజేసి
తమముఁబాఁపుము దివ్యబోధమున సతము." ౫౯—౮

మ. పెరలుం బల్కు రొకళ్లొకళ్లుగ సభా
వేదీతటి న్నిల్చి "స్వా
మిరుణం బెట్టలుఁదీర్పఁజాల"మనుచున్
"మేమింక నేరీతిఁ దం
డిరినిం బాసినయట్టి యర్భకుల మా
డిక్కెన్నందు?" మం "చెల్లరుం
బరిదేవించుచు స్వామి నాఁపుఁ"డనుచున్
భాషించి రుద్బాష్పులై ౫౯—౯

చ. పలుకుచుఁ బల్కు చొక్కఁడు స
భాస్థలి నిల్చి యెలుంగు రాల్పడన్
బలుకఁగ రాక పైపలుకు
మానె సగంబున; నాఁచి యాఁచి యె

ట్టులో! యొకరుండు, వాక్కులఁగ
డుం దడఁబాటువహించు చుండు, మా
టలఁదునియించుకొం చొకఁడ
టఁ స్వకృతజ్ఞతఁ దెల్పిరత్తఱిఁ ౬౦౦

కం. ఒక కన్నానందాశ్రువు,
లోకకను దుఃఖాశ్రుకణము, లొలికింపంగా
సకలజనంబులు స్వామికిఁ
బ్రకటించిరి తమజోహార్లపారపుభక్తిఁ ౬౦౧

గీ. తదభినందనపత్రి మాతఁడు గ్రహించి
సభ్యకరతాళనాదముల్ చదలుముట్ట
శాంతరసమొల్కుచున్న యాస్యమున నిలిచి
శిష్యవత్సలుఁడై వచించెను సమాధి. ౬౦౨

కం. అనుకొన్న ముహూర్తంబున
జనవంద్యుం డాంగ్లశిష్య సహితుండై త
న్ననుపఁగ వేవేల్పెద్దలు
వసధితటిన్నిలిచి నావపయిఁ బయనించెఁ. ౬౦౩

గీ. పత్రికావార్తలం బట్టి స్వామిరాక
నెఱిఁగి యాసేతుహిమశైల భరతదేశ
మార్షధర్మసముద్ధర్తయైన యతని
కర్పణమొనర్పనుండె సుస్వాగతంబు. ౬౦౪

౧౭. సింహళ స్వాగతము

ఆ. వె. విజయభేరి మ్రోడ వేంచేయు యతి కర్ఘ్య
పాద్యముల నొసంగఁ బరమభక్తి
నోడరేవునొద్దఁ గూడిరి సింహళ
ద్వీపగతులు పెక్కువేలమంది. ౫౦౪

మ. మినుముట్టంగను హర్షనాదములు స్వా
మిం దింపి; కైసేసి యా
యన కంఠంబును బూలమాలికలతో,
నర్పించి నీరాజనల్,
పెనువాద్యంబులు మ్రోఁగ బుష్పరథసం
విష్టుఁ యతిం బుష్పతో
రణమార్గంబున వారు సేర్చిరి సభా
రంగోల్ల సద్వేదికన్. ౫౦౫

కం. అనఘుం డలంకరింపఁగ
గనకమయాసనముఁ గురిసెఁ గల్పితసుమవృ
ష్టి నభంబునుండి వింతగ ;
జనకౌతూహలము పెరిగెఁ జాలకయెల్లల్. ౫౦౬

గీ. దివ్యలోకంబునుండి ధాత్రికిని దిగిన
దేవఋషి కట్లు ప్రజలు జేజే వఠింప
శాంతరసమును, బ్రహ్మతేజంబు మెరయ
వేయిసూర్యులపెట్టయి వెలిఁగె గద్దె. ౫౦౭

కం. హిందూప్రతినిధి యగు " ఆ
నందకుమారుండు " ముందునన్ నిలఁబడి యా
నందాశ్రువుల వివేకా
నందస్వామ్యంఘ్రులకుఁ బ్రణామ మొనర్చెన్. ౬౦౯

ఆ. వె. " స్వాగతంబు ! స్వామివర ! వివేకానంద !
స్వాగతంబు! నీకు జ్ఞానరాశి !
స్వాగతంబు! నీకు సర్వలోకారాధ్య !
స్వాగతంబు ! నీకుఁ బారికాంక్షి ! ౬౧౦

కం. స్వామీ ! విశ్వమతసభా
ధామము శృంగమున నార్షధర్మపతాకన్
స్థేమమున నిలిపి పశ్చిమ
సీమ తలను వ్రాల్చు నీకు జేజేలయ్యా ! ౬౧౧

గీ. ఓ మహామతి ! యయ్యగస్త్యోదయమున
బురదవిఱిగినయట్లు నీపోకకతన
విఱిగి పాశ్చాత్త్యపాషండ వివిధమతము
లాసభం దేఱె జలమట్టు లార్షమతము. ౬౧౨

కం. మనలను బానిసలనుకొను
జనులను మనబానిసలుగఁ జలిపితి స్వామీ !
నిను గౌరవించుటనఁ జం
ద్రునకున్ నూల్పోగొసంగు త్రోవ యగుఁగదా! ౬౧౩

ఉ. ముప్పదిమూఁడుకోట్ల జన
ముల్ తలయెత్తి మసంగఁజేసి నా;
వెప్పుడు నీదు పేరు స్మరి
యించుకొనంగను జేసినావు; క
న్విప్పానరించి మోక్షపద
విన్ నడిపించితి వన్యధర్ములన్;
ఇప్పుడమిన్ భవాదృశుల
నెయ్యెడలం గనమైతి మోఁబుషీ! ౬౧౪

గీ. మన సనాతన మత ధర్మమునకు స్వామి!
నీవొనర్చిన మహనీయ సేవఁ దలఁప:
బదములు సమర్థములుగావు పలుకుటకును
వ్రాయుటకు; మౌనమే సమర్థకము నిజము. ౬౧౫

కం. ఏతఁడు జననంబందుట
జాతిసమున్నతి వహింపఁజాలును భువి యం
దాతని జన్మమె సఫలము;
లాఁతులుగారే? యజాగళ స్తనసదృశుల్." ౬౧౬

చ. అనిపతియింపఁగాఁబడిన
స్వాగతపత్రిక స్వీకరించి యా
యన కరతాళినాదనివ
హంబులు నింగినిముట్ట నిల్చి వం

దనములచేత వారికిఁ గృ
తజ్ఞతఁ దెల్పి వచించెఁ దా "సనా
తనమత ధర్మదేవతదె
త్వత్కృతసత్కృతి" యంచు నమ్రుఁడై.

మ. మరియుం బల్కెను స్వామి "ఆర్షమతధ
ర్మంబుం గ్రియాశూరులై
చరియింపుండు! గ్రహించి సాంఘికదురా
చారంబులం ద్రోలుఁడీ!
పరిరక్షింపుఁ డనాథలోకముఁ గృపా
వచ్చిత్తులై నిచ్చ; లి
ద్ధరణిన్ మాధవసేవగాఁదలఁపుఁడీ!
తత్సేవ మోక్షార్థులై." ౬౧౮

కం. అతఁ డంతటఁ "బావనభా
రతవర్షము" గుఱించి కనులు రహిఁవిప్పి కనన్
శ్రుతపూర్వముగాని కథా
తతితోడ నుపన్యసించెఁ దత్రత్యులకున్. ౬౧౯

గీ. ఆ'కొలంబో'పురమునుండి యతఁడు గదలి
"కాండి" 'జాఫ్నా'దులందు స్వాగతముఁగొంచు
దివ్యసందేశ మిడుచుండెఁ దీర్ఘసేవ
కట్లు తనుఁజూడవచ్చినయట్టి ప్రజకు. ౬౨౦

౧౯. భాస్కరసేతుపతి స్వాగతము

కం. అటనుండి స్వామి 'పాంబన్'
పుటభేదనమునకుఁ జనియె; భూనాథుం డా
దట "భాస్కరసేతుపతి" యను
చటఁ బ్రతిపాలించుచుండె సందర్శింపన్. ౬౨౧

మ. అతఁ డాస్వామిపదాంబుజంబులకు సా
ష్టాంగప్రణామంబు లా
యతభక్తిన్ సవరించి యిచ్చియును బా
ద్యార్ఘ్యంబు, లర్పించి హా
రతి, నాసీనునొనర్చి యాత్మశకటీ
రాజంబుపై, లాఁగె నూ
డ్చి తురంగంబుల రాజవీథిఁబడి "జే
జే స్వామి"కం చాడుచున్. ౬౨౨

గీ. రామలింగేశ్వరస్వామి స్వామివరుఁడు
దర్శన మొనర్చి యాత్మసందర్శనమున
కరుగుదెంచిన భక్తసంప్రార్థితుఁడయి
భక్తియోగంబుగుఱించి యుపన్యసించె. ౬౨౩

గీ. "తీర్థమందురు తత్త్వోపదేశనమును,
దదుపదేష్టను; నిలను దత్ప్రాప్తి పొంది
దేశదేశంబులందు యాత్రింపవలయు;
నతఁడు హిమమును రవివోలె నఘము లడఁచు. ౬౨౪

ఆ.వె. భక్తిలేనిపూజ పత్రిచేటందురు;
పత్రిపూజ సలుపవలయు భక్తి;
హృదయసరసిజమున నీశ్వరార్చనసేత
యుత్తమోత్తమంపు బత్తి సుండు. ౬-౨౫

కం. గుడిలోపలివిగ్రహమే
యెడఁదను భ్రమియింపవలవ దీశ్వరుఁడని; యా
తఁడు పడుగుపేకలై యొ
ప్పెడుఁ దరతమభావముడిగి విశ్వమునందున్. ౬-౨౬

కం. విరిదండ బొందువలె నీ
శ్వరుండు భాసిల్లు జీవజాలమునఁ, దదీ
శ్వరు సేవింపుఁడు దీనో
ద్ధరణద్వారమునఁ జూపి త్యాగము సతమున్. ౬-౨౭

గీ. సకలకాలంబెనో! దురాచారములనె
సలుపుచు జనుండు దీర్థయాత్రలకు వెడలుఁ;
గడుగఁజాలవు జలములక్కల్మషములఁ
గాలు నను తాపతప్తుండు గా నతండు." ౬-౨౮

ఆ.వె. ఇట్లు బోధసేసి యెలమిఁగొల్పిన స్వామి
ప్రీతిగొలుప నాఁడు సేతుపతియు
నన్నవస్త్రదాన మాచరించెను; బీద
సాదు లెదిగినట్లు మోదపడిరి. ౬-౨౯

గీ. సేతుపతిరాజు శ్రీస్వామి మాతృభూమి
నడుగుపెట్టిననాఁటి చిహ్నముగఁ బెద్ద
ప్రస్తరస్తంభ మొండు నిర్మాణపఱచి
యందుఁ జెక్కించె నీ క్రింది యక్షరములు. ౬౩౦

మ. " అనవద్యుండు ప్రతీచ్యఖండము వివే
కానందుఁ డుద్బోధఁ బా
వనముంజేసి సనాతనార్ష మతముం
స్థాపించి సౌభ్రాత్రముం
జెనుపొందించి, సశిష్యుఁడై భరత భూ
మిం డిగ్గి మున్ముందుగాఁ
దనపాదార్పణముంబొనర్చిన పవి
త్రక్షేత్ర మీసీమయే. " ౬౩౧

ఆ.వె. రామనాథనగరరాజు భాస్కరసేతు
పతిని ననుగమించి స్వామి సభను
స్వాగతము గ్రహించి స్తవియించె 'రాజర్షి'
యంచు ధర్మరతుని నతనిఁ బెద్ద. ౬౩౨

ఆ.వె. మహితుఁ డతఁడు వెడలి మధురను, తిరుచ్చనా
పల్లి, కుంభఘోణపత్తనములఁ
గనుచు, స్వాగతములు గొనుచుఁ జెన్నపురంబుఁ
జనుచునుండె ధూమశకటిపైని. ౬౩౩

ఉ. స్వామిదిదృక్షమాణజన సంఘ
మొకానొకస్టేషనొద్దఁ ద
త్స్వామిని రైలునాఁపుమని
ప్రార్థనఁజేసి, వృథాశులై క్షణం
బేమియుఁదోఁచకుండి దుది
నెల్లరు నిన్నపటాలబద్దెలం
'దేమయినన్ సరే' యని శ
యించిరి పెద్దశరించి యుత్తటిన్. ౬౩౪

ఆ.వె. దూరదర్శియైన ధూమశకటయంత
బండినాఁపఁ, గనులపండువుగను
దర్శనంబొనర్చి తండోపతండముల్
ప్రజలు గొనిరి స్వామిపాదధూళి ౬౩౫

కం. ఆశీర్వదించి, ధర్మ
ప్రాశస్త్యము, దుర్గతోద్ధరణమును దగ ను
ద్దేశించి కఱచె స్వామి ; హృ
దాశ ఫలించుటను వారలరిగిరి ప్రీతిన్. ౬౩౬

మ. భగవానుండగుస్వామి రైలు నట "నాఁ
పంజాల"నం చెంతయుం
బొగరుంబోతయిపల్కు 'మాస్టరు' మహా
మూఢుండు దర్శించి కే

ల్లొగిచేఁ స్వామికి ; నా ప్రజంబలికె
"మీ పుణ్యాన నేఁగంటి శ్రీ
భగవత్పాదుని ; దోషినైతి మొదటం ;
బ్రార్థింతు"నంచుఁ దగఁ. ౬౩౭

౨౦ చెన్నపుర స్వాగతము.

గీ. స్వర్గపురలక్ష్మి ధర్మదేవతకుఁబోలెఁ
జెన్నపురలక్ష్మి యాగాగ్నిసన్నిభుఁడగు
స్వామి కాతిథ్యమర్పింప సజ్జితయయి
చెలువుమెయినిల్చె "ఎగ్మోరుస్టేష"నందు ౬౩౮

కం. పురజనులెల్లరుఁ దమ హ
త్తురంగమంబులనుగట్టి తోడ్కొని వెసఁదె
చ్చిరి తద్విళంబమోర్వక ;
యరుదెంచెను రైలు జయజయధ్వని చెలఁగఁ ౬౩౯

ఆ.వె. త్రొక్కుకొంచు నొండొరులఁ ద్రోసికొంచును
స్వామిగూరుచున్నబండి డాసి
ప్రజలు గర్భగుడినిఁ బరిఢవిల్లెడు వేల్పు
భాతి మెరయుచున్నవానిఁ గనిరి. ౬౪౦

కం. తోమాలెఁబోని చక్కని
పూమాలను జారుకంఠమునఁ దొడుగంగా
దామోదరుఁడై మెరసిన
స్వామికిఁబాద్యార్ఘ్యములను సలిపిరి పూజల్ ౬౪౧

' జయ ! వివేకానంద ! జయ ! రామకృష్ణ శి
స్యాగ్రగణ్యా ! స్వామి ! స్వాగతంబు "
" జయ! సనాతన ధర్మ సంస్థాపనాచార్య !
జయ ! విద్వదగ్రణీ ! స్వాగతంబు "
" జయ ! విశ్వమతసభాజయపట్టభూషణ !
జయ ! పుణ్యపూరుషా ! స్వాగతంబు "
" జయ ! భారతీయ యశశ్చంద్రికా చంద్ర !
జయ ! దీనసేవకా ! స్వాగతంబు "

స్వస్తి! భువనేశ్వరీ పుణ్యభాగ్యమూర్తి !
"స్వస్తి ! శ్రీ విశ్వనాథార్య వంశరత్న ! "
అని పతాకితమగు తోరణాధ్వమందుఁ
బ్రజలు మెరవణ్గి నడిపింప స్వామివెడలె. ౬౮౧

పునరుక్తపదాభాసము
లనఁదగె జయజయరవంబు, లాయతివర ద
ర్శనములును, వానిమృదుభా
షణసంశ్రవణములు, నాప్రజాస్తోమములోఁ. ౬౮౨

స్వకళాశాలసమీపము
నకురాఁగ మహోత్సవము ప్రణతులిడి విడి త
చ్ఛకటాశ్వంబుల లాగిరి
స్వకరంబుల 'జే'యటంచు బాలురు స్వామిన్. ౬౮౨

ఆ. వె. అడుగులంటి, కావిమడుఁగుఁగండ్లకునద్ది;
తోడనడచి, పాదధూళిఁదాల్చి,
గాలిదాఁకఁగోరి, కడిఁది సేవించిరి
చిన్నపెద్దలెల్లఁ జెన్నపురిని. ౬౮౫

మ. నవరాత్రంబులు చెన్నపత్తనమునన్
వాసించి కావించె శి
ష్యవరప్రార్థితుఁడై యపూర్వ ముప
న్యాసంబులన్ స్వామి " హైం
దవవేదాంతులు"; "భారతర్షితతిఁ"; ప్ర
త్యక్సీమ నాయుద్యమ
పువిధానంబు"ల "భావిభారతపథం
బుం"గూర్చి రుచ్యంబుగన్ ౬౮౬

గీ. చెన్నపురమందు స్వామి యున్నన్నినాళ్ళు
ప్రజకుఁ దిరునాళ్ళయయ్యెను; స్వామికథయు
రామకథయయ్యె నదసీయరమ్యమూర్తి
శ్రీసదాశివమూర్తియై చిత్తమెక్కె. ౬౮౭

గీ. ధర్మశాస్త్రోక్తసన్న్యాసిధర్మముల న
తండు పాటింపఁడఁట; నిషిద్ధము సముద్ర
యానమొనరించెనంట; యయ్యఘము మోఁపి
తెగడికొనుచుండి రచటి శ్రోత్రియులు వాని. ౬౮౮

మ. తిలకోపాధ్యాయుఁడు, లోకమాన్యుఁడు, మహా
ధీ బాలగంగాధరుం
డలస్వామిం దనపుణ్యపత్తనమునం
దర్శించి సందేశవా
క్కుల నాలింపఁగఁ జేయు రాష్ట్రియులకు
త్కుండయ్యె; నాకోర్కి ని
ష్ఫలమయ్యెన్ సని లేమి స్వామికిఁ దదా
హ్వానంబు సెల్లింపఁగన్. ౬౪౯

ఆ.వె. లోకమాన్యుఁడతఁడు; లోకమాన్యుఁడితండు;
నొండొరువుల కెడఁదనుండెఁ బ్రీతి;
కర్మయోగి యతఁడు; జ్ఞానయోగి యితండు;
క్షేమకరులె జగతికిని నిరువురు. ౬౫౦

ఆ.వె. పలవరించుచుండె స్వసుతరత్నము, లోక
రత్నమైన స్వామి రాకకొఱకు
వంగదేశమాత పవలును రేయియుఁ
గనుచునుండె దారి దినదినంబు. ౬౫౧

ఆ.వె. చెన్నపురికి స్వామి చేరిన ట్లాలింప
నారటంబు హెచ్చె నతనిఁ గాంచఁ;
బ్రియజనంబు దగ్గఱించినకొలఁది సం
బంధిహృదయ మక్షమత్వ మొందు. ౬౫౨

౨౧. కలకత్తా స్వాగతము

కం. కలకత్తానగరమునకు
వెలల బయలుదేరు శ్రీ వివేకానందుఁ
జలనిధి తలపైఁ దాలిచి
కొలువరిచందమున మోసికొనిపోయెఁ దగన్ ౬౫౩

మ. అలదర్భాంగ మహామహీధవుని యా
ధ్యక్ష్యంబునం బెద్ద పె
ద్దలతో స్వాగతసంఘమేర్పడియె ; ప్ర
స్థానించి మున్ముందు స
భ్యులు ప్రద్యుద్గమియించి పావనపదం
బుల్ మ్రొక్కి యయ్యోడ దిం
పి లలిం దెచ్చిరి వేఱురైలుపయి స్వా
మిన్ వంగభూభాగ్యమున్. ౬౫౪

ఆ. వె. వేచియున్న వేలవేలజనం బైక
కంఠ్యమను జయప్రకారరవము
ప్రీతి వంగ జనని వేనోళ్ళఁ దదభినం
దన మొనర్చునట్లు దనరె నపుడు. ౬౫౫

మ. తను, శుభ్రాంశుని నాచకోరముల చం
దానం బ్రతీక్షించు వా
రి నమోవాకములం గడుందనిపి త
త్ప్రేష్ఠుండు వార్వారు వే

సినపూదండలరాసి మున్గి విజయం
చేసెం బ్రఖ్యోళీముఖం
బున సౌధస్థపురంధ్రు లాదట
మెయిం బుష్పంబులం జల్లఁగన్. ౬౫౬

గీ. ఆంగ్లశిష్యసమేతుఁడై యరదమందు
వచ్చుస్వామిని దరిసించి పౌరజనులు
సపరిజనముగ నూరేఁగు శంకరునకుఁ
బగిది గొబ్బండ్లుఁ, బూలు, నివాళులిడిరి. ౬౫౬

ఆ. వె. ఆఁపి స్వామిరథము నచట మధ్యేఽధ్వము
తురగములను విప్పి ప్రోలి దవ్వు
జనులు లాగినారు 'జై స్వామి' కనుపల్కు
భూనభోంతరముల బోరుకలఁగ. ౬౫౮

ఆ. వె. స్వామి యుత్సవంబు సాఁగిన రథ్యలో
నేల రాలినట్టి పూల నేఱి
నేత్రములకు నద్ది నిర్మాల్యముగ నెంచి
పౌరజనము శిరసుపైనిఁ దాల్చె. ౬౫౭

మ. చనుచుం దోరణాలం, బతాకలను, భా
స్వంతంబుగా నున్న ర
థ్యను వాద్యధ్వని పిక్కటిల్లఁగ వివే
కానందుఁడానాఁటి యు

ద్రిని కాయంబు గురుత్వరంపర సము
త్కృత్తంబుఁ గావించి వ
చ్చిన వాస్తోష్పతినిం దలంపునకుఁ దె
చ్చెం దద్విజాశ్రేణికిన్. ౬౬౦

కం. జనులెవ్వరుఁ గనివిని యెఱుఁ
గని స్వాగత సభను స్వామిఁ గాంచనపీఠం
బున నునిచి పుష్పవృష్టి న
తనిపైఁ గురియించి స్వాగతముఁ జదివిరిటుల్. ౬౬౧

గీ. "స్వాగతము! రామకృష్ణ శిష్యాగ్రగణ్య!
వంగ జననీ శిరోరత్న! స్వాగతంబు!
భారతజ్యోతి! కైకొమ్ము స్వాగతంబు!
వైదికమతోద్ధరణ! యిగో! స్వాగతంబు! ౬౬౨

గీ. "ఇది మహోదయంబ" "యిద్ది బ్రహ్మోత్సవం"
"బిదియె విజయదశమి యిలకు" ననిరి;
సర్వపర్వములును స్వామి మొత్తంబయిఁ
కూడినట్లు మాకు నేఁడు దోఁచె. ౬౬౩

కం. ధరియించినావు స్వామీ!
నరేంద్రనామంబు చిన్ననాఁ; డది యయ్యెం
బిరు దపుడు నిపుడు; పొగడం
దరంబె? త్వత్పితృసుదీర్ఘదర్శిత్వ మిలన్. ౬౬౪

ఆ.వె. ఆఱిపోవనున్న యార్షధర్మజ్యోతిఁ
జమురు నింపి లెస్స శతసహస్ర
భానుదీప్తి వెలుఁగు దానిచే నెల్ల ఖం
డముల యిరులఁ దోలఁచినావు స్వామి! ౬౬౫

గీ. రత్నగర్భాహ్వయంబు సార్థత వహించె
స్వామి! సుతరత్నమైన నీ జన్మమునను;
'మాతృదేవో భవ' యటన్నమాట నిలిపి
తివి భరతమాత ఋణమును దీర్చివైచి. ౬౬౬

గీ. రాష్ట్రముల నీకతన వంగరాష్ట్ర మలరె;
దేశములయందు భారతదేశ మొప్పె;
ఖండములయందు 'ఆసియాఖండమమరె';
"అత్యతిష్ఠద్దశాంగుళ మ్మ"నఁగ స్వామి! ౬౬౭

ఆ.వె. మా సహోదరుఁడవు; మా సహాధ్యాయివి;
మా సఖుండ; వింక మా గురుండ;
వొక్కటేమి? స్వామి! నిక్కంబు మాకేమి
కావు? నీకు నేమి కాము మేము?" ౬౬౮

గీ. సభ్యపక్షంబునఁ బఠించి స్వాగతంబు
రజతపేటిక నిడి సమర్పణ మొనర్ప
స్వామి తదనుగ్రహార్థంబ సంస్పృశించె;
ధన్యవాదంబులు వియత్పథంబు నంటె. ౬౬౯

ఆ.వె. అంత స్వామి లేచి హర్షధ్వనులతోడఁ
దన కృతజ్ఞభావమును వచించె
మొగిచి కేలుదోయి దృగమృతపూరంబు
సభ్యజనము మీఁద జాలువాఱ. ౬౩౦

మ. 'ఎవరెస్ట్' శృంగముకన్నఁ దుంగముసుఁడీ !
హిందూమతం బొండె; యి
య్యవనిం; గన్పడ రాత్మదర్శనముకై
యంతంత యత్నించిన
ట్టి వివేకుల్ మననేలఁ దక్క, 'నహి' చుం
డీ ! యార్షధర్మంబుక
న్న విశాలంబు సహిష్ణువైన దొకఁడ
న్యం బీ ప్రపంచంబునన్. ౬౩౧

కం. శ్రుతియుక్త్యనుభవముల నీ
మతంబె స్థాప్యంబు; లాఁతిమతములు గావీ
క్షితి; మన కుపదేశింపఁగ
నితర మతాచార్యవర్గ మేమి యెఱుంగున్? ౬౩౨

కం. మన కెద్ది హేయమో ! దా
ని నుపాదేయముగ మది గణించు ప్రతీచ్యుల్
మనకుం గఱపెడివారఁట!
జనుసాంధులు చూపఁగలరె సరియగు బాటన్? ౬౩౩

ఆ.వె. ఒక్కయూరి కొప్పుచుండు వేఱొనలు;
దనరు నందు సత్పథంబొకండె;
ముక్తికున్న మార్గముల నార్షమార్గంబె
యుర్వియందు నుత్తమోత్తమంబు. ౬౭౪

కం. మనల సనాతన సంస్కృతి
యనుదార, మనుత్తమంబు, నని పొగడికొనం
బని తీఱునె? యౌషధగుణ
మును వర్ణించిననె రోగము ప్రశాంతిలునే? ౬౭౫

కం. "సకలంబు బ్రహ్మమయ" మని
శుకానువాదంబొనర్తు సూరులు గడు జా
తి, కుల, తరతమత్వంబులు
ప్రకటించుచు; సందొసంగెఁ గ్రైస్తవుల కిదే! ౬౭౬

కం. కులతారతమ్యరాహువు
గళంబు వెల్వడినఁగాని కనఁబడదు సుఁడీ!
ఇలవేరికినిఁ బ్రహ్మము;
కలుగదుగద! మోక్షమపుడుగానియరయఁగఁ. ౬౭౭

ఆ.వె. వట్టిసాంఘికములు వర్ణధర్మంబులు;
కావు పారమార్థికములు దలఁప;
ఆకు నాకుచుండి రవివేకులై బెల్ల
మవలఁ బాఱవైచి యవనిజనులు. ౬౭౮

గీ. తల్లి రోసిన పిల్లను దాదిరోయు ;
బ్రాహ్మణుఁడుదాఁకకున్న నెవ్వఁడు దాఁకు ?
మాలనింగాంచి త్రోసి దాదాలకేఁగ
నీశ్వరుఁడు వాని దాదాలకేఁగఁడేమి ? ౬౭౯

ఆ.వె. వాదులాట వలదు పరమతస్థులతోడ ;
నెవరిత్రోవ వారినేఁగ నిండు ;
ఆత్మరక్షణార్థ మాయత్తులరగుండు ;
రమ్మనుండు వారు రాఁదలంప." ౬౮౦

కం. అనిమరియు 'షికాగో' పుర
మునుపన్యాసముల సారమును, దద్దేశం
బునఁ దనపూనిన యుద్యమ
మును బూసంగ్రుచ్చినట్లు బోధలొనర్చెన్. ౬౮౧

౨౨. 'రామకృష్ణ సేవా' సంఘస్థాపనము

కం. తరువాతఁ గొలఁదినాళ్ళకు
జరిపించెను రామకృష్ణ జన్మోత్సవ మే
గురువున కేశిష్యుండును
జరిగింపనిపగిది లోకసంస్తుత్యముగన్ ౬౮౩

కం. మతసామరస్య పూర్వము
క్షితివేదాంత ప్రచారకృత్యము, దీనో
ద్ధృతి, దేశీయపరిశ్రమ
తతివృద్ధియు, సంస్థ ముఖ్య ధర్మములయ్యెన్. ౬౮౪

ఆ.వె. సూత్రములకు వ్యాఖ్యచొప్పున నిమ్మాఁడు
ధర్మములకు వివృతి దద్దఁబెరిగెఁ ;
త్యాగసేవలే ప్రధానంబు ; శుద్ధస
న్న్యాసివరులె దానినడపువారు. ౬౮౫

మ. నిగమాంతంబుల నాత్మమోక్షణమె వ
ర్ణింపంబడెఁ లక్ష్యమై ;
తగ నీసంస్థకు దీనమానవసము
ద్ధారంబు వేఱొండు రెం
డగులక్ష్యం ; బదె యార్షధర్మమగుఁ ; గ
ణ్యాదుల్ స్వమోక్షార్థు లి
వ్వగ దుఃఖార్తశకుంతలాదులకు సే
వల్ సేసి రక్షింపరే ? ౬౮౬

౨౩. స్వామి దివ్యానుభవములు

ఆ.వె. దాని దీనిఁగూర్చి తన్నుఁ బ్రశ్నించెడు
వారలకు వచించు స్వామివరుఁడు
స్వానుభూతు లప్పుడప్పుడు ; శంకింప
వలనుగాదు ; నమ్మవలయు వాని ౬౮౭

సీ. " అమెరికాఖండమున నొక్కయంబుజాక్షి
నిండుఁబ్రాయంపుఁజిన్నది ; నే వచింపఁ
గృష్ణకథ విని యెడఁద రేకెత్త బత్తి
విడిచి సర్వస్వమొక్కదీవినిఁ దపించె. " ౬౮౮

మ. "ఎలప్రాయంబునఁగాను పీడ పడ లే
కిద్దానినిర్జి మించు బా
ధ లభింపం బ్రజ్ఞమిల్లు నిద్దియని ని
ర్దగ్ధజ్వాలత్స్వేదినీ
స్థలిఁ గూర్చుంటిని ; మాయమయ్యె స్మరసం
తాపంబు; నేఁ బొందితిన్
బలవద్బాధను బుండువాఱుట నితం
బద్వంద్వ మార్మసముల్." ౬౮౯

ఆ. వె. "పెక్కుచోట్ల నాకుఁ బెనుపిశాచంబులు
కానిపించి నన్ను దీనముగను
గాంచుచుండ వానికథ నెఱింగి విముక్తి
కొఱకుఁ బ్రార్థనములు జరిపియుంటి." ౬౯౦

ఆ. వె. 'అమరనాథ' శివుని నర్చించు నాకు సా
క్షాత్కరించి కని ప్రసన్నదృష్టి
సంస్పృశించి శిరసు "స్వచ్ఛందమరణంబు
గలుగు నీ" కటంచుఁ బలికి పోయె. ౬౯౧

మ. "గుడినింగూల్చిరి క్రూరకర్ములు దురు
ష్కుల్; దేవి మైలయ్యె" నం
చెడ క్షోభిల్లుచునుండ నొక్కయెడ నే
నెందుండియో వింటి ని

నుడువుల్; " నీదగు కొంపగూలినటులన్
దుఃఖింతు; వేమయ్యె? నా
కెవరే? మెవ్వఁడు ప్రాఁపు వాఁడు? నను ని
స్సి! నీవు రక్షింతువే ?" ౬౯-౨

గీ. క్షుద్రదేవతావిష్టుఁడౌ కొన్నుఁడొకటఁ
గడిఁది జ్వరతాపమునఁ గేకలిడుచుఁ, బఱచు,
చెగురుచును, సొమ్మసిలుచుండ, నే స్పృశింప
వానియాదల, గ్రుదటిలోన స్వస్థుఁడయ్యె. ౬౯-౩

కం. మఱునాఁ డొకనేని సభాం
తరమందు నుపన్యసింపఁ దలఁచిన విషయం
బఱిఁదిగ నారాతిరి యె
వ్వారో? నాకుంగఱపుచుండ్రు స్వప్నంబులందున్. ౬౯-౪

చ. అలసటఁజెంది కూలఁబడి
నప్పుడు బాటను, జింకిపాఁతయుం
గలుగని వేళఁ గప్పుకొన,
నాఁకట నేలనుఁ బ్రాలి నత్తఱిం
బలము నొసంగి గాత్రమున,
బట్టను బైఁబడవైచి, కూర్మి ని
చ్చలమగు చద్ది చేతికిడి
సాఁకె మహాత్ముఁడెవండొ యాత్రిలన్

కం. జ్వరితుఁడయి శిష్యుఁడొక్కఁడు
మరణోన్ముఖుఁడైనతఱి నమఃపూర్వముగా
గురుదేవు నస్థితీర్థము
శిరసునఁ బ్రోక్షించి త్రాగఁ జేసితి; బ్రతికెన్. ౬౯౬

కం. ఒకని మొగంబును గనఁగనె
సకలంబగు ప్రకృతియగును సాక్షాద్భూతం
బు కరామలకంబన రా
మకృష్ణుని యనుగ్రహము సమగ్రము నాపై. ౬౯౭

౫౪. శిష్య సన్న్యాసదీక్ష

సీ. తన మఠంబునఁ దనబోధ లనుసరించు
చుత్తమబ్రహ్మచర్య సముజ్జ్వలులగు
నాత్మశిష్యుల కతఁడు సన్న్యాసదీక్ష
శాస్త్రవిధి నిచ్చి యిట్లు శిక్షణ మొసర్చె. ౬౯౮

ఆ. వె. ''మీర లింతదనుక దూరస్థులయి లోక
మునకు జపతపముల మునిఁగి సతత
మాత్మమోక్షమునకె యాఱాటపడుచుంటి;
రింక వలయు లోకహిత మొనర్ప.' ౬౯౯

కం. గురుదేవుఁడు వాక్రువ్వఁడె ?
దరిద్రనారాయణులను దమి సేవింపం
బెఱుఁగీకను బుట్టఁగ వే
మఱు లేనియుఁ శ్వానమయ్యు మహీయుం దనుచున్.

గీ. జాతిమతభేదములు ద్రుంచి సతము మీరు
గ్రుడ్డివాండ్రకుఁ గన్నులై, కుంటివాండ్ర
కడుగులై, క్షుధార్తుల, కామయావితతికి,
నోరెమ్మై, యౌషధంబయ్యు నోమువలయు. ౨౦౧

కం. నెలకొలుపుఁ డన్నసత్రం
బులు, విద్యావైద్యశాలములు భైక్షముచేఁ;
గొలువవలె సర్వథా పతి
తులఁ; దమ్ములవలె సముద్ధృతులఁ జేయవలెన్. ౨౦౨

గీ. మాతృగమనాదులగు మహాపాతకముల
కర్తలైనను మన కనుకంపనీయు;
లవని ననుతాపవహ్ని దాహంబొనర్చి
స్వర్ణమునుబోలె వానిఁ బావను నొనర్చు. ౨౦౩

కం. ప్రతివానియందుఁగల ని
ద్రితశక్తిని మేలుకొలిపితిరయేని క్షితిన్
అతఁడు హనూమంతుండగు
ప్రతిబోధము లేని వీరవరుఁడై పొలుచున్. ౨౦౪

ఆ.వె. కడుపు గాలుచుండఁ గావలె నెవనికి
ధర్మబోధ? యౌషధమునఁ గాక
శాంతపడునె? తీవ్రసన్నిపాతవ్యాధి
పూటఁ జందనంపుఁబూఁత పైని. ౨౦౫

ఆ.వె. "కర్మబంధకంబుగాదె? మోక్షార్థికి"
నంచు మీరు సంశయించుచుంద్రు ;
ముక్కుమూసికొనిరె మునులు గూర్చుండిరే?
చేయరైరె లోకసేవ వారు ? ౨౦౬.

ఆ.వె. స్వసుఖపరభిలాష భాస్కరుండటు లోక
బాంధవులుగ మెలఁగవలయు మీరు;
గాలకూటమట్లు కామినీకాంచనం
బులను దోలఁద్రోయవలయుఁ జుండు ! ౨౦౭

ఆ.వె. కోసివేసి మమతఁ, ద్రోసివేసి యహంత
మానవాళియెల్ల మాధవులని
నీచమనక దేనినేనిఁ గార్యంబును
సలుప నుత్సహింపవలయు ! వినుఁడు ! ౨౦౮

గీ. కాదు ! మన లక్ష్య మాత్మమోక్షం బొకండె
లోకమోక్షంబుగూడ నాస్మాకలక్ష్య;
మిద్ది వెలియైన యాత్మమోక్షేచ్ఛ దగదు;
పరులు పస్తుండఁదాఁదింట భావ్య మగునె ; ౨౦౯

మ. తమప్రారబ్ధఫలం బవశ్యమనుభో
క్తవ్యమ్మటం చార్తబృం
దము నీక్షింపనివా రపండితులు స
న్న్యాసిబ్రువుల్ చుండి ! యా

శ్రమతాదర్శము రామకృష్ణగురు భా
ష్యం బిద్దిగా ; దాత్మమో
క్షముతోఁ బాటు యతింపఁగా వలె జగ
త్కల్యాణ కార్యార్థమై. ౨౧౦

కం. యములగు నస్మాదృశులే
యమోఘముగ నిర్వహింప నర్హులు పైకా
ర్యములను ; గృహి సంసృతి పం
కము నుండి పదంబుఁ గదపఁగాఁ జాలఁ డయో!" ౨౧౧

సీ. ఛాత్రు లుపదేశములు శిరసావహించి
ప్రాల నడుగుల దీవించి స్వామిపలికె
"చేరితిరి మీరు జీవితశిఖరమునకు ;
ధన్య మీమాత ; మీజన్మధన్య" మనుచు. ౨౧౨

కం. పదఁపడి సుగ్రీవాజ్ఞగ
నెద గురునానతిఁ దలంచి యోగిరి శిష్యుల్ ;
మొదలిడిరి నాఁటినుండియె
వదలక తూచా లోనర్ప స్వామివచనముల్. ౨౧౩

సీ. అలసవేదితతో 'జోసఫైను' కాంత
'ఓలిబుల్' సతి, 'మెక్లౌడు' యువతి, 'ముల్ల'
రంగనయు బ్రహ్మచారిణులయి సురాప
గాతటిఁ దపింపఁజనిరి దీక్షనువహించి. ౨౧౪

గీ. తీక్ష్ణతపములనేని సాధింపరాని
యాత్మసాక్షాత్కృతి లభించె నాసతులకుఁ
దనదు గురుదేవుఁడిడిన చందమున స్వామి
తనదు కరపంకజమున నొదలను దాఁక. ౭౧౫

ఆ.వె. వచ్చికర్మఠుండు స్వామిఁబృచ్ఛించె "న
స్పృశ్యులగు ప్రతీచ్యశిష్యుల కెటు
నీవు బ్రహ్మవిద్య నేర్పితి? వారితోఁ
గలిసి కుడుతువిద్ది కాదె దోసఁగు? ౩౧౬

కం. ఇతరులనుకొందురనియును
మదిఁదలఁపక యాంగ్లయువతిమండలితోడన్
సతతంబుఁ జరింతువు 'మిం
డతపసి' యను బిరుదు నీకు న్యాయము దాల్పన్" ౭౧౭

ఆ.వె. అనుడు స్వామియనియె "నార్య! యియ్యనఘ నె
వ్వానితాతముల్లె బ్రహ్మవిద్య?
చేరి కోరినట్టి జిజ్ఞాసువులకెల్లఁ
గాదు నాక కఱపఁ గడఁగవలయు. ౭౧౮

కం. మడుఁగేమిటి? మైలేమిటి?
పుడమిని సన్న్యాసులకు; నపుణ్యులనే నీ
తఁడు తాఁకులఁ బుణ్యులఁజే
యఁడె? చేయఁడేని నెట్లు యతియనఁబరగున్? ౭౧౯

లోకము మాయఁగ గలఁడే?
మూఁకుఁడు; క్షుద్రులగు కోటిమూఁకల యఱపుల్
గైకొనము; ధర్మ్యమార్గము
నేకరణిని విడువఁజాల మేఁగా పెక్కుల్ ?” ౭౨౦

ఒకనాఁడు స్వామి (శ్రీ) రా
మకృష్ణమఠసృష్టిసేయ మదిఁదలఁపఁగఁ గాం
చ కహంప్రథమిక నిజ శి
ష్యకోటి గావించె సిద్ధసంకల్పునిఁగాన్. ౭౨౧

వె. నామశేషుఁడయ్యె రామకృష్ణుఁడు మహా
కృతివహించి మానవృత్తిఁ బూనె
శిష్యశిక్షణంబు; సిద్ధులు మరణింత్రె?
అపరమూర్తిఁ దాల్చి యవతరింత్రు. ౭౨౨

గురుకులవిధానమున నే
ర్పఱచి కళాశాల శిష్యవర్గంబునకుం
గఱపుచుఁ, గళ, లాగమములు
జరిపెను గాలంబుఁ గొంత స్వామి మఠమునన్. ౭౨౩

అమరనాథాదులయిన క్షేత్రములఁ గాంచు
తమినిఁ బయనించి దేశదేశములయందు
స్వాగతంబులు గొంచు స్వభక్తతతికి
ధర్మశిక్ష నొనర్చు చాతండు దిరిగె. ౭౨౪

౨౫. ద్వితీయ 'అమెరికా' ప్రయాణము

ఆ. వె. తన్ను నమెరికాకు దయసేయుఁడని రాఁగ
విన్నపంబుపైని విన్నపంబు
శిష్యవత్సలుండు, శ్రేయోభిలాషి; జి
జ్ఞాసుదీప మతఁడు చనియె మరల. ౭-౨౫

కం. తనతన సమీపమందే
జనకుండు వసింపవలయు ననిఁ బుత్త్రుఁడు గో
రిన, నాతఁ డెల్ల పుత్త్రిక
లను బర్యాయమునఁ గాంచి లాలించుఁగదా ! ౭-౨౬

గీ. స్వాగతములంది స్వామి 'న్యూయార్కు' పురినిఁ
బోయి యాహూతుఁడయి కాలిఫోర్నియాకు'
'లాసు ఏంజిల్సు' నకు "ఓకులాండు" నకును
నట శతాధిక మిడె నుపన్యాసములను. ౭-౨౭

కం. స్థాపించి రతని వేదాం
తోపన్యాసముల విని యహహా ! 'సమితుల' నా
నా పత్తనములఁ బౌరులు
దీప్తి జనింపంగఁ దదుపదేశములందున్. ౭-౨౮

కం. దినదినము నుపన్యాసము,
దినదిన మభిలాషి శిష్యదీక్షాదానం
బనుదినము సంఘసంస్థా
పనయాత్రలు; లేదు తీరుబడి స్వామికటన్. ౭-౨౯

కం. చెఱకును బిండిన కరణిన
మెరికాదేశజులు స్వామి మిక్కిలియును బిం
డిరి; యుఱికెడి రసముమాత్రము
తఱుగక చిప్పిల్లె ధారాధారలుగాఁగన్. ౨౩౦

ఆ. వె. స్వామి విడువరైరి పౌరులు; వారిని
స్వామి విడువఁడయ్యెఁ బగలు లేదు;
రాత్రి లేదు; నిద్దురయు లేదు; శృంఖలా
బద్ధులట్టులుండ్రు వారు సతతము. ౨౩౧

ఆ. వె. బ్రహ్మచర్య పట్టభద్రుఁ; డస్ఖలితతే
జస్కుఁ, డవని భీష్మసదృశుఁడైన
స్వామి యొక్కనాఁడు బ్రహ్మచర్యముఁగూర్చి
వైద్యరాజసభ నుపన్యసించె. ౨౩౨

ఆ. వె. "బ్రహ్మచర్య మిలను బ్రకృతివిరుద్ధమం"
చన్న మీఁదువచన మర్థహీనమ్ము;
మున్నవారు వేవు రూర్ధ్వరేతస్కులు
భరతదేశశైలవనము లందు. ౨౩౩

కం. వినియే యుండరు మీరలు
మునీంద్రుఁడగు శుకునిఁగూర్చి; పూవుంబోండ్లా
తనిఁగని బిత్తల లయ్యును
వెనుకాడరు; లోకదృష్టి విరహితుఁడనుచున్. ౨౩౪

చ. జనకుని కై వివాహమెల
జవ్వనమందె పరిత్యజించి వా
ఙ్మనసములం, గ్రియన్, మగువ
మాట స్పృశింపక ధీరపాళి శాం
తనవుఁడు బ్రహ్మచర్యమును
నైష్ఠికుఁడై నడపెన్ శతాబ్దముల్
జనములు చేతులెత్తి స్తుతి
సల్పిరి ధార్మిక చక్రవర్తిగాన్. ౨౩౫

కం. గురుదేవుఁడు దన తల్లిగ
స్మరించి బ్రాహ్మణినిఁ బూజ సలిపెను; గలరి
ద్ధర నసిధారావ్రతములు
చరించియున్నట్టి బ్రహ్మచారు లనేకుల్. ౨౩౬

కం. ప్రకృతి విరుద్ధంబనికద
ప్రకటింతురు మీకు సాధ్యపడనట్టిక్రియన్;
ప్రకృతిసహజంబుసుఁడీ! యౌ
గికసిద్ధులఁ బుడికికొన్న కృతులకు మాకున్. ౨౩౭

గీ. బ్రహ్మచర్యవ్రతం బధర్మముగ మదినిఁ
గొనఁ దలంతేనిగో! వట్టి గొడ్డు మీరు!
ధర్మజనుపాంధులరు; 'పవిత్రత' యటన్న
నర్థమెఱుఁగని మూర్ఖుల రవనిమీరె." ౨౩౮

కం. అని కోదమసింగమన న
య్యనఘుఁడు గర్జింప గుండెలదరఁగ, నొకఁడుం
గనరాఁడయ్యెను శ్రీ స్వా
మి నెదుర్కొనువాఁడు; నిర్గమించిరి మెల్లన్. ౨౩౯

కం. నెఱిఁజని 'శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో'
పుర 'కనకద్వారభవనమున' నాతండు
త్తఱి "విశ్వమతాదర్శము"
గుఱించి భాషించి మేలుకొలిపెను జనులన్. ౨౪౦

చ. తనియకవారు స్వామి పద
తామరసంబులఁ గొల్చి పాఠముల్
దినదిన మభ్యసించుచుఁ బ
దింబది సూక్తులు వించు, యోగ సా
ధనము లొనర్చుకొంచుఁ దము
ధన్యులుగా నెద నెంచుకొంచు, జీ
వన మొనరించుచుండ్రి, భవ
బంధము లూడ్చుతలంపు పెంపునన్.

కం. ఒకతూరి 'జ్ఞానయోగం';
బొకపర్యాయంబు "రాజయోగంబును"; వే
ఱొకతడవఁ "గర్మయోగం"
బొకపరి యతి కఱచె భక్తియోగంబు నిటుల్. ౨౪౨

౨౬. రఘునాథదాసచరిత్ర

చ. మును 'రఘునాథదా'సను ప్ర
భుత్వమువారి సిపాయి యొక్క తా
వున 'మహారాజవా' నయి ప్ర
బుద్ధత నుండఁగ నాఁటిరేయి నా
తనికటమునుండి భక్తజన
తండము పెద్దగ రామనామ కీ
ర్తన మొనరించుకొంచరుగఁ
దత్క్షణమందు నొడల్ గగుర్పఁగాఁ.

ఆ. వె. తీసిపాఱవైచి వేసంబుఁ, బ్రాసంబు,
సరగ దూఁకి భజనసంఘమందుఁ
గలిసిపోయెఁ గానఁగారాక; మినుముల
రాసియందు నల్లపూసవోలె. ౨౪౪

కం. అతఁడొనరిచిన నియోగ
వ్యతిక్రమంబునకుఁగినిసి వానిని సేనా
పతి "ఓయి! యెఱుఁగవే? త్వ
త్కృతాపరాధార్హ దండ మిటు గాల్చుటయో." ౨౪౫

కం. అని గుఱివెట్టి తుపాకిని
క్షణమూఁరకయుండి మనసు గరఁగఁగ" ఓయీ!
నిను సైఁచితి నీతడవకుఁ;
జను; మిఁకముందెన్నఁడిట్లు చరియింప"కనేఁ. ౨౪౬

కం. మఱునాఁటి రేయి నాతఁడు
మఱచి గతకథానకం బమాంతముగ నొడల్
పెరుగంగ భజనసంఘము
వఱదం బడిపోయె నా ప్రభాతం బెటకో! ౨౪౭

ఆ. వె. దండనాయకుండు దయచేసి "రఘునాథ
దాసు" ప్రహారితిరుగు తావునందె
కాంచి తాఁ బరామృశించె ముహూర్తములు;
బదులు వల్క "దాసు" ప్రశ్నములకు. ౨౪౮

తే. దాసు మర్నాఁటి ప్రొద్దుట దండనాథుఁ
దఱిసి వచియించి తన నాఁటితప్పిదమును
దన్ను దండింపుమనుచుఁ బ్రార్థన మొనర్చె;
నక్కజంబంది దళవాయి యతని కథకు. ౨౪౯

ఆ. వె. సమ్మఁడయ్యె దండనాథుండు దదపరా
ధంబు; దోషినంచు దాసు వలికెఁ;
ప్రసాగిఁ జుట్టినట్టివాఁడు 'రాముఁడె' యంచు
పరువు పెడఁద నిశ్చయించుకొనిరి. ౨౫౦

ఆ. వె. దండనాయకుండు దాసుని ధన్యుఁగాఁ
దలఁచి కౌఁగిలించె; దాసు మ్రొక్కి
రామదర్శనమున రారాజమానుఁడై
యున్నవానిఁ బెద్ద సన్నుతించె. ౨౫౧

ఆ. వె. ప్రభువు కొలువు చేసి భక్తిప రీక్ష్యంబు
దాను గోరినపుడు దండనాథు,
దాస్యబంధము_క్తికి దక్షిణంబండె సం
సారబంధము_క్తి సాధనముగ. ౭౫౨

కం. ఈదృశభగవద్భక్తులు
మా దేశమునందుఁ గోట్లమంది గలరు ; ప్ర
హ్లాదుండు గృహాస్తంభము
లో దేవునిఁజూ పెఁజుఁడి! ఖలుండగు పితకున్‌. ౭౫౩

కం. పరికించితి యతి! యాతఁడు
"సరస్వతీ" తీరమున వసతిగొని యున్నా
తురులకు స్థాపించిన స
త్త్రరువును ; స్మరియించి యతని ధన్యుఁడ నైతిన్‌." ౭౫౪

గీ. దినదినమొనర్చుచు మతోప దేశములు
లమెరికాదేశ సంచార మాచరించి
"మతచరిత్రసభా" హ్వాన మతఁడు పొంది
'ప్యారి' ప_త్తనమునకుఁ బ్రయాణమయ్యె. ౭౫౫

గీ. భరతభూమినిఁ బ్రభవించి ప్రబలియున్న
"సర్వమతదర్శనచరిత్రి" స్వామి యచటి
బుధుల ఖండనమండన పూర్వకముగ
నచ్చెరువుగొల్పు చిచ్చె నుపన్యాసములను. ౭౫౬

ఆ.వె. "ప్యారి" నుండిచని "వియన్నా"కు, "కాన్‌స్టాంటి
నోపులు" నకు "ఏథెనుసున" కేగి
పురముల కందు ధర్మబోధామృతమును వ
ర్షించి సవృద్ధులందఁజేసె నెన్న. ౨౫౭

౨౭. భరతదేశాగమనము — మఠాగమనము

ఆ.వె. అనాటనుండి స్వామి యాత్మదర్శనలాల
సముల దేశములను సరవిఁగనుచు
స్వాగతార్చనంబు లందుచుఁ బయనించె
దివ్యభాసుర భారతదేశమునకు. ౨౫౮

కం. మఠమునకు స్వామి చేరెను
హఠాత్తుగా నొక్క రేయి; నప్పు డానందో
ద్భుత చిత్తోత్తములగుచు శిష్యుల
ముదా తనభ్యర్చ సేసి ముదముం బొందెన్. ౨౫౯

ఆ.వె. స్వామి నాటగోల సహాయించి మఠభార
మును రఘునాథపురంబు మూసికొనును
దినకలాపములను తన జీవితాబ్జము"ం
బొడ జూచెంగా దివ్యదృష్టి కలన. ౨౬౦

కం. అనుశిష్టంబు, విశిష్టము,
నవ్యకర్తవ్యంబుఁ దీర్చ యతివర్యుఁ డహా
ర్నిశ మంతేవాసులకుం
బ్రవచించుచు నుండె ధర్మసారావళినిన్. ౨౬౧

సీ. బ్రహ్మభూయావలంబనమైన పావన
బ్రహ్మచర్యం బొక్కసారి వచించుఁ ;
ప్రాచ్యప్రతీచ్య తత్త్వజ్ఞానముల భేద
సామరస్యము లొక్కసారిఁ బలుకు ;
నస్పృశ్యతాది దురాచార నిగర్హల
న ప్రమాణము లొక్కనాఁడు గఱపు ;
ధర్మసాధనము గాత్రముగాఁ బుష్టికై
వ్యాయామకృతి నొక్కసారిఁ దెలుపు ;

గీ. దివ్యజీవనమును, మాతృదేశసేవ,
నమరవాఙ్మయ, మార్షవిద్యారహస్య
ములఁ గుఱించి పెక్కుతూరులు బోధసేయు
స్వామి క్రొంగ్రొత్తయైన శిక్షాక్రమమున. ౭౬౨

కం. పునరుక్తులుఁ, జర్వితచ
ర్వణంబులును స్వామిభాషకుఁ బెనుభూ
షణములు; పరభాషకు దూ
షణములు; విచ్ఛిత్తికతన ననినంద్రుబుధుల్. ౭౬౩

గీ. చండశాసనుఁడాతఁడు ఛాత్రగణము
తనదు గీచిన గీఁతను దాటిరేని
మఠమునం దిండిపెట్టక "మాధుకరము
నెత్తికొండని" పంపు రేకెత్తఁగింక. ౭౬౪

గీ. కఠినములయందు నాస్వామి కఠినతరుఁడు
మృదువులందు విచారింప మృదుతరుండు
చండభానుండ యయ్యు సూర్యుండు లోక
బాంధవుండన్న బిరుదును బడయలేదె? ౭౬౫

౨౫. స్వామియనారోగ్యము

కం. మొదలిడెను గుంటినడకలు
తదీయ మారోగ్య; మెడఁద దానిఁ గొనక తా
నెదురీదఁ దొడఁగినట్టులు
స్వదైనికక్రియలు విడకసాఁగించు కొనెన్. ౭౬౬

గీ. మల్లమార్తాండుఁడైన యామస్కరిఁగని
వ్యాధి భయమొంది దొలకుఁ బాఱుచుండు;
మరల నెదిరించు; వెనుకకుఁ బఱచు మరల;
వారలొండొరులకుఁ దీసిపోరు బలిమి. ౭౬౭

కం. భువనేశ్వరమ్మ యొకనాఁ
డు వివేకానందునకు నిటుల్ కబురుంబం
పె; "విచారించుచునుంటిని
భవదస్వాస్థ్యంబుఁగూర్చి పవలును రేయున్. ౭౬౮

ఆ.వె. నీదుచిన్ననాఁట నే నమ్మవారికిఁ
బొంగలు దండములను మ్రొక్కుకొంటి
సేమమయ్యె నీకుఁ; జెల్లింపుమీ! మ్రొక్కు
నేఁడు నీవు; మరల నెగడుమేలు. ౭౬౯

మ. తనమాత్రాజ్ఞను స్నానమాడి దివిష
ద్గంగా ప్రవాహంబునన్
జని చెల్లించెను బొస్లుదండములు; పూ
జల్ సేసెఁ; గాళ్యాలయం
బును జుట్టెం దగ సప్తవారములు; కై
మోడ్పుల్ ఘటించెం; బొన
ర్చెను హోమంబు; లశక్తుఁడయ్యు నెఱవే
ర్చెన్ స్వామి సర్వక్రియల్. ౨౨౧

కం. తనమాత్రు ననారోగ్యముఁ
గని యాతఁడు దివ్యదృష్టిఁ గడుఁగడు బత్తిం
జని దర్శనమొనరించె; స్వ
జననియుఁ గాళిజననియు సమలాతనికిన్. ౨౨౨

గీ. అయ్యెఁబై చెయ్యి వ్యాధిది యంతకంత;
కతఁడు నానాఁడు దీసికట్టగుచునుండెఁ;
దనదు కర్తవ్యములఁ దీర్పవెనుదివియక
కొలఁదులందాఁటి నిచ్చ వర్తిలుచునుండె. ౨౨౩

కం. ఒకనాఁడు స్వామి దలఁచెను
"స్వకీయ కర్తవ్యమెల్ల సాధించితి; మా
మక దేశికసందేశముఁ
బ్రకటించితి; నేనదృష్టవంతుఁ"డ నంచున్. ౨౨౪

ఆ. వె. స్వరము సన్నగిల్లి పలుకఁ జాలకయును
ప్రవచనం బొనర్చఁ బట్టుదలను;
ఉపవిశింపలేకయును జేయుఁబెద్దయు
సేపు ధ్యాన మతఁడు రేపుమాపు. ౨౨౪

గీ. ఆతఁ డొకనాఁడు చూచి పంచాంగకంబు
నొక్కతిథి గుర్తువెట్టె; మఱొక్కనాఁడు
దిరుగుచు స్వశిష్యుతో గాంగతీరమందుఁ
దన్నుదహియింపు డిట నంచు స్థలముసూపె. ౨౨౫

మ. తరులంబువ్వులువాడె; నాశ్రమశకుం
తస్వాద్యకంఠం బప
స్వరగీతంబుల నాలపించె; మొదవుల్
పాల్చేఁప కుద్విగ్నతం
జరియింపంగఁ దొడంగె నేఁతవిడి; త
చ్ఛాత్రుల్ ప్రయత్నించియున్
జొరరై రాత్మసమాధి నొక్కదినమం
దు న్నేమి కానున్నదో ? ౨౨౬

మ. చమురున్ వత్తియులేక యీభరతదే
శం బొక్కటే కాక ఖం
డము లైదింటిని వెల్గఁజేసిన యఖం
డ జ్యోతి నాఁడాఱె; లో

కము లెల్లంబడి చిమ్మచీఁకటుల గ్రుం
గంజొచ్చె; నీమర్త్య లో
కము పాతాళములోకిఁ గూలిన యటుల్
కంపించి రప్డెల్లరున్. ౩౭౭

గీ. అవని యీశ్వరాంశమైనట్టి స్వామి
మేనినుండి మహాజ్యోతి మింటికెగసి
రివ్వుమని ప్రాఁకి కాశీపురీస్థమైన
లింగమును జొచ్చి యందు విలీనమయ్యె. ౩౭౮

గీ. తన సహస్రకరంబులఁ బెనఁగుచున్న
స్వామిసూక్ష్మశరీరంబు భానుబింబ
మొయ్య భేదించికొని బిలంబుచ్చిపోయి
బ్రహ్మలోకంబునను ముహూర్తమున వ్రాలె. ౩౭౯

ఆ.వె. స్వామిసూపినట్టి స్థలమునఁ దద్భస్మ
రాశియందు నొక్క రమ్యమైన
యాలయంబు వెలిసె ; నా వివేకానందుఁ
డటఁ బ్రతిష్ఠఁ గాంచె నద్భుతముగ. ౩౮౦

సాధుపత్రము

పుట	అసాధువు	సాధువు
1.	కృష్ణంభొట్లు	కృష్ణంభొట్లు
2.	డెరఁగు	డెరగు
3.	మున్నాఁట	మున్నాట
4.	తృటి	త్రుటి
5.	నంరేంద్రు	నరేంద్రు
7.	ధాన్యంబునన్	ధ్యానంబునన్
8.	శ్రీ	శ్రీ శ్రీ
20.	నతడుఁ	నతఁడు
22.	కుటిచకుం	కుటీచకుం
28.	సమాధినిష	సమాధినిష్ఠ
32.	ఇదమిత్థంబని	ఇదమిత్థమ్మని
33.	తృటి	త్రుటి
34.	జనతప్రశ్శీల	జనతపశ్శీల
36.	జగద్గురుతనొదునటందురు	జగద్గురుతఁగ్రాలుదునందురు
40.	వ్యథన్	వ్యథన్
41.	బలిష్ఠమై	వరిష్ఠమై
53.	అఱ	రఱ
58.	గనుఁగొని	గొనకొని
,,	గురుఁడభ్యర్చించితే	గురుఁడభ్యర్థించితే
59.	దవస్థ	దదవస్థ
60.	చయమొ	చయము
64.	మాననంరక్ష	మానసంరక్ష
69.	రామకృష్ణుఁడు	రామకృష్ణుండుఁ
78.	చెవులూఱు	చెవులూరు
85.	స్వికరించు	స్వీకరించు
87.	గూర్చిండి	గూర్చుండి
95.	వచిచిన	వచించిన
97.	దాటి	దాఁటి

పుట	అసాధువు	సాధువు
97.	జాతిక	జాతకీ
98.	హైందవునెల్ల	హైందవులనెల్ల
100.	ప్రపర్తన	ప్రవర్తన
100.	తలపుము	తలంపుము
101.	స్వామహిమత	స్వామహిమ్నత
108.	నాసిను	నాసీను
110.	నదసియ	నదసీయ
111.	భగత్సాయుజ్యము	భగవత్సాయుజ్యము
112.	సేవగించినారు	సేవనొందినారు
113.	తరుర్చాయ	తరుచ్ఛాయ
115.	పాండి	పాడి
122.	యీా సిమ	యీా సీమ
124.	దుదుర్జనత	దుర్జనత
131.	చదంమున	చందమున
143.	సాంగుచు	సాగుచు
162.	రామకృష	రామకృష్ణ
173.	పదంపడి	పదపడి
174.	మది	మతి
175.	యవరింత్రు	యవతరింత్రు
186.	కాళిజనని	కాళీజనని
,,	స్వకయ	స్వకీయ

ఈ గ్రంథకర్త ఇతర గ్రంథములు

౧. తత్సమచంద్రిక ౫ ౦ ౦

౨. కావ్యాలంకారసంగ్రహము (సవివరణము) ౮ ౦ ౦

౩. జాతకకథాగుచ్ఛము (ప్రథమభాగము) ౧ ౮ ౦
(ఆంధ్ర, మద్రాసు, మైసూరు విశ్వవిద్యాలయములచే
పాఠ్యముగా నిర్ణీతమైనది)

౪. జాతకకథాగుచ్ఛము (ద్వితీయభాగము) ౧ ౮ ౦
(మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయ విద్వాన్ B కి పాఠ్యము)

౫. కీరసందేశము—ద్వంద్వయుద్ధము ౧ ౪ ౦
(మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయముచే పాఠ్యముగానిర్ణీతము)

౬. గోవర్ధనాచార్య సప్తశతీసారము (శృంగారము) ౧ ౦ ౦

౭. పువ్వులతోట (ఖండకావ్యములు) ౦ ౮ ౦

౮. కావ్యమంజరి ,, ౦ ౮ ౦

౯. నడుమంత్రపు సిరి (అధిక్షేపకావ్యము) ౦ ౮ ౦

౧౦. ఖడ్గతిక్కన ౦ ౧౨ ౦

౧౧. అమృతకణములు (శృంగారము) ౦ ౮ ౦

౧౨. వాసవదత్త ౧ ౦ ౦

౧౩. రేణుక విజయము ౧ ౦ ౦

౧౪. ఆంధ్రప్రబంధకథలు (గద్యము) ౧ ౮ ౦

౧౫. వివేకానందము (పద్యకావ్యము) ౨ ౦ ౦

౧౬. ఆంధ్రకళావిలాసము (గద్యము) ౧ ౦ ౦

అముద్రితములు

౧. డిత్థడవిత్థోపాఖ్యానము (అధిక్షేపకావ్యము)

౨. వ్యాశకోశము

3. పండ్లగంప (శృంగారపంచశతి)

౪. జాతకకథాగుచ్ఛము (తృతీయభాగము)

ప్రాప్తిస్థానము:—

శిరోమణి సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి

౪౪ జీరా,

సికింద్రాబాద్ (దక్కను)